

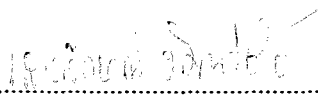
การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และควมมีวินัย
ในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

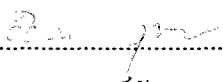
ปริญญานิพนธ์
ของ
ศิริพร สุธรรม เตชะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
เมษายน 2541
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

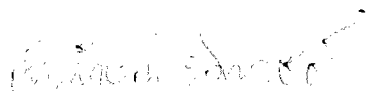
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

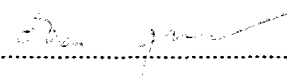
คณะกรรมการควบคุม

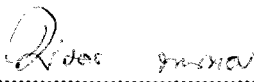
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

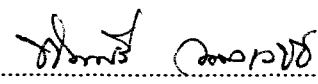
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

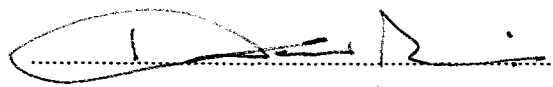
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศศรี กมลเวช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 28 เดือน 12 พ.ศ. 2541

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก
“พระพรหมคุณาภรณ์”

และ

ทุนการศึกษาจาก
“สมาคมราชกรีฑาสโมสร”

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และ อาจารย์พิศศรี กมลเวช ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ Dr.Richard Walker, Mrs.Fay Walker, Dr.Basil Shaw Mrs.Beth Shaw จากประเทศออสเตรเลีย และ Professor James A. Matchett แห่ง Hokuriku University จากประเทศญี่ปุ่น อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี อาจารย์ประทีป จินจี่ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่ได้กรุณาช่วยเหลือแนะนำในการสร้าง ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้ทุนอุดหนุนในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พิสิฐ คงเมือง ผู้อำนวยการโรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ อาจารย์ดิเรก วรรณเสียร ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์พิทักษ์ บุญยเวทย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสองพิทยาคม ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และอาจารย์ในหมวด ภาษาอังกฤษ โรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ และโรงเรียนสองพิทยาคมทุกท่าน และขอขอบใจ นักเรียน โรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ และนักเรียนโรงเรียนสองพิทยาคมทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล จนสำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโททั้งรุ่นพี่ และรุ่นน้องที่เป็นกัลยาณมิตรทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

นอกจากนี้ ผู้ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจเป็นอย่างดีแก่ผู้วิจัยในการเรียนและทำปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้จนสำเร็จการศึกษา คือ คุณพ่อเฉลิม คุณแม่บุญชู สุธรรม คุณอนุสรณ์ เตชะ นายศิริनुสรณ์ เตชะ นางสาวพรอนุรักษ์ เตชะ นายศักดิ์อนุชา เตชะ และน้อง ๆ หลาน ๆ ของผู้วิจัยทุกคน

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบบูชาพระคุณแด่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ บิดา-มารดา ครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและชี้แนวทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ศิริพร สุธรรม เตชะ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์	13
	ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์	13
	จุดมุ่งหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์	14
	ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์	15
	ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์	16
	หลักการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์	17
	ลักษณะของการอ่านเชิงวิเคราะห์	18
	ความพร้อมสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ..	20
	งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	54
	งานวิจัยต่างประเทศ	54
	งานวิจัยในประเทศ	55
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง	58
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	65
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	66
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	66

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	67
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	74
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	86
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	86
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	86
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	89
อภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	107
ภาคผนวก ก	108
ภาคผนวก ข	116
ภาคผนวก ค	131
ภาคผนวก ง	190
ประวัติย่อของผู้วิจัย	193

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง	73
2	แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิง วิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	82
3	แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	83
4	แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิง วิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม	84
5	แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	85
6	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถ ทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของชั้น ม.5	109
7	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	110
8	คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	112
9	คะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	114

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ	21
2 แสดงการสื่อสารทางภาษาของมนุษย์	23
3 พังแสดงการลำดับเรื่อง	41
4 พังแสดงการวางแผนการเขียน	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาจัดเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมของมนุษย์ที่มีความสำคัญมากเพราะภาษาเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย จนถึงกับมีผู้กล่าวไว้ว่า "ภาษาคือชีวิต" ใครก็ตามที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาได้ ผู้นั้นย่อมใช้ชีวิตอยู่อย่างลำบาก

ภาษาอังกฤษ จัดเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญเป็น 1 ใน 5 ภาษาที่ใช้อยู่ในองค์การสหประชาชาติ เป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้สื่อความหมาย ความคิดและวิทยาการต่าง ๆ ทั่วโลก ประเทศไทยได้นำภาษาอังกฤษมาใช้ตั้งแต่รัชกาลที่ 3 (กุศยา แสงเดช. 2537 : 14) ปัจจุบันภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็นต่อสังคมมากขึ้นเพราะผู้ที่มีความรู้ในการติดต่อสื่อสารดีจึงจะเป็นผู้ที่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทั้งยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533 และ 2539) ไว้ว่าเพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียนให้มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่านตลอดจนเพื่อการเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาและถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 16)

ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นถึงการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อการประกอบอาชีพและเพื่อใช้ในการศึกษาในระดับสูงต่อไป และเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าว แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเปลี่ยนจากการเรียนที่เป็นโครงสร้างทางภาษามาเป็นลักษณะบูรณาการของแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 44) ซึ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้

ครบทั้งสี่ลักษณะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่หากพิจารณาถึงทักษะทั้งสี่ดังกล่าวแล้วนั้น โอกาสที่จะได้ใช้ทักษะการอ่านจะมีมากที่สุด เนื่องจากคนส่วนใหญ่ของประเทศไม่ค่อยมี โอกาสพบปะพูดคุยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากนัก ทักษะการฟัง การพูด จึง เกิดขึ้นได้ยาก สำหรับทักษะการเขียนนั้นถือว่า เป็นทักษะที่อาศัยความรู้ ความเข้าใจและมี พื้นฐานมาจากการฟัง พูด อ่าน จึงเป็นทักษะที่มีโอกาสฝึกน้อย ส่วนทักษะการอ่านนั้น มี โอกาสได้ใช้มากกว่าทักษะอื่น เนื่องจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือตำราเรียน ประกาศ นิตยสาร คำแนะนำในการใช้สินค้า และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ยังพอ มีให้พบเห็นทั่วไป ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในสถาบันการ ศึกษาจึงควรเน้นหนักที่การอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดและจำเป็นที่สุด และวาวแวว โรงสะอาด (2530 : 76) ได้กล่าวว่า การอ่านนั้นมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้อันจะเป็นปัจจัยในการเรียนรู้ในเรื่อง ต่าง ๆ ต่อไป

อย่างไรก็ตาม สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีข้อบกพร่อง และประสบปัญหาอยู่มาก แม้จะเป็นภาษาต่างประเทศที่คนไทยเล่าเรียนกันอย่างกว้างขวาง ที่สุด และใช้เวลาเรียนกันในโรงเรียนยาวนานที่สุดนับเป็นสิบ ๆ ปี แต่ผลที่ได้จากการเรียน อยู่ในระดับที่ต่ำมาก เพราะคนไทยยังพูดไม่ได้ ฟังไม่รู้เรื่อง อ่านไม่เก่ง คนไทยที่เก่งภาษา ภาษาอังกฤษในขั้นที่ยอมรับกันได้ทุกวันนี้มีน้อยมาก (เหี้ยม มรกต. 2535 : 39) ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของวิมา สังข์ทองจีน (2530 : 80 - 86) ที่พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ทั่วประเทศมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับด้านกลไก ซึ่งถือว่าเป็น ระดับแรกเท่านั้น เป็นระดับความสามารถในการเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกด บอก ความเหมือนความแตกต่างได้ไม่จำเป็นต้องเข้าใจ และอัจฉรา วงศ์โสธร (2532 : 152 - 153) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบอิงปริเขต (Domain) ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพ มหานคร พบว่า นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถทางเนื้อหาภาษาสูงกว่า การใช้ทักษะทางเสียง และตัวอักษรแสดงว่า นักเรียนได้รับการฝึกฝนหรือมีความสนใจใน ทักษะ ลักษณะจุลภาษา (Discrete) เน้นเรื่อง ศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียง จะเห็นได้ว่า แม้ หลักสูตรจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แต่นักเรียนมัธยม ศึกษา หรือครูผู้สอนยังให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบเนื้อหาภาษาอยู่ ส่วนความสามารถด้าน

การใช้ทักษะการอ่าน พบว่า ความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ยังต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่ง โทมัส โรบินสัน และทิงเกอร์ (Robert and Tinker. 1965) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว การสอนอ่านมีแนวโน้มจะเน้นผลที่ปรากฏออกมาในลักษณะของผลผลิต (Product) มากกว่า เป็นกระบวนการ (Process) ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็น "การสอบ" มากกว่าที่จะเป็น "การสอน" วิธีการจึงเป็นรูปแบบของการบรรยายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง และบอกให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบท ซึ่งวิธีการดังกล่าวครูไม่ได้ให้ความช่วยเหลือหรือ สนับสนุนให้นักเรียนมีความสามารถในการนำกระบวนการอ่านมาใช้ในการอ่านด้วยตนเอง จึงเป็นที่แน่ชัดว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันยังคงเป็นลักษณะที่ครูสอนโดยการแปลเนื้อ เรื่องให้นักเรียนฟัง สอนไวยากรณ์ คำศัพท์ เน้นความจำในเนื้อหามากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน นอกจากนี้ ธำรง ชูทัพ (2535 : 15) ยังพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษเกิดความเคยชินกับวิธีการสอนของตนเองจนคิดเป็นนิสัยจึงยากที่จะนำเอาวิธีการสอน ใหม่ ๆ มาใช้และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไปในชั้นเรียนแต่ละห้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขจร สุขรังสรรค์ (2533 : 41 ; 2535 : 54) เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 32) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป.) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2528 : 339) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2531) ที่ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ปัจจัยที่สำคัญที่สุด ได้แก่ วิธีการสอนของครู คือ ครูยัง ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกทักษะอย่างแท้จริง ขาดการนำเทคนิค ใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการสอนครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ของตนเอง นักเรียนไม่มีความสามารถในการคิดการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาอย่างมี เหตุผล แม้ว่าครูจะมีวิธีการหรือแผนการสอนที่รัดกุม แต่บ่อยครั้งที่ครูประสบความล้มเหลว ในการสอน เนื่องจากไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนและก่อให้เกิดเจตคติ ในทางลบแก่ผู้เรียน เช่น เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองจึงจำเป็นต้องตระหนักว่า ภาษาต่างประเทศนั้นไม่อาจจะให้เด็กได้รับการเรียนรู้ในทำนองเดียวกันกับภาษาแม่หรือภาษา แรกของเด็กที่เดียวกัน เพราะกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่ หรือภาษาแรกของเด็กเป็นการเรียนรู้ โดยธรรมชาติ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เด็กได้รู้จักภาษาของมนุษย์โลก การเรียนรู้ภาษาใหม่จึงจำ เป็นต้องมีความสมดุลกันระหว่างการเรียนโดยธรรมชาติ และการเรียนรู้โดยการสร้างสถาน การณ์ที่เหมือนจริง แม้จะไม่ใช่ธรรมชาตินัก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 15)

ส่วนในเรื่องทักษะอ่านของนักเรียนนั้นครูจะมีบทบาทที่สำคัญจะทำให้ให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากทักษะการอ่านผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการที่จะทำความเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนมากกว่าที่จะอ่านแต่เพียงตัวภาษานั้น ๆ นักเรียนจะบรรลุจุดประสงค์ของการอ่านดังกล่าวได้ครูต้องมีบทบาทมากกว่าการบรรยาย อ่านและแปลให้นักเรียนฟังและตอบคำถามเท่านั้น แต่ครูจะต้องส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ไปด้วย โดยการให้มีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามและการตัดสินใจ บทบาทของผู้เรียนจะเป็นทั้งผู้ฟัง ผู้อ่าน และผู้เขียนไปพร้อม ๆ กัน จะทำให้เกิดความทรงจำระยะยาว เพราะได้เรียนโดยการปฏิบัติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 20) และเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านครูต้องคอยกระตุ้น สนับสนุนและช่วยเหลือให้นักเรียนได้ใช้ความคิดวิเคราะห์ และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านอยู่เสมอ โดยปกติแล้ว ทักษะภาษาทั้งสี่ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน จะเกิดในลักษณะบูรณาการ แต่การที่จะสอนทักษะทั้งสี่ในขณะเดียวกันนั้น เป็นเรื่องที่ยากและไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการพัฒนาทักษะภาษาที่สำคัญ คือ ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะฟังก่อนทักษะอื่นเสมอไป แต่จะสามารถเริ่มพัฒนาทักษะอ่านก่อนได้ เพียงแต่ต้องคำนึงว่าในการพัฒนาทักษะแต่ละอย่างนั้น ผู้สอนจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้เรียนให้พัฒนาทักษะอื่น ๆ ในลักษณะของการบูรณาการ ซึ่งจะต้องครบวงจรทั้ง ฟัง พูด และเขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 73 ; 84)

จากสภาพปัญหา หลักการและเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหาแนวทางแก้ไขด้วยวิธีการสอนที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของครูและนักเรียนไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทำอย่างไรจึงจะเกิดการพัฒนาทักษะภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านการอ่านที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสื่อสารได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการทำงานกลุ่ม และกระบวนการทางความคิด ซึ่งมีผลต่อการตอบสนองเจตนาารมณ์ของหลักสูตร เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ผู้วิจัยเชื่อว่า วิธีการสอนที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวมาแล้วได้ประสบผลสำเร็จวิธีหนึ่งก็คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 เพราะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมุ่งเน้นสมรรถภาพทางการอ่านเชิง

วิเคราะห์ วิจัยในบริบทภาษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมวลประสบการณ์ในวิชาต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญในการปฏิบัติการใช้ภาษาที่สำคัญ 2 ประการคือ ให้นักเรียนรู้จักพินิจพิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในการหาข้อมูลจากการสื่อสารที่ได้ อ่านในชีวิตประจำวัน และให้สามารถรายงานข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่าน สื่อความให้เป็นที่น่าสนใจ ได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ ซึ่งจะมุ่งเน้นปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างบูรณาการ จากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง การฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การเรียนรู้โครงสร้างข้อเขียน โครงร่างในการเขียนเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนและการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย ลำดับขั้นของกระบวนการสอนจัดตามหลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความสนใจ และสติปัญญา ของผู้เรียน กลวิธีการสอนจะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา จิตวิทยาการเรียนรู้ และทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ คือ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างอิสระและถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

ในการเรียนการสอนนั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้ว ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเองโดยให้มีการรวมกลุ่มหรือการทำงานร่วมกัน (กาญจนา มีพลัง. 2532 : 5) เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รู้จักเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น มีความเห็นใจและเข้าใจผู้อื่น มีการควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเอง รู้จักสรุปข้อตกลงต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด มี การทำกิจกรรมหลังการเรียนเป็นขั้นตอน ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมและฝึกฝนความมีวินัยในตนเองให้กับผู้เรียน (สมชาย สิงหพันธุ์. 2516 : 49) การมีวินัยในตนเองนี้ทำให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ก่อให้เกิดความสามัคคี ความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป (ช. ชนบท. 2530 : 48)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการ

อ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กับการสอนตามคู่มือครูว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และรู้วิธีการสอนอ่านในเชิงวิเคราะห์และผลการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนสื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจเกิดเจตคติในทางบวก ตลอดจนเกิดการพัฒนาด้านการมีวินัยในตนเองในการเรียนและการทำงานร่วมกับหมู่คณะมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 คน และ 44 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการจับสลาก จากกลุ่มประชากร จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งจัดแบบคละกัน จับเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 42 คน และ 44 คน ตามลำดับ

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยเลือกเนื้อหา ยึดตามจุดประสงค์ของหมวดวิชาภาษาต่างประเทศของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 8 แล้วเลือกประเภทวรรณคดี ได้นิทาน 4 ชนิดคือ

3.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)

3.2 การรายงาน (Report)

3.3 การอธิบาย (Explanation)

3.4 การแสดงความคิดเห็น (Exposition)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 30 คาบ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที โดยประมาณ

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์

5.2.2 ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 31 - 32) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไว้ว่า หมายถึง การสอนที่มุ่งเน้นปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง เน้นบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก และให้สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในแต่ละชุมชนของผู้เรียน ลำดับขั้นของกระบวนการเรียนการสอนจะจัดตามหลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มี 3 รูปแบบคือ

รูปแบบที่ 1 เป็นการสอนในระยะแรกของผู้เริ่มเรียนภาษา จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอนคือการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังเรื่องราวง่าย ๆ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟังหรือได้อ่านอย่างเข้าใจ สามารถจำสัญลักษณ์ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่าง ๆ ที่เคยฟัง เคยพูด นอกจากนี้ยังสามารถเขียนคำ สะกดคำและเรียงคำที่เคยอ่าน เคยพบเป็นประโยค แต่งประโยคง่าย ๆ ตามความคิดของตนเองได้

รูปแบบที่ 2 เป็นการสอนในระยะต่อมาหลังจากที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระยะแรกได้แล้ว ในระยะนี้นักเรียนจะเริ่มฝึกอ่านและเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบหรืออิงแบบอย่างจากบทเรียนหรือจากกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะไว้ในชั้นเรียน

รูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่เน้นให้เกิดกระบวนการในการเรียนรู้ 2 ประการ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และสามารถรายงานข้อมูลเป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียนที่สื่อความหมายได้เป็นที่เข้าใจ โดยการจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะอื่น ๆ ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ เชื่อมโยงทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้ นักเรียนรู้ วิธีการอ่านและโครงสร้างในการเขียนที่ถูกต้อง โดยฝึกการใช้กระบวนการทางความคิดในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานที่ได้รับมอบหมาย แล้วถ่ายทอดความคิดออก

มาเป็นผลงานของกลุ่มและของตนเองปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบความมีวินัยในการเรียน และทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังจัดให้มีการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลักทุกระยะการสอน ซึ่งใช้บทเรียนเป็นหลัก (Text Based) และกิจกรรมเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมาย (Comprehensible Input) ซึ่งเป็นการสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 32) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นปฐมนิเทศ เตรียมการวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดาสรุปหรือลำดับความเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สรุปความหมายและจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านโดยการหาความหมายจากปริบท ทำไต่อะแกรมสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน พิจารณาและวิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่องที่อ่าน และอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เข้าใจยากหรือไม่เคยพบด้วยการทำงานกลุ่มแล้วอภิปรายร่วมกัน

1.2 ขั้นสะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือการวางแผนการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนการเขียนตามแนวคิดที่ได้จากการอ่านอย่างมีระบบโดยการบันทึกเพื่อลำดับความลงในแผนการเขียน

1.3 ขั้นบันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูลโดยย่อจากเรื่องที่อ่านได้พร้อมทั้งลำดับข้อมูลนั้นเพื่อเตรียมเขียนเรื่องต่อไป โดยให้นักเรียนร่วมกันบันทึกย่อสาระของเรื่องที่อ่านลงในแผนการเขียน

1.4 ขั้นสังเคราะห์สาระของเรื่อง และเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่างเพื่อให้นักเรียนเขียนเรื่องในขั้นร่างอย่างมีระบบ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมพลังสมองเพื่อกำหนดจุดประสงค์ของเนื้อความที่เขียนและกำหนดกลุ่มผู้อ่านแล้วเขียนสาระต่าง ๆ จากข้อที่ 3 เข้าเป็นข้อความต่อเนื่องโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา แนะนำและให้ความช่วยเหลือ

1.5 ขั้นทบทวนตรวจสอบและแก้ไขงานเขียนเพื่อให้นักเรียนสามารถทบทวนเรื่องที่ เขียนขึ้น และสามารถตรวจสอบ แก้ไขข้อผิดหรือบกพร่องด้วยตนเอง โดยนักเรียนร่วมกันทบทวนเรื่องที่เขียนขึ้นในขั้นที่ 4 ภายในกลุ่มแล้วปรับปรุงและเขียนเรื่องใหม่ ต่อจากนั้นจึงจัดเวลาเรื่องโดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหา

1.6 ขั้นการเขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการจากการอ่านและการเขียนที่มีระบบ พร้อมทั้งได้ฝึกทักษะ

การอ่านและเขียน เพิ่มเติมโดยให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่เขียนใหม่ในขั้นสุดท้ายแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน เขียน และการใช้ภาษาเพิ่มเติม

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึงการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นสร้างความสนใจ โดยใช้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับนักเรียน ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2.2 ชี้แจงจุดประสงค์ เป็นการแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบขั้นตอน ในเนื้อหาแล้วผู้เรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่องตลอดจนการใช้ภาษา สำหรับการเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว

2.3 ขั้นทบทวนประสบการณ์เดิม โดยการใช้คำถาม วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับที่ ส่วนและโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

2.4 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ ส่วนและโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

2.5 ขั้นให้แนวการเรียนรู้ โดยการให้แนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถ ทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการ นำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

2.6 ขั้นลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดตลอด ทั้งทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2.7 ขั้นแจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัด ของนักเรียนให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิดและอธิบาย เพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

2.8 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตการอ่าน และการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

2.9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นการสรุปย้ำทบทวน บทเรียนที่ผ่านมาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดหรือทำรายงาน เพิ่มเติม หรือทำการทดสอบหลังการเรียน

3. ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการอ่านต่อไปนี (สมนึก พวงกลิ่น. 2530 : 7)

3.1 การแปลความ คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้ โดยแปลตามลักษณะนัยของเรื่อง ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

3.2 การตีความ คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อยของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวเป็นแบบอีกนัยหนึ่งได้

3.3 การขยายความ คือ สามารถขยายความหมายของนัยของเรื่องนั้น ๆ ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

3.4 การประเมินสิ่งที่อ่าน คือ สามารถพิจารณาหาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน ตรวจสอบข้อเท็จจริง ความสมเหตุสมผล ความถูกต้องของสิ่งที่อ่านและแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น

ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์คิดจากคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ความมีวินัยในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถของบุคคลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสามารถควบคุมพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการและตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นเอง อันจะก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและต่อสังคม ผู้ที่มีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังต่อไปนี้ คือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจ อดทน มีลักษณะเป็นผู้นำและความซื่อสัตย์

4.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงถึงความเอาใจใส่ จดจ่อและรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน การดำเนินชีวิต และการเป็นอยู่ของตน รวมทั้งผู้อยู่ในความดูแล พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถและตรงต่อเวลา

4.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจที่จะกระทำการใด ๆ อย่างองอาจ ซึ่งถ้าตั้งใจกระทำสิ่งใดแล้วจะไม่มีลังเลหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง แม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ยอมล้มเลิกหรือเปลี่ยนใจแต่อย่างใดทั้งสิ้น

4.3 ความตั้งใจ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้บุคคลพยายามประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ เช่น การพยายามทำการบ้านที่ครูสั่งอย่างสม่ำเสมอ การวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือกระทำ การทบทวนบทเรียนแทนการเที่ยวเตร่

4.4 ความอดทน หมายถึง ความสามารถของร่างกาย ความคิด และจิตใจที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เช่น การทำงานทุกอย่างให้สำเร็จโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรค การบังคับตนเองเมื่อเกิดความเหนื่อยอ่อนและเกียจคร้าน

4.5 ลักษณะความเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความเสียสละ ไม่มุ่งทำลายผู้อื่น มีเหตุผล ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติใด ๆ ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

4.6 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสมและตรงต่อความจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น เช่น ไม่หลอกลวง ไม่ทุจริต พுகแต่ความจริง ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษวัดได้จากคะแนนการทำแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเอง ของดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 112 - 116) และ กาญจนา มีพลัง (2532 : 94 - 97) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงและหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.3 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.4 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.5 หลักการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.6 ลักษณะของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 1.7 ความพร้อมสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อที่จะตีความ แปลความ วินิจฉัยตัดสิน และประเมินผลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ดังที่ มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 189) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็น กระบวนการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องประเมินผลสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ในการอ่านเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ

เดอร์คิน (Durkin. 1974 : 385) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านโดยใช้วิจารณญาณของผู้อ่าน ซึ่งเกิดจากการมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเรื่องที่อ่านเป็นผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจอย่างทราบซึ่งจนสามารถวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้

แฮร์ริส (Harris. 1976 : 261) ได้ให้ความคิดเห็นว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ไม่ใช่การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องปฏิเสธ หรือค้านเรื่องที่กำลังอ่านด้วยการตัดสินและประเมินผลเกี่ยวกับ

เรื่องที่อ่านได้ ดังนั้น การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความเข้าใจที่สะสมจากประสบการณ์มาตัดสินและประเมินผลเรื่องที่อ่าน

ควอนาต (Quanat. 1977 : 110) ได้กล่าวถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ยุทธศาสตร์การคิดเพื่อประกอบการคิดพิจารณาตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สนิท ตั้งทวี (2529 : 123) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาแทงทะลุสิ่งที่อ่านได้ทั้งหมดคือต้องเข้าใจความคิดของผู้เขียน เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน และสรุปความคิด จับใจความสำคัญ ตลอดจนอธิบายขยายความได้

กล่าวโดยสรุป การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาวิเคราะห์ในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเข้าช่วยด้วย เช่น ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน อภิปัญญา ในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน ตลอดจนการเข้าใจวิธีการเขียนและลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ ได้ จนกระทั่งสามารถสรุปความและอธิบายขยายความ และประเมินผลสิ่งที่อ่านได้

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

สมบัติ มหารศ (2523 : 53) ได้กล่าวถึง จุดหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า

1. เพื่อให้เห็นออกทางด้านการคาดหวัง เช่น อ่านแล้วสามารถบอกได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อชุมชน สถานที่ต่าง ๆ เช่น อ่านเรื่องการพยากรณ์อากาศ เรื่องฝนแล้ง การทำลายป่าไม้ เหล่านี้ เป็นต้น โดยผู้อ่านอ่านแล้วบอกได้ทันทีว่า จะมีผลดีผลร้ายต่อเรื่องหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง

2. เพื่อหาผลที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะการอ่านที่ต้องอ่านติดต่อกันจึงจะทราบผล เช่น การอ่านข่าวการฆ่าและฆ่าและศพนักศึกษาแพทย์ เป็นต้น

3. เพื่อฝึกการอ่านในชีวิตประจำวัน อ่านแล้วเกิดปัญหาสงสัย ทำให้มีการซักถาม พ่อ แม่ ครู ผู้ปกครอง การอ่านและการซักถามเป็นการฝึกฝนการอ่านให้มีการคิดเชิงวิเคราะห์ดีขึ้น

4. อ่านเพื่อหาข้อถูก-ผิด เช่น ข่าวการเมือง การเปลี่ยนแปลงบุคคลสำคัญในประเทศ การรายงานข่าวต่าง ๆ ถ้าไม่แน่ใจหรือสงสัยก็ต้องไปค้นคว้าจากหนังสืออ้างอิงเพิ่มเติม

5. อ่านเพื่อวินิจฉัยว่าเรื่องใดโฆษณาสนับสนุนใคร อะไร อย่างไร โดยใช้ดุลยพินิจอย่างรอบคอบ

ปัจจุบันนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องหาวิธีสอนให้นักเรียนมีทักษะในด้านนี้ เพราะ เมื่ออ่านแล้วควรจะตัดสินใจได้ว่า สิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ควรเชื่อหรือไม่ รู้จักเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบได้

1.3 ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์

เดอชองค์ (Dechant. 1969 : 372) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน อ่านเชิงวิเคราะห์นั้น ผู้อ่านต้องตรวจสอบความจริง ความสมเหตุสมผล ความเชื่อถือได้และความถูกต้องของสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องสามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริงข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น พยายามอ่านให้เข้าใจ และรู้เท่าทันการเขียนจูงใจผู้อ่าน

ตรีศิลป์ บุญขจร และถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2524 : 584 - 589, 679 - 684) กล่าวว่า เป็นการอ่านโดยใช้วิจารณ์ ประกอบด้วยการเข้าใจเนื้อหาของเรื่อง การรู้จักผู้เขียน การเข้าใจเนื้อหาของสารและการนำสารไปใช้

การเข้าใจเนื้อหาของเรื่อง หมายถึง การที่ผู้อ่านตีความให้เข้าใจแนวคิดโดยใช้ข้อมูลในเรื่องนั้น ๆ เป็นหลักฐาน การจะเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่แท้จริงได้นั้น ต้องเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ เข้าใจความหมายของคำ เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน เข้าใจความคิดและความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ตลอดจนรู้จักการเปรียบเทียบสำนวนโวหารต่าง ๆ

การรู้จักผู้เขียน จำเป็นมากเพราะจะทำให้เข้าใจนัยความหมายที่แอบแฝงอยู่ได้ดียิ่งขึ้น การสังเกตเห็นและสามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลและความหมาย การสังเกตและบอกได้ว่าประโยคใดหรือตอนใดเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับ เรื่องนั้นๆ การรู้ว่าส่วนใดเป็นเหตุส่วนใดเป็นผล การเข้าใจลักษณะพฤติกรรมและความคิดของตัวละครหรือบุคคลในเรื่อง

การนำไปใช้ หมายถึง การเห็นชัดเจนว่าข้อมูลและความคิดเห็นจากแหล่งอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับข้อความที่กำลังอ่านนั้นอย่างไรบ้าง ผู้อ่านอาจรวมความคิดจากสองหรือสามแหล่งเข้าด้วยกัน สร้างเป็นข้อสรุปหรือหลักการเพื่อนำไปใช้ต่อไป

ส่วนการอ่านด้วยหลักเหตุผล เป็นการอ่านเชิงวิเคราะห์ระดับสูงขึ้นไปอีก คือ ต้องรู้เท่าทันความถูกต้องของเหตุผลที่แฝงอยู่ในความหมายของสารนั้นๆ ด้วย แล้วจึงประเมินค่า

ของสิ่งที่อ่านหรือสารนั้นว่าเหมาะสมหรือไม่ ถูกต้องหรือไม่ ควรเชื่อถือได้เพียงไร การอ่านด้วยหลักเหตุผลต้องอาศัยทักษะหลายทักษะ เช่น ทักษะการพิจารณาความจริง และความไม่จริง การพิจารณาข้อมูลและความคิด การรู้เท่าทันการโฆษณาชวนเชื่อ และการรู้เท่าทันการใช้เหตุผลที่ไม่ถูกต้องต่าง ๆ โดยสิ้นเชิง ซึ่งจะเห็นว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์นั้น มิใช่เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องการความลึกซึ้งมากกว่านั้น กล่าวคือ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านเป็นเบื้องต้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะสำหรับการอ่านโดยทั่วๆ ไป นอกจากนั้นผู้อ่านยังต้องรู้จักประเมินความคิดของผู้เขียนซึ่งมิได้ระบุไว้ตรงๆ หากผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณตัดสินใจเอาเองตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านเมื่อเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนแล้วผู้อ่านก็จะสามารถวิเคราะห์แนวความคิดนั้น ๆ ได้

สมิธ (Durr. 1957 : 110 - 112 ; citing Smith. n.d.) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์หมายถึง กระบวนการแห่งการคิดใน 3 ลักษณะดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของภาษา เป็นการทำความเข้าใจความหมายของคำ
2. การแปลความ ได้แก่ การทำความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่าความหมายธรรมดาของคำ
3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจตัดสินประเมินค่าเกี่ยวกับ คุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน ดังนั้น การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงได้แก่ การใช้ความคิดอย่างพินิจพิเคราะห์นั่นเอง

1.4 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดวินิจฉัยและประเมินผลสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้องเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด เมื่อผู้อ่านสามารถวินิจฉัยได้แล้วก็จะได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ดังที่

ประกาศรี สืออำไพ (2524 : 331) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ช่วยให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและนำความคิด คติธรรมที่ได้มาประกอบกับประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดกว้างไกล ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การแก้ปัญหาได้

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2525 : 74) กล่าวถึง การอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงเพราะผู้อ่านไม่ใช่จะรับเฉพาะความคิดของผู้เขียนเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องนำความคิดของผู้เขียนมาประกอบกับความเห็นของตนทำให้เกิดความคิดใหม่ ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ได้ เมื่อการอ่านเชิงวิเคราะห์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านดังที่

กล่าวมานี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนการอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่เสมอ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความคิดพิจารณาหาเหตุผลมาตัดสินเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

ผกาศรี เียนบุตร (2526 : 70) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่เสมอ จะทำให้ผู้อ่านมีจิตใจกว้าง มองโลกในแง่ดีและเป็นคนมีเหตุผล

1.5 หลักการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์

อาร์เทอร์ (นงนุช วัฒนาจร. 2533 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Arthur. 1967 : 42) ได้เสนอทักษะอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ให้จำความหมายของคำได้
2. ให้สามารถเลือกความหมายของคำในกรณีที่มีความหมายหลายอย่างได้อย่างเหมาะสมกับข้อความที่อ่าน
3. ให้เข้าใจถ้อยคำอุปมาหรือความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ซึ่งผู้เขียนไม่ได้บอกตรง ๆ
4. ให้จับความคิดที่สำคัญของผู้เขียนได้
5. ให้ถ่ายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
6. ให้มองเห็นความสำคัญของส่วนต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นข้อความนั้น และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เหล่านี้
7. ให้ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็นและความลำเอียงของผู้เขียนได้
8. ให้จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
9. ให้ลงความเห็น วินิจฉัย ตัดสินใจ
10. ให้จับความรู้สึกที่ผู้เขียนแสดงออกได้

สมเชาว์ ชาตินอุดม (2527 : 8) กล่าวว่า ทักษะที่ใช้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์ ประกอบด้วย

1. ทักษะการแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
2. ทักษะการสรุปความ
3. ทักษะการประเมินเจตคติของผู้เขียน
4. ทักษะการประเมินจุดประสงค์ของผู้เขียน
5. ทักษะการทราบถึงอารมณ์ของเรื่อง

การอ่านระดับขั้นการอ่านเชิงวิเคราะห์สามารถฝึกให้นักเรียนได้ โดยพยายามสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเพื่อฝึกให้นักเรียนขบคิดปัญหานั้น ๆ และจำเป็นต้องมีคำถามที่ต้องอาศัยการตัดสินใจหรือประเมิน นักเรียนจะต้องคิดก่อนที่จะตอบปัญหานั้น ๆ ได้

ชนเพท์ และไมเยอร์ (นงนุช วัฒนเขจร. 2533 : 36 ; อ้างอิงมาจาก Schnept and Meyer. 1971 : 25) ได้เสนอแนะแนวทางในการสอนให้นักเรียนพัฒนาการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ไว้ดังนี้

1. ให้มีการใช้แบบฝึกที่เหมาะสมเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน
2. ให้ครูสอนศัพท์ใหม่หรือศัพท์ยากแก่นักเรียนก่อนลงมือสอน
3. เนื้อหาที่ให้นักเรียนอ่านจัดให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ
4. สอนนักเรียนเกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค อนุเจต (Paragraph) ตลอดจนการเรียบเรียงความคิดของเรื่อง
5. สอนนักเรียนเกี่ยวกับการลำดับเรื่อง ลีลาการเขียน และเหตุผลที่แสดงออกมา
6. ฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการคิดอยู่เสมอ
7. ฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย
8. ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องทำนองเดียวกันอย่างกว้างขวาง
9. ฝึกให้นักเรียนรู้จักตีความจากสิ่งที่อ่าน
10. ฝึกการหาเหตุหรือผลและการนำไปใช้จริง
11. ฝึกให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์สิ่งที่ไม่มีมูลความจริง การโฆษณาชวนเชื่อ และอคติหรือข้อลำเอียงต่าง ๆ
12. ฝึกให้นักเรียนมีนิสัยสงสัย และใคร่ถามในสิ่งที่อ่านอยู่เสมอ

1.6 ลักษณะของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ นอกจากผู้อ่านจะอ่านเพื่อให้จำและเข้าใจเรื่องราวแล้ว ยังต้องใช้ความคิดวิจารณ์ด้วยความรู้รอบคอบที่จะตัดสินและประเมินค่าสิ่งที่กำลังอ่าน ดังที่เดอร์ (Durr. 1957 : 144) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นรูปแบบหนึ่งของความคิดวิจารณ์ที่แสดงออกทางตัวอักษร เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดวิจารณ์ตลอดเวลา จึงเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งต้องใช้เหตุผลและความยุติธรรม ประสิทธิภาพเดิม ประกอบการคิดวิเคราะห์

แฮริส และซิเพย์ (นงนุช วัฒนเขจร. 2533 : 37 ; อ้างอิงมาจาก Harris and Sipay. 1971 : 317) ได้สรุปรูปแบบการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ผู้อ่านต้องเปิดใจให้กว้าง ใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อทำความเข้าใจและค้นหาข้อเท็จจริง ต้องมีเหตุผล มีความเที่ยงตรงที่จะตัดสินใจข้อความไม่ลำเอียงเพราะความลำเอียงจะทำให้ปฏิเสธสิ่งที่เป็นความจริง ส่วนเดชองท์ (Dechant. 1969 : 269) ได้สรุปเพิ่มเติมไว้ว่า ผู้อ่านไม่พอใจที่จะอ่านข้อความง่าย ๆ เพราะต้องการใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมติดตามผู้เขียน วิเคราะห์และประเมินค่า ข้อเขียน หาความถูกต้องของเหตุผล แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น แล้วตัดสินใจสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก

1.7 ความพร้อมสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์

ในการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ก็จะพัฒนาขึ้น ฮอลล์แมน (Hallman. 1967 : 138) ได้สรุปความสามารถเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการจำความหมายของคำ
2. ความสามารถในการเลือกความหมายที่เหมาะสมกับคำ
3. ความสามารถในการทำความเข้าใจคำเปรียบเทียบ
4. ความสามารถในการทำความเข้าใจแนวคิดหลักของผู้เขียน
5. ความสามารถในการย่อหรือเขียนข้อความใหม่จากข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เดิม

ได้เพิ่มเติม

6. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในข้อความ
7. ความสามารถในการปรับแบบในการจัดรูปการเขียนของผู้เขียนเสียใหม่
8. ความสามารถในการคาดคะเนความมุ่งหมายของผู้เขียน ทัศนนะของผู้เขียน ความละเอียดต่อบุคคลหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการเขียนถึง ตลอดจนความประสงค์ในการเขียน

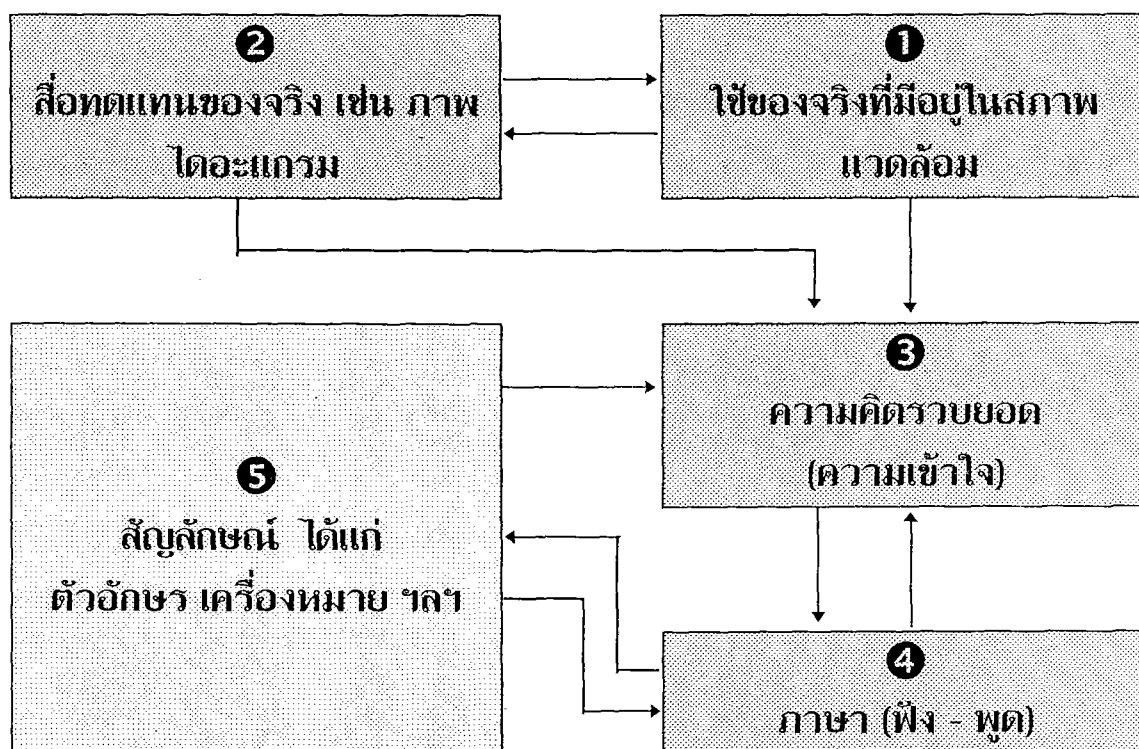
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้ดำเนินการสอนตามแนวทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. แนวทฤษฎีธรรมชาติ (Natural Approach)

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 20) ได้กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญในการสื่อสารทางภาษาของมนุษย์ทั้ง 3 ทาง คือ ทางเสียง ทางตัวอักษร และทางกาย ซึ่งทางเสียง ได้แก่ การฟังพูด ทางตัวอักษร ได้แก่ การอ่าน เขียน และทางกาย ได้แก่ ภาษากาย ภาษาใบ้ สีนํ้าท่าทาง นั้น ควรเริ่มที่การเข้าใจความหมาย ที่เกิดจากความคิดรวบยอด (Concept) ก่อน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติในการสื่อสารของมนุษย์ การเรียนรู้โดยธรรมชาตินั้น เป็นกระบวนการที่เริ่มจากสมองของมนุษย์ จากผลการวิจัยของศาสตราจารย์ โรเจอร์ สเปอรี (Roger Sperry) แห่งสถาบันเทคโนโลยี แคลิฟอร์เนีย (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2536 : 27) สรุปว่า สมองที่ทำหน้าที่รับรู้ และเรียนรู้ภาษาได้คืออย่างเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว คือ สมองส่วนบน และสมองจะแยกออกเป็นสองส่วน โดยมีกระบวนการทำงานที่เป็นอิสระแก่กัน คือ สมองซีกซ้าย และสมองซีกขวา สมองทั้งสองซีกจะถูกเชื่อมไปด้วยประสาทเพื่อให้สมองทั้งสองส่วนสามารถรับรู้การทำงานซึ่งกันและกัน โดยมีประสาทส่วนกลางทำหน้าที่ที่คล้ายเป็นสะพานเชื่อมโยงสมอง (Corpus Callosum) ทำหน้าที่รับการถ่ายโอนความรู้และประสบการณ์จากการทำงานของสมองทั้งสองซีก สมองแต่ละซีกจะมีบริเวณรับรู้จากอวัยวะสัมผัส ควบคุมการปฏิบัติการเคลื่อนไหวของร่างกาย สมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่รับรู้และสื่อความทางภาษา เช่นการฟัง การพูด โดยมีความสามารถแยกแยะ ความคิดเชิงตรรกวิทยา ความเป็นเหตุเป็นผล ได้เช่น วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สมองซีกขวากจะทำหน้าที่ทางความคิด จินตนาการ การใช้ท่าทางเคลื่อนไหวโดยไม่ใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมาย การทำงานของสมองทั้งสองซีก หากมีสมดุลกันแล้ว การเชื่อมโยงการรับรู้เข้าสู่ประสาทส่วนกลาง โดยผ่านสะพานเชื่อมโยงสมอง จะมีประสิทธิภาพมาก การรับรู้เช่นนั้น จะคงทนถาวรและทำให้เกิดความทรงจำในระยะยาวได้ เช่น การขับรถ การว่ายน้ำ การเรียนโดยการปฏิบัติ หากการทำงานของสมอง มีความโน้มเอียงไปข้างใดข้างหนึ่งหรือซีกใดซีกหนึ่งแล้ว การรับรู้ต่างๆ จะเกิดขึ้นเป็นความจำ ในระยะสั้นเท่านั้น เช่น การท่องคำศัพท์ การอ่านออกเสียง (ใช้สมองซีกซ้ายข้างเดียว) การจินตนาการแต่ไม่มีการปฏิบัติ (ใช้สมองซีกขวาข้างเดียว) นอกจากความทรงจำของมนุษย์จะเกิดจากการทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุลแล้ว ยังทำให้เกิดพิมพ์เขียว (Blue Print) จากประสบการณ์การปฏิบัติที่ได้ฟัง พูด อ่าน และเขียนอีกด้วย หากผู้สอนพยายาม

ให้โอกาสผู้เรียนได้มีการฝึกซ้ำซ้ำทวนพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ทางสมองต่อไปให้บ่อยครั้งมากขึ้น เช่น อ่านซ้ำ คิดและสังเกตความคล้ายคลึงและความแตกต่างจากคำที่เขียนหรืออ่านและได้แก้ไขข้อบกพร่องหรือที่ผิดนั้น ๆ ให้ถูกต้องด้วยตนเอง การรับรู้และเรียนรู้ก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น กระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างครบวงจรและต่อเนื่องกัน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
(เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2536 : 21)

ผลการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จได้ดังคาดหมาย หากผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนหรือการพัฒนาความคิดรวบยอดของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายให้เป็นที่เข้าใจ (Comprehensible Input) แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก พร้อมทั้งคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ประกอบด้วย

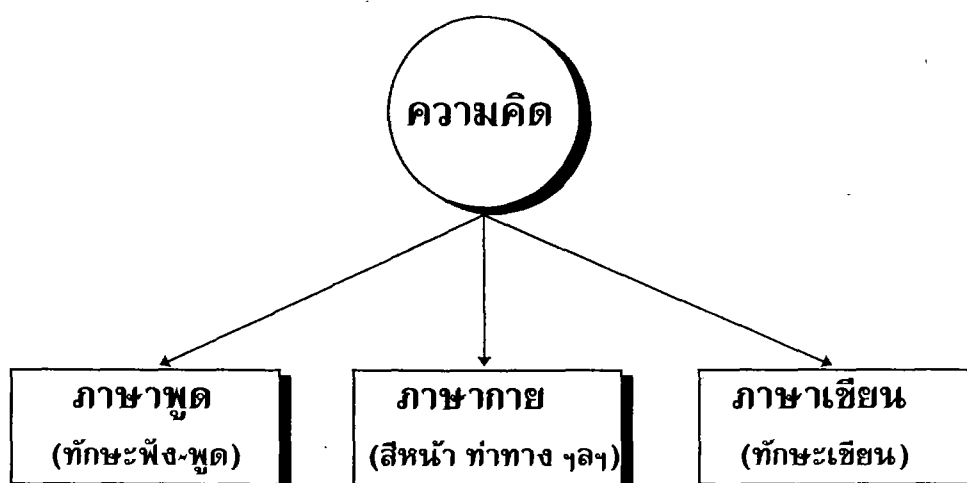
จะเห็นได้ว่า เราใช้ภาพหมายเลข 2 ขึ้นเป็นอันดับแรก ก็เนื่องจากการใช้สิ่งทดแทนของจริง เช่น รูปภาพ ไดอะแกรม ฯลฯ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและเกิดความคิดรวบยอดได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ และในภาพหมายเลข 1 นั้น ถึงแม้ว่าการใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยพบเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและรับรู้ความหมายได้อย่างรวดเร็วเพียงไรก็ตาม เราคงจะนำของจริงมาให้ผู้เรียนพบเห็นทุกอย่างคงเป็นไปได้ยาก ในภาพหมายเลข 3 การพัฒนาความคิดรวบยอดจะง่ายขึ้นเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจความหมายมาแล้ว การจำและกำหนดความหมายนั้น ๆ จะแม่นยำมากขึ้น และเมื่อได้รู้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนเสียงนั้น ๆ ภาพหมายเลข 5 ก็จะช่วยให้เข้าใจและจำสัญลักษณ์หรือตัวอักษรต่าง ๆ ที่ใช้แทนเสียงนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น

จากการที่ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องหรือได้ความคิดรวบยอดในการสื่อความหมายก่อนที่จะเรียนรู้ระบบเสียง และระบบตัวสะกดของคำหรือประโยคต่างๆ นี่เป็นหลักการพัฒนาทักษะภาษาโดยธรรมชาติที่การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษายึดเป็นแนวทาง

2. แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach) (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. 2536 : 22)

เป้าหมายสำคัญของการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งให้มีความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น รักและสนใจในการอ่าน เข้าใจวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกาลเทศะ หลักสูตรจึงเน้นไปที่การสอนเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนควรจะพิจารณาถึงหลักการสอนและดำเนินการสอนให้เป็นรูปธรรม และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การที่จะให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างครบวงจรนั้น ก็ด้วยการให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดในบริบท (Context) หนึ่งๆ ก่อนแล้วจึงให้ถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูด ซึ่งจะเป็นการฝึกทักษะฟัง-พูด ต่อจากนั้น จึงพยายามให้ผู้เรียนถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนและภาษากาย ซึ่งจะเป็นการฝึกทักษะเขียน-อ่าน รวมทั้งภาษากายที่แสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง ตามการสื่อความหมายตามความคิดของตนและเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการสื่อสารทางภาษาของมนุษย์
(เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2536 : 22)

การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือรู้ความหมายของเรื่องโดยรวมก่อน จากกิจกรรมนำที่ผู้สอนสรรหามาให้ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีเรื่องราวที่จะถ่ายทอดออกมา เป็นภาษาพูด ภาษากายหรือภาษาเขียนได้ง่ายขึ้น และเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการ สื่อความ ผู้สอนจะต้องช่วยเหลือ แนะนำ และคอยให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนจะได้เกิด ความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและแรงจูงใจในการเรียน ทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้ ใช้แนวทฤษฎีนี้เป็นหลักในการจัดลำดับขั้นการสอน

3. แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach) (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2536 : 23)

การสอนอ่านในปัจจุบันได้ประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น ทฤษฎีทาง ภาษาศาสตร์ ทฤษฎีทางจิตวิทยา โดยพิจารณาจากลักษณะธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์ ฟังรับรู้ และกระบวนการอ่านของมนุษย์ ซึ่งจะเป็นหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ หาก ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในกระบวนการสอนอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสม

กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบจึงควรใช้กระบวนการอ่านที่พัฒนาการได้ทั้งสองทางคือ กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-Down Process) ซึ่งจะเน้นการให้ความหมายโดยรวมแก่ผู้เรียนก่อนที่ผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในการเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่น อันได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นฐานทางทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา จะเน้นการสื่อความหมายของมนุษย์ในการอ่านซึ่งต้องอาศัยกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด กระบวนการทางความคิดก็จะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และในอนุเจต (Paragraph) หนึ่ง ๆ ให้เป็นที่เข้าใจได้ และใช้กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Process) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยพื้นฐานของประโยค โดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่น ๆ ซึ่งกระบวนการอ่านที่ใช้ทั้งสองทางนี้ เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ซึ่งจะใช้ทั้งการสังเคราะห์และวิเคราะห์การอ่านเพื่อสื่อความหมายสัญลักษณ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์นี้จะจะเป็นกระบวนการที่จัดไว้ในลำดับของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยในระยะแรกจะเน้นกระบวนการจากบนลงล่าง ให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญของเรื่องโดยรวมก่อน แล้วค่อย ๆ พิจารณาหรือวิเคราะห์ภาษาในส่วนย่อยภายหลัง กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์นี้จะช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งสองซีกคือ ซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านได้

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ในการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการอ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้สอนควรพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจการอ่านของมนุษย์ 3 ประการ ดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24)

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน เพราะผู้อ่านที่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาก่อน จะ เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น และเร็วขึ้น ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมนี้อาจเป็นหลักการที่สำคัญที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้อ่านได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน

รวมทั้งการใช้ ทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด เขียน ไปด้วย เพื่อช่วยให้การเข้าใจความหมายของการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Meta-Cognition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและการแก้ปัญหาต่าง ๆ จะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ ตีความ แปลความ และขยายความได้ กลวิธีของการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือการเดาความ เพื่อแก้ปัญหา ความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆ การเดาความและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้น ๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้นว่า จะต้องการหาข้อมูลอะไร กระบวนการทางความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการอ่าน

ด้วยหลักการและทฤษฎีดังกล่าว การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงใช้กลวิธีการสอนอ่าน และการสอนเขียนหลายแบบที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน โดยเฉพาะเพื่อความเข้าใจ โดยมีรูปแบบการสอนที่แตกต่างกันไปตามแต่ละระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน

4. แนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 25)

หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ซึ่งมีประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

4.1 ภาษาและความหมาย (Language and Meaning) รูปแบบของภาษาที่ใช้กันในแต่ละสังคมย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปในแต่ละภาษาทั่วทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้นจะเหมือนกัน นั่นคือการเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาไปหรือภาษากาย "ความหมาย" ของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยการเข้าใจความหมายใน

การติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของเรื่องในการสื่อสารจึงนับว่าเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชนหรือสังคมที่พึงตระหนักเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ในสังคม จากการติดต่อสื่อสาร

4.2 ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context) บริบทภาษาหรือสภาพแวดล้อมในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ จะมีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้การเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสารได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม "ความหมาย" ของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจภาษามีใช่เป็นเพียงการเข้าใจแต่เพียงคำ ระเบียบไวยากรณ์ หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษาได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (เสาวลักษณ์รัตน์วิรัช. 2536 : 26)

เนื้อหาของภาษาจะมีความสำคัญ 2 ประการคือ

4.2.1 เป็นผล (Output หรือ Product) ของการสื่อความ หมายถึง เนื้อความจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นว่า หมายถึงสิ่งใด

4.2.2 เป็นกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อความจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ในแต่ละชนิดของลักษณะการพูด หรือการเขียน

บริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญและได้ความหมายที่ชัดเจนคือบริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆ (Context of Situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture)

บริบทภาษาจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้คือ

1) เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความที่อ่านหรือเขียน เพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourse) โดยอาจเป็นไปได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬาชนิดหนึ่ง เรื่องกีฬา ก็จะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อเนื้อความนั้น

2) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษา ระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือก ใช้คำการวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์แม้ว่า จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม

3) วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของ ภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียนหรือภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

บริบททางวัฒนธรรม (Context of Culture) ในแต่ละสถานการณ์ที่เราใช้ภาษานั้นย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งย่อมจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม หรือชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มคนในแต่ละสังคมหรือชุมชนด้วย การใช้คำ สำนวนต่าง ๆ จึง แตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เนื้อความในบริบททาง วัฒนธรรมย่อมจะแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม หรือชุมชน เมื่อเราเข้าใจวัฒนธรรมกับเนื้อ ความที่ใช้อยู่ในบริบทหนึ่ง ๆ ความเข้าใจ ความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นก็ย่อมจะ ชัดเจนขึ้น

4.2.3 ภาษาและทำเนียบภาษา (Language and Register) ทำเนียบภาษา (Register) คือ คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น การใช้ราชาศัพท์ การใช้คำเมื่อ พูดกับพระภิกษุสงฆ์ พูดกับผู้ใหญ่ พูดกับเพื่อน พูดกับเด็ก ฯลฯ เป็นต้น ทำเนียบภาษาจะ แตกต่างกันไปตามลักษณะของบริบทภาษาที่ใช้

4.3 การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context) การเรียนรู้เพื่อ การใช้ภาษา ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนควรเริ่มจากการรับรูปแบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะ ของบริบทภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับว่าผู้เรียนได้เรียน ภาษาอย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษาและเนื้อความต่าง ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ ถูกต้องจากการเลียนแบบ ซึ่งแบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถาน- การณ์และวัฒนธรรม นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า “Genre” หรือ “อรรถลักษณะ” ในแต่ละอรรถลักษณะจะมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาได้ ซึ่งนักวางหลักสูตร ผู้สอนภาษาและผู้เรียนภาษาจำเป็น

ต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษาผู้สอนจะสามารถนำเอาอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ มาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาได้อย่างอิสระและเป็นตัวของตัวเองได้ในที่สุด

อรรถลักษณะของภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 27)

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จะมีอรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนอยู่หลายชนิด อรรถลักษณะที่สำคัญและใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความมีดังต่อไปนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องการแสดงความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณะแต่ละชนิดจะมีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Schematic Structure) เพื่อการสื่อความหมายของภาษาและลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่นักเขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 27)

1.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- 1.1.1 เริ่มด้วยบทนำ
- 1.1.2 มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
- 1.1.3 มีบทสรุป

1.2 ลักษณะของภาษา

- 1.2.1 มีคำวิเศษณ์บอกเวลาและลำดับของเหตุการณ์
- 1.2.2 อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
- 1.2.3 เป็นเรื่องเล่า ซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต

1.2.4 มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และให้
ใจความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้วดั่งนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนที่จะ หลังจาก ฯลฯ

1.2.5 ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง

Recently, Prathom 5 and 6 students and teacher of Wangtal Wittaya School camped out on their school grounds.
The purpose of the Boy Scout and Girl Guide camp was to learn about relationships through fun and exciting activities.
The students were taught how to get along with other people, how to make friends and to help each other.
The Scouts and Guides practice being patient and brave, and how to make good use of their free time.
There was a contest to elect the best student representatives of the camp. The best Scout and Guide student leaders were chosen from all the responsible young adults.
These junior campers had a terrific time while learning how to improve their relationships a fun week end indeed!

(Kid News. 1997 : 121 ; 2)

2. รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.
2536 : 28)

2.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

2.1.1 จะมีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความ
หรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

2.1.2 บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภท ลักษณะท่าที หรือ
ลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

2.2 ลักษณะของภาษา

2.2.1 ใช้คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง

2.2.2 มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น
เป็น อยู่ คือ ฯลฯ

2.2.3 อาจมีหัวข้อกล่าวเป็นเรื่อง ๆ

2.2.4 มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง

Coyote-what a strange word.

So, what is a coyote? I won't tell you, but I will give you some clues to help you guess.

A coyote is a mammal that lives in a woodland environment. Their babies are called "pups" Coyotes bark and howl.

I think you can guess what I'm talking about, as there is only one kind of animal that barks. Yes, you're right. It's a dog. But a coyote is not a just a regular dog, it's a wolf!

Coyotes are wild North American dogs, known as wolves. Although they are wild, they are scarcely seen in the deep forest. Most of them live in the plains, desert regions, and woodlands.

Coyotes eat fruit, berries, and small animals. They eat at night and sleep most of the day. They usually sleep on the ground like domestic dogs, except when they have babies. When pups are born, the father and mother coyotes make dens. They find a hole left by a skunk, a rabbit, or a fox, and make it bigger by digging it out.

Coyotes are very well known for their evening "songs" At the end of each day, they sit and make prolonged melodious howls, which can be heard for a long distance. One coyote starts the song, and then others join in. Why do the coyotes howl? I don't know, perhaps they're warning us that ghosts are near/ Eek!!.

(Kid News. 1997 : 116 ; 22)

3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 28)

3.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

3.1.1 บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ

3.1.2 มีบทสรุปจากหลักการ

3.2 ลักษณะของภาษา

3.2.1 เป็นประโยคบอกเล่า

3.2.2 ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง

3.2.3 มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

3.2.4 ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำ ทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง

Ajarn Pornchan said it took her 20 years to complete her collection of more than a thousand interesting books. Pornchan collected the books from every corner of the world. She also said the unusual collection was a trick to get children interested in reading.

Why is the collection called "Bizarre Books" The exhibit has this title because the books on display are not like books than we see on the market. For example, when we open a pop-up book, 3-D pictures stand up from the page. This makes the story so real that children get even more excited to read them than they would with a regular book.

Not only can we read all the stories and see the pictures, but we can also smell, touch and even play with the books. Mobile books, plastic books, cloth books, box books, clock books, piano books, pop-up books and fragrance books are all the results of creative ideas that make ordinary books extraordinarily!

Warning : If you are hungry, don't go near the fragrance book it contains great smelling pictures of food!

(Kid News. 1997 : 116 ; 22)

4. เรื่องการแสดงความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 28)

4.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเนื้อความ

4.1.1 แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น เช่น เขียนแสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญ

4.1.2 มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด

4.1.3 มีบทสรุปการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องให้น่าสนใจ และน่าเชื่อถือ

4.2 ลักษณะของภาษา

- 4.2.1 มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
- 4.2.2 มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
- 4.2.3 ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง
- 4.2.4 มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่าง

More deserving than Tiger

The question of whether Tiger Woods deserved the VIP treatment he received in Thailand is still being debated after his departure. The reasons given were his half-Thai blood, due to the fact than his mother is Thai, and his international fame resulting from his skill in golf.

There were advantages to his visit. For instance, he helped promote Thailand : since he is half-Thai, people crazy for him might be curious about Thailand.

However, I would like to remind the authorities and the Thai people that there are a host of people dedicated to helping our society-teachers in rural provinces, volunteers at centres for the handicapped and so on. I think it is appropriate to respect, care for and promote people based on their value and benefit to society, not based on their nationality or level of celebrity.

(Bangkok Post, Feb. 1997 : 23 ;7)

5. วิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการกระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน (เสาวลักษณ์ รัตนวิหช์. 2536 : 29)

5.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- 5.1.1 ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
- 5.1.2 ให้รายละเอียดของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ต้องใช้
- 5.1.3 เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

5.2 ลักษณะของภาษา

5.2.1 เป็นประโยคคำสั่ง

5.2.2 ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ

5.2.3 ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงไม่อ้างอิงตัวบุคคล

5.2.4 ใช้คำนาม

ตัวอย่าง

Which is bigger Solids or Liquids?

All Solids have a melting point, the temperature where they become liquids. But did you know that when solids melt into liquids, their volume changes. Liquids are bigger. It's unbelievable, but it's the truth.

Liquids are bigger because their molecules are grouped less densely than solids. Because there is more space between the molecules, liquids take up more space than solids. If you want to prove this theory, try this experiment.

First, melt some wax until it becomes a liquid. Then fill a small bottle with the liquid wax. Wait until the wax cools and becomes a solid. You will see that the wax volume has decreased. The bottle is not as full as it was when the wax was a liquid.

But there is one substance that is very strange and does not follow this theory. Water!

When water freezes, the ice needs more space because it expands, making it less dense than water. And that's also the reason why solid ice can float on the surface of liquid water.

So, never leave a full bottle of water in your freezer when the water becomes a solid, the ice will be too big and your bottle will crack!

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียน เรื่องเล่าจากจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย (เสาหลักชัย รัตนวิชัย. 2536 : 29)

6.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

6.1.1 มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่อง บ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือเวลา

6.1.2 มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง

6.1.3 แสดงปมปัญหาของเรื่อง

6.1.4 แสดงการคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปมปัญหา

6.1.5 อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

6.2 ลักษณะของภาษา

6.2.1 เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

6.2.2 ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่

6.2.3 ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่น ๆ

6.2.4 อาจมีการซ้ำย้ำเรื่อง

6.2.5 ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องและบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผล ความคล้อยตาม และความขัดแย้ง

ตัวอย่าง

There once was a fat waman who was made of oil. She was very beautiful. But the young woman couldn't work outside or else she would melt.

A man from a distant part of the country asked to marry the beautiful woman. He offered her a large dowry and promised to keep her safe in the shade.

When the newlyweds arrived at the man's home, his first wife became jealous. She was angry because the fat wife was more beautiful than she was. And the fat wife didn't have to work in the fields like she did.

One day when the husband was away, the first wife aboused the fat wife. The nasty first wife made her go out and work on the farm!

After walking to the fields, the fat woman rested under a tree. As soon as the jealous wife saw her in the shade, she nagged her with rude words. The fat woman was forced to go out and work in the hot weather.

The fat woman began to melt away under the sun. Soon there was nothing left of her but one toe which was covered by a leaf.

The fat woman's little sister saw this and cried. She carefully wrapped up the toe and placed it in her basket.

As soon as she arrived home, the little sister put the toe in a ceramic pot. She filled the pot with cool water and covered it with a clay lid.

When the husband returned, he said, "Where's my fat wife?"

The little sister cried bitterly. She told him what the jealous wife had done. Then she showed him the pot with the toe.

The sister also told him that the fat wife would come back in a complete body within three months - if he got rid of the jealous wife.

The husband took the nasty first wife back to her parents. They sold her as a slave.

After three months, the woman emerged from the pot, fat and beautiful. The husband was delighted and the couple lived happily ever after.

7. อภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็น ซึ่งให้เห็นข้อดี ข้อเสีย เป็นการจูงใจผู้อ่านให้คล้อยตาม (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 30)

7.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

7.1.1 เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือความสำคัญของเรื่องอย่างชัดเจน

7.1.2 กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิง แสดงเหตุผล

7.1.3 ตอนท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยย้ำหลักการ หรือความสำคัญของเรื่อง เช่นเดียวกับในบทนำ

7.2 ลักษณะของภาษา

7.2.1 มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น

7.2.2 ใช้ประโยคบอกเล่า

7.2.3 มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล

7.2.4 ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง คล้อยตาม หรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

ตัวอย่าง

Microwaves are great! They cook food in a fraction of the time it takes to do it on an electric or gas stove. But how do they work?

In ancient times, people learned how to cook food using fire. And that is basically the same way that modern stoves work. The food is cooked by putting it on or in a hot area. The heat transfers from the hot area into the food. This heats up your food and cooks it all the way through.

But microwave appliances are different. They don't use fire at all. Instead, microwaves cook by reflecting microwaves through the food, cooking it inside and out.

Magnets are very important to cooking food in a microwave. They pull the microwaves into the food. When the microwaves enter the food, the food molecules jump around. When the molecules jump around, they cause friction and this raises the temperature of the food, cooking it.

Microwaves are the fastest way to cook food when you feel hungry. You never have to waste time waiting for the oven to heat up.

Your stomach must be happy to hear that!

(Kid News. 1997 : 121 ; 12)

8. การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ 2536 : 30)

8.1 ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

8.1.1 มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต

8.1.2 มีลำดับของการบอกรายละเอียด

8.1.3 ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

8.2 ลักษณะของภาษา

8.2.1 มีคำวิเศษณ์บอกรายละเอียดหรือสถานที่ และลำดับของการบอก

รายละเอียด

8.2.2 ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่าง

8.2.3 ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่าง

Can Plants Move ?

Unlike people and animals, plants don't have feet to walk with, so they can't move right? Wrong ! Plants do move, but how?

Plants do move, but how?

Plants never stop growing. The constant growing not only makes them bigger, but it also helps them move. Plants can't walk from place to place, but they do spread out into the world around them. Their stems grow up into the air, and their roots grow down into the ground. These are their movements!

Sometimes we see plants bend themselves to face the sun. This kind of movement occurs when their cells grow at uneven speeds. due to differences in light levels. The cells on the side of the stem which get less light grows faster, bending the plant towards the light.

Although plants can move by growing, it is usually a very slow process. However, there are some kind of plants which move quite fast. They are plants which eat insects. Yes, that's right, they eat insects! These plants have a trap at the end of each stem. As soon as an insect touches the trap it closes around them, just like a mousetrap.

ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้ ดังต่อไปนี้
(เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2533 : 24)

1. ผู้เรียนสามารถมีพัฒนาการทางความคิด ตามรูปแบบของการจัดกระบวนการสอน เพื่อให้เกิดทักษะในการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนจะเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะได้รับความสนุกสนาน จากกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายโดยรวมหรือความคิดรวบยอดของภาษาก่อนที่จะเข้าใจ เสียง และสัญลักษณ์
4. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อน โดยการฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ โดยตลอด
5. ผู้เรียนจะคุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้องเหมาะสมกับกระบวนการรับรู้ของ มนุษย์
6. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการทำงานเป็นกลุ่มมีการวางแผนงานและยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น และเกิดความรับผิดชอบในหน้าที่
7. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใน หลายรูปแบบ
8. ผู้เรียนจะเกิดคุณภาพ และลักษณะนิสัยที่ดี เนื่องจากจะคุ้นเคยกับการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในกลุ่ม
9. ผู้สอนสามารถสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนหลายกลุ่มในขณะเดียวกันได้ตาม ระดับความสามารถของผู้เรียนได้
10. ผู้สอนสามารถพัฒนาทักษะการสอนของตนได้ทุกเมื่อ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3

เป็นการสอนในระดับสูง (Advanced Level) เป็นระยะที่ต้องใช้เทคนิค กิจกรรม การเรียนการสอน เนื้อหาที่หลากหลาย ในปริบทที่ยาวและมีความซับซ้อนมากขึ้น ในการ พัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าในระดับสูง ต่อไป สามารถใช้ภาษาในการเขียนได้อย่างถูกต้องทั้งด้านเนื้อหาและโครงสร้างและสามารถ ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนได้โดยอิสระมากขึ้น โดยมีครูเป็นผู้วางแผนการดำเนิน

กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ให้คำแนะนำปรึกษา และเป็นผู้ช่วยเหลือเท่านั้น นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ 2 ประการ คือ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และสามารถรายงานข้อมูลเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนสื่อความได้เป็นที่เข้าใจ ดังนั้นการจัดรูปแบบการสอนจึงมุ่งให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางความคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเมื่อพ้นจากระยะนี้ไปแล้ว ผู้เรียนจะแสดงออกทางความสามารถทางภาษาได้อย่างอิสระ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในลักษณะต่าง ๆ ตาม ความสนใจและความสามารถของตนเองได้โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 32)

1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดา/สรุป/ลำดับความ (Orientation)
2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือการวางแผน การเขียน (Reflection)
3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน (Note Taking)
4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่าง (Synthesis)
5. ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน (Editing)
6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา (Final Copy and Elaboration)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 32 - 42) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนสอนในรูปแบบที่ 3 ไว้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดา สรุป หรือลำดับความ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สรุปความหมาย และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนอ่านเรื่องเพื่อเตรียมการเขียนโดยการปฐมนิเทศให้นักเรียนรู้จักการวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ด้วยกลวิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยใช้แผนภูมิแนะแนวทางให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการเขียนตามลำดับอย่างง่าย ๆ ดังนี้

1.1 หาความหมายจากบริบท (Contextualization) ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่อง ถิ่นแบ่งกลุ่มย่อย หรืออ่านเรื่องตามลำพัง ถ้าให้งานทำตามลำพังอย่างอิสระ เพื่อหาใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถามต่าง ๆ นำ ให้นักเรียนหาคำตอบจากการอ่าน เช่น (Walker and others. 1992 : 26)

What is this text about?

Why did the author write it?

For what audience was it written and how much did the author expect a reader to know already?

What do I already know about this topic?

What do I know about using this kind of text?

1.2 ทำไคอะแกรมสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Mapping the Topic) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง และทำไคอะแกรม สรุปความโดยอภิปรายร่วมกัน หากทำงานเป็นกลุ่มย่อย หรือพยายามจับใจความสำคัญด้วยตัวเองในขณะที่อ่าน หากทำงานตามลำพัง

1.3 พิจารณาและวิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่าน (Surveying and Text Organization) ให้นักเรียนพิจารณาการลำดับความของเรื่องที่อ่านว่าได้มีการเรียงลำดับเนื้อหา หรือสาระของเนื้อความว่าอย่างไรบ้างตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เช่น ชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง รูปภาพ ตาราง ประโยคที่ให้ความหมายหลัก และการสรุปความ การให้นักเรียนพิจารณาและวิเคราะห์ การเรียงลำดับความของเรื่อง ครูควรแจกตัวอย่างผังการลำดับความของเรื่องที่อ่านให้นักเรียน ได้ลองวิเคราะห์ การลำดับความจากเรื่องที่อ่าน ดังตัวอย่าง (ภาพประกอบ 3) ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีระบบ และสามารถเป็นตัวอย่างที่ดี ในการเขียนเรื่องของตนเองต่อไป

Text Title

**Main Heading
1**

Sub-heading :

Map :

Sub-heading :

**Map :
Table :**

**Main Heading
2**

Sub-heading :

**Map :
Figure :**

Sub-heading :

Photograph :

**Main Heading
3**

Sub-heading :

Table :

**Main Heading
4**

ภาพประกอบ 3 แสดงการลำดับเรื่อง

(Rattavich. 1992 : 27)

1.4 วิเคราะห์อรรถลักษณะภาษาของเรื่องที่อ่านและกำหนดลักษณะภาษาของเรื่องที่จะเขียน (Establishing the genre of the text being read and the text to be written) ให้นักเรียนเริ่มวิเคราะห์อรรถลักษณะภาษาของเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งชี้แจงลักษณะของอรรถลักษณะภาษานั้นว่าผู้เขียนได้ใช้แบบใด จากนั้นให้นักเรียนกำหนดอรรถลักษณะภาษาในการเขียนเรื่องของตนที่จะทำต่อไป

รายละเอียดของการวิเคราะห์อรรถลักษณะ

การวิเคราะห์อรรถลักษณะเป็นการวิเคราะห์ระหว่างโครงสร้างข้อเขียนหรือใจความสำคัญของเนื้อหานั้นว่า มีการดำเนินเรื่องในการเขียนอย่างไรบ้าง และอีกประการหนึ่ง คือ มีลักษณะของภาษาที่ใช้อย่างไร ทั้งนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ใจความสำคัญจากการตั้งคำถามที่ต่อเนื่องจากผู้อ่าน และสามารถนำลักษณะของภาษาไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามลักษณะของบริบทภาษานั้น ๆ

ในการวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อความหรืออรรถลักษณะที่คืบนั้น ผู้สอนควรใช้คำถามที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบอย่างถูกต้องและควรเป็นชุดของคำถามที่มีความต่อเนื่องในแต่ละเนื้อหานั้น โดยลักษณะของคำถามในแต่ละเนื้อหาอาจแตกต่างกันไปตามลักษณะของเนื้อความในแต่ละประเภท ซึ่งในประเด็นนี้ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 36) ได้ดำเนินการเรียบเรียงลักษณะของชุดคำถามตามลักษณะของเนื้อความในแต่ละประเภทไว้ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงคำถามในการดำเนินเรื่อง

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการดำเนินเรื่อง
1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์	ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ⇨ แล้วอย่างไรต่อไป ⇨ ต่อไปละ ⇨ สรุปเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้น กับใคร ที่ไหน อย่างไร ⇨ แล้วเกิดอะไรขึ้นอีก ⇨ อย่างไร (ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง) (ให้ลำดับความของเรื่องที่เกิดขึ้น)
2. เรื่องจากรายงาน	เรื่องเกี่ยวกับอะไร ⇨ เป็นอย่างไร ⇨ มีลักษณะเฉพาะ ⇨ มีประโยชน์ ⇨ โทษ ⇨ อย่างไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร โดยทั่วไปเป็นอย่างไร
3. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ	ใคร ⇨ ทำอะไร ⇨ ที่ไหน ⇨ เมื่อใด ⇨ อย่างไร ⇨ แล้วเกิดอะไรขึ้น (ลำดับเรื่องก่อนหลัง) ⇨ ปัญหาคืออะไร ⇨ แก้ไขได้อย่างไร ⇨ สรุปแล้วเรื่องนี้มีความน่าสนใจอย่างไรบ้าง
4. เรื่องแสดงความคิดเห็น	เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ⇨ มีความสำคัญ ⇨ จำเป็นอย่างไร ⇨ มีเหตุผลเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร (ลำดับเหตุผลที่เห็นด้วยที่ละตอนและไม่เห็นด้วยที่ละตอน) สรุปเรื่องนี้จะสนับสนุนเรื่องที่กำลังกล่าวมาแต่ต้น อย่างไร
5. เรื่องอภิปราย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง ⇨ สำคัญอย่างไร ⇨ ทำได้อย่างไร ⇨ เกิดขึ้นได้อย่างไร ⇨ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ⇨ เหตุใดจึงเกิดขึ้นได้ ฯลฯ
6. เรื่องอธิบาย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง ⇨ สำคัญอย่างไร ⇨ ทำได้อย่างไร ⇨ เกิดขึ้นได้อย่างไร ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ⇨ เหตุใดจึงเกิดขึ้นได้ ฯลฯ
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร ⇨ มีอุปกรณ์อะไรบ้าง ⇨ ทำอย่างไร (ลำดับเหตุการณ์ทำทีละตอน)
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	จะพูด-เขียน เกี่ยวกับอะไร ⇨ ที่ไหน ⇨ มีลักษณะอย่างไร ⇨ ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นทีละตอน ⇨ สรุป ผู้สังเกตคิดอย่างไร

1.5 อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เข้าใจยากหรือไม่เคยพบ (Dealing with Unfamiliar vocabulary) ในระยะแรกครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เข้าใจยากหรือไม่เคยพบ เพื่อการอภิปรายร่วมกันจากเรื่องทีอ่านในกลุ่มใหญ่ ครูจะเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และช่วยนักเรียนสรุปหาความหมายของคำศัพท์หรือสำนวนนั้น ๆ จากการให้นักเรียนลองเดาความหมายจากบริบทหรือจากคำชี้แจงต่างๆ เช่น คำบุพบท คำสันธาน คำคุณศัพท์ เป็นต้น เมื่อนักเรียนเคยร่วมอภิปรายกับผู้สอนในกลุ่มใหญ่มาแล้วใน ระยะหลังต่อมาครูอาจให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยได้ เพื่อลองฝึกการหาความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ยาก จากการเดาความในบริบทด้วยตนเอง ผู้สอนจะคอยช่วยเหลือให้การแนะนำแต่ละกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ ในขั้นตอนการสอนที่ 1 ผู้สอนควรใช้ความอดทนและใจเย็น พยายาม ให้นักเรียนค่อย ๆ ใช้เวลาดำเนินการสรุปความสำคัญของเรื่องตามแผนภูมิที่จัดไว้ ให้ครบทุกตอนด้วยความสามารถของผู้เรียนเอง ผู้สอนจะช่วยเหลือ ชี้แนะ เมื่อนักเรียนมี ปัญหาเท่านั้น

2. ขั้นสะท้อนความคิดจากเรื่องทีอ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผน การเขียน

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนสามารถวางแผนการเขียนตามแนวคิดที่ได้จากการอ่านอย่างมีระบบ

ในขั้นนี้ ให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาวางแผนการเขียนเรื่องของตนขึ้นใหม่โดยอาศัยแนวคิดจากเรื่องทีอ่านในขั้นที่ 1 การวางแผนการเขียนในขั้นนี้ ครูควรช่วยให้นักเรียนรู้จักระบบการวางแผนการเขียนอย่างง่าย ๆ โดยใช้ผังการวางแผนดังตัวอย่างเป็นรูปแบบในการกำหนดแผน ดังนี้

Paragraph 1

(Introductory Paragraph)

Point 1 :

Point 2 :

Point 3 :

Paragraph 2

Major Concept :

Supporting Point 1 :

Supporting Point 2 :

Supporting Point 3 :

Paragraph 3

Major Concept :

Supporting Point 1 :

Supporting Point 2 :

Supporting Point 3 :

Paragraph 4

Major Concept :

Supporting Point 1 :

Supporting Point 2 :

Supporting Point 3 :

Conclusion

Point 1 :

Point 2 :

Point 3 :

ภาพประกอบ 4 แสดงการวางแผนการเรียนรู้

(Rattavich. 1992 : 28)

ในขั้นตอนนี้ควรให้นักเรียนวางแผนงานร่วมกันในกลุ่มย่อยเสียก่อนจากนั้นนักเรียนแต่ละคนอาจบันทึกแผนงานที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ เพื่อที่จะทำงานของตนเองตามลำดับได้ในโอกาสต่อไป หากครูต้องการให้นักเรียนทำงานด้วยตนเองอย่างอิสระบ้าง

ครูไม่จำเป็นต้องเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนในการวางแผนงานเขียนทุกอย่าง เพียงแต่แนะนำตัวอย่างแผนให้ดูเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาครูจึงจะให้คำแนะนำ ชี้แจง

3. ขั้นบันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมาย หรือแผนการเขียน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูลโดยย่อจากเรื่องที่อ่านได้ พร้อมทั้งลำดับข้อมูลนั้นเพื่อเตรียมการเขียนเรื่องต่อไป

ในขั้นนี้ให้นักเรียนทำงานต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 2 โดยให้ต่างคนต่างกรอกข้อมูลจากเรื่องที่อ่านและบันทึกไว้ในแผนการเขียนที่เตรียมไว้ แล้วนำมาอภิปรายร่วมกันในกลุ่มย่อย ในแต่ละกลุ่มจะหารือกันเพื่อตกลงข้อมูลที่บันทึกไว้ร่วมกัน เพื่อเตรียมการเขียนเรื่องในขั้นต่อไป

ครูจะต้องคอยช่วยเหลือแนะนำแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับการจัดลำดับข้อมูลที่บันทึกเมื่อนักเรียนมีปัญหา

4. ขั้นสังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่าง

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเขียนเรื่องในขั้นร่างได้อย่างมีระบบในขั้นนี้นักเรียนจะเขียนเรื่องจากข้อมูลที่บันทึกย่อไว้ต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 3 โดยช่วยกันเขียนเรื่องในกลุ่มย่อยในระยะแรกหรือต่างคนต่างเขียนเมื่อทำงานตามลำดับ เมื่อนักเรียนมีความสามารถมากพอแล้วให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันในกลุ่มย่อย หรือคิดด้วยตนเองเมื่อทำงานตามลำดับเกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญ 2 อย่างคือ

4.1 จุดประสงค์ของเนื้อความที่จะเขียน (The Purpose of the Text)

4.2 ผู้อ่าน หรือกลุ่มเป้าหมายของเนื้อความที่จะเขียน (The audience of the Text) จากนั้นจึงให้นักเรียนลงมือเขียนเรื่องในขั้นร่างตามลำดับเรื่องที่ทำการเขียน โดยย่อไว้แล้ว โดยขยายข้อมูลที่บันทึกย่อไว้ในขั้นตอนที่ 3

5. ขั้นทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถทบทวนเรื่องเขียนขึ้นและสามารถตรวจสอบแก้ไขข้อผิด หรือข้อบกพร่องได้ด้วยตนเอง

ในขั้นตอนนี้จะแบ่งลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนออกเป็น 3 ตอน หลังจากให้นักเรียนเขียนเรื่องในขั้นร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

5.1 ทบทวนเรื่องที่เขียนขึ้นในขั้นที่ 4 (Reviewing) การทบทวนการเขียนอาจทำได้โดยให้นักเรียนช่วยกันอ่านและอภิปรายร่วมกันถึงความชัดเจนของความหมายที่จะสื่อความลำดับของเนื้อความตลอดจนการใช้ภาษาหรือสำนวนต่าง ๆ ให้นักเรียนตรวจสอบดูว่าเรื่องที่เขียนตรงกับจุดประสงค์ของเรื่องราวที่วางไว้ในแผนการเขียนหรือไม่

5.2 ปรับปรุงและเขียนเรื่องใหม่ (Redrafting) ให้นักเรียนช่วยกันระดมพลั้งสมองหรืออภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเพื่อช่วยกันแก้ไขเรื่องที่เขียนให้ได้ความชัดเจนตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ครูอาจส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสดำเนินงานเขียนตามลำพังได้ โดยให้ต่างคนต่างแก้ไขงานที่เขียนขึ้นแล้วนำมาอภิปรายร่วมกันภายหลัง

หมายเหตุ ครูอาจให้นักเรียนแต่ละคนนำงานเขียนไปแก้ไขเป็นการบ้าน แล้วนำกลับมาในชั้นเรียนเพื่ออภิปรายร่วมกันได้ ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสดำเนินงานตามลำพังและกลุ่มย่อยได้

5.3 จัดเกลาเรื่องใหม่ (Polishing) ในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนปรับเรื่องที่แก้ไขให้เรียบร้อย โดยช่วยกันอภิปรายทั้งในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่อีกครั้ง โดยพิจารณาถึงการเขียนในทุก ๆ ด้านตั้งแต่ความชัดเจนของความหมายที่สื่อความ การลำดับความ การใช้ภาษา เช่น สำนวน ไวยากรณ์ การสะกดคำ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดและมีเหตุผลในการปรับเนื้อความ แก้ไขถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ นักเรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษามากขึ้นและสามารถเขียนเรื่องได้เองเป็นรายบุคคลง่ายขึ้นในระยะต่อมา ครูควรสังเกตการอภิปราย ชักถามของนักเรียน เพื่อคอยช่วยเหลือแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหาในแต่ละกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

6. ขั้นเขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการประสบการณ์จากการอ่านและการเขียนที่มีระบบพร้อมทั้งได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนเพิ่มเติม

ในขั้นตอนที่ 6 นี้ จะแบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนออกเป็น 2 ตอน ด้วยกันคือ

6.1 ให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่เขียนใหม่ในขั้นสุดท้าย (Final Copy) ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องที่เขียนและปรับตัวอีกครั้ง พร้อมทั้งช่วยกันอภิปรายให้ข้อคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนขึ้นถึงความเหมาะสมตามจุดประสงค์ของการเขียนที่ต้องการและวางแผนไว้ให้

นักเรียนคัดลอกเรื่องในขั้นสุดท้ายทำเป็นหนังสือสำหรับอ่านในชั้นเรียน หรือในห้องสมุด โดยอาจให้ลองวาดรูป ระบายสี หรือติดภาพ ทำปก หรือทำภาพประกอบเรื่อง ตามที่นักเรียนพอใจและเห็นว่าเหมาะสม หรือครูอาจนำไปถ่ายสำเนาแจกให้นักเรียนทุกคนได้มีหนังสือเล่มนี้ไว้อ่านต่อไป หรือจัดแสดงงานเขียนไว้บนกระดาน ฝาผนัง หรือที่ที่เหมาะสมในชั้นเรียนหรือนอกห้องเรียน เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสได้อ่านหรือให้ผู้อื่นได้ชื่นชมผลงานของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีกำลังใจและภาคภูมิใจในผลงานของตนมากขึ้น

6.2 ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน เขียน และการใช้ภาษาเพิ่มเติม (Elaboration) ครูควรบันทึกรายละเอียดของปัญหาต่าง ๆ ที่พบจากการทำงานของนักเรียน ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึง ขั้นตอนที่ 6 เพื่อพิจารณาปัญหาหรือความไม่เข้าใจต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน ครูควรนำปัญหาเหล่านั้นมาจัดกิจกรรมเพิ่มเติม เช่น การสำรวจข้อมูลในการอ่าน การจับใจความสำคัญของเรื่อง การจัดแผนการเขียน หรือการทำงานอย่างอิสระตามลำพัง

การจัดกิจกรรมอาจจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่ม หรือคั่นกว่าความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ กิจกรรมกลุ่มอาจจัดให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่ม 3 - 4 คน หรือตามลำพัง กิจกรรมเหล่านั้น ได้แก่

6.2.1 Cloze Exercises

6.2.2 Semantic Mapping Exercises

6.2.3 Context-clue Exercises

6.2.4 Jig-saw Reading

6.2.5 Cross-word Puzzles

6.2.6 Make up the Question from the Answer

6.2.7 A Three Level Guide

6.2.8 Top - Level Structure Exercises

6.2.9 Genre Analysis Exercises

6.2.10 Writing-Plan Exercises

กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และการใช้ภาษาในอรรถลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ข้อเสนอแนะที่สำคัญในขั้นตอนนี้ ครูควรให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการอ่าน การเขียน โดยให้นักเรียนอ่านและเขียนเรื่องต่าง ๆ จากมวลประสบการณ์วิชาต่าง ๆ ใน

หลักสูตรหรือใช้เรื่องราว บทความ สารคดี ฯลฯ ที่มีอยู่ในหนังสือวารสาร นิตยสาร ต่าง ๆ มาอ่านและเขียนเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้กิจกรรมดังกล่าว วัดและประเมินผลความสามารถในทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนได้ด้วย

ทางที่ดีควรแสดงผลงานของนักเรียนทุกครั้งในที่ที่นักเรียนทุกคนจะสามารถกลับมาอ่านได้บ่อยครั้ง และเปลี่ยนเรื่องเมื่อแสดงผลงานไปแล้วสักระยะหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการอ่าน การเขียน และได้ความรู้จากการอ่านที่หลากหลาย รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองอีกด้วย

การจัดชั้นเรียน

การจัดชั้นเรียนสำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

1. การให้นักเรียนกำหนดปัญหา หรืองานที่จะทำได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย
2. การอภิปรายร่วมกันของนักเรียนเพื่อตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หรือการดำเนินงานร่วมกัน
3. การให้นักเรียนมีโอกาสใช้ความสามารถส่วนตัวเป็นรายบุคคล เพื่อทำงานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
4. การให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนผลงานที่ตนได้กระทำ จากประเด็นสำคัญต่าง ๆ ดังกล่าว การจัดชั้นเรียนจึงควรจัดที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานในกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และตามลำพังได้ โดยคำนึงถึงลักษณะการใช้สื่อการเรียนด้วย ดังนี้

- 4.1 ให้นักเรียนมีโอกาสทำงานตามลำพังหรือทำงานเป็นคู่ได้
- 4.2 เน้นการอ่านเรื่องของนักเรียนร่วมกันหรือตามลำพังจากสื่อการเรียนหรือบทเรียนที่ผู้สอนกำหนดให้
- 4.3 ในการเขียนจะให้นักเรียนมีโอกาสอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและกำหนดแผนการเขียนตามเป้าหมายที่ต้องการ ก่อนที่จะพิจารณาใช้ถ้อยคำสำนวนในส่วนย่อย
- 4.4 การให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนผลงานที่ตนได้กระทำ

การจัดชั้นเรียนควรจัดให้มีมุมทำงานต่าง ๆ หลายแหล่งที่จะตอบสนองหลักการสำคัญต่างๆ ในการสอนในรูปแบบที่ 3 การจัดโต๊ะเรียนอาจจัดเป็นคู่บ้าง เป็นกลุ่มบ้างหรือเป็นกลุ่มย่อยทำงานกับครูไว้ในมุมใดมุมหนึ่งของห้อง หรือด้านหน้าหรือหลังห้อง (เสาวลักษณ์รัตน์วิรัช. 2536 : 38)

ผู้สอนควรจัดหนังสือต่างๆ ไว้เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ประกอบการเรียน เช่น หนังสือเพื่อการค้นคว้าประเภทสารานุกรมหรือเอกสารต่าง ๆ

ส่วนมากในระยะเริ่มเรียน ผู้สอนจะให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยที่เล็กที่สุด คือการให้นักเรียนทำงานเป็นคู่เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกวิธีการทำงานต่าง ๆ ร่วมกันกับเพื่อน ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจภายใต้การช่วยเหลือแนะนำของครู ในระยะหลังเมื่อนักเรียนเคยชินกับกระบวนการเรียนในขั้นตอนต่าง ๆ และมีประสบการณ์จากการอ่านและเขียนกับเพื่อน ๆ แล้วจึงให้นักเรียนลองทำงานเองตามลำพังอย่างอิสระ ภายใต้การดูแลเอาใจใส่ของผู้สอนเพื่อการให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลต่อไป

ในบางขั้นตอนผู้สอนอาจให้ออกาสักนักเรียนได้ทำงานตามลำพังเพื่อฝึกกระบวนการคิดของนักเรียนเองได้มากขึ้น โดยการกำหนดงานให้ทำเป็นรายบุคคล แต่ในระยะหนึ่งต้องรวบรวมผลงานเหล่านั้นมาอภิปรายร่วมกันในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการคิดจากการอ่านและเขียนให้มากที่สุด ซึ่งการให้งานดังกล่าวอาจให้ทำเป็นรายบุคคลในรูปของการให้การบ้านและนำการบ้านมารวบรวมกันอภิปรายต่อในกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ร่วมกับครูผู้สอน เป็นต้น

การจัดที่หรือมุมแสดงผลงานของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสดูอ่าน หรือหาข้อมูลจากงานเขียนของผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้นและจะเป็นประโยชน์ต่อการเขียนหรือการพัฒนาทักษะภาษาในด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้นด้วย นอกจากนี้ ยังเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและช่วยให้เกิดแรงจูงใจหรือเกิดความสนใจในการเรียนภาษาได้มากขึ้นด้วยผู้สอนควรมั่นใจว่าได้ตรวจ และให้นักเรียนแก้ไขผลงานเหล่านั้นเรียบร้อยแล้วพร้อมที่จะนำไปเสนอผลงานได้ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดการรับรู้ข้อมูลผิด ๆ จากการอ่านหรือการเขียนที่บกพร่องแก่นักเรียนผู้อื่นต่อไปผลงานที่แสดงควรเป็นตัวอย่างของความสำเร็จที่นักเรียนทุกคนภาคภูมิใจ

การวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถกระทำได้ทุกขั้นตอนของการสอน โดยพิจารณาจุดมุ่งหมายของการสอนในแต่ละขั้นเป็นสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมินจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยทั่วๆ ไป ซึ่งผู้สอนอาจบันทึกไว้เป็นระยะเมื่อพบว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ที่แสดงว่าผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น ๆ แล้ว เช่น

ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ย่อความได้ ลำดับเรื่องได้ รวบรวมรายละเอียดของเรื่องได้ แปลความได้ ตีความได้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนสามารถวางแผนการเขียนได้ สรุปความได้ รู้จักใช้ความคิด และเหตุผลในการตัดสินใจปัญหา

ขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนสามารถย่อความ ขยายความของเรื่องได้ รวมทั้งรู้จักค้นคว้าหาข้อมูล จากการอ่าน และการอภิปราย

ขั้นตอนที่ 4 ผู้เรียนสามารถเขียนเรื่องได้อย่างหลากหลายในอรรถลักษณะต่าง ๆ และเข้าใจระบบคำ ระบบไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนสามารถเขียนเรื่องได้และรู้จักวิเคราะห์คำ ไวยากรณ์หรือการใช้ภาษาโดยทั่วไป รู้จักการแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 6 ผู้เรียนสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ หรือเชิงวิจารณ์ญาณได้เข้าใจระบบตัวสะกดสามารถเขียนเรื่องได้หลากหลาย สามารถฟังและพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ได้ดี ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลดังกล่าวอาจจัดกระทำได้ง่าย ๆ และมีประสิทธิภาพพอเพียงในการบ่งชี้ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนดังนี้

1. การสัมภาษณ์หรือการใช้เทปบันทึกเสียงพูดหรืออ่านของบุคคลต่าง ๆ ตามสถานการณ์ของการใช้ภาษา เช่น การรายงานข่าว บทสนทนาทั่วไป การโฆษณา เป็นต้น ให้ผู้เรียนฟังเสียงเหล่านี้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน มีความรู้สึกนึกคิดเช่นไร การเสนองาน หน้าชั้นเรียน การอภิปรายในกลุ่ม การแสดงละครหรือบทบาทสมมุติ ก็สามารถวัดและประเมินผลการฟัง พูดได้เช่นกัน

2. การใช้แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze) หรือตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านข่าว ในเรื่องการจับใจความสำคัญของเรื่อง การรวบรวมรายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ และขยายความ

แบบทดสอบแบบโคลซ คือ แบบทดสอบที่ใช้ข้อความหลากหลายให้แก่ผู้เรียนอ่าน โดยตัดคำในข้อความออกเป็นช่วง ๆ ซึ่งจะเว้นช่วงเท่า ๆ กัน จะช่วยให้ผู้เรียนต้องคิดและเติมคำ เป็นการวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาในวงกว้าง จะเป็นการวัดความสามารถในการอ่านและเขียนได้ดีในขณะเดียวกัน

3. การให้เขียนเรียงความตามเรื่องหรือจากภาพที่กำหนดให้ จะเป็นการวัดและประเมินความสามารถในการเขียนได้เป็นอย่างดี เพราะต้องใช้ภาษาทั้งระบบคำ ระบบไวยากรณ์ การลำดับเรื่องและรวมทั้งการรู้จักเลือกใช้คำและประโยคต่างๆ ตามความเหมาะสม

4. การเขียนตามคำบอก จะเป็นการวัดและประเมินผลได้ในหลายทักษะในขณะเดียวกันคือ ทักษะการฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน ซึ่งจะกระทำได้หลายวิธี เช่น ให้ฟังเสียงบอกความต่าง ๆ แล้วเขียนตาม ให้ฟังเสียงบอกข้อความต่าง ๆ เขียนความและเว้นเรื่องให้ต่อความ เป็นต้น

การประเมินผลการสอน

การประเมินผลการสอนควรมีเกณฑ์การให้คะแนนไว้อย่างมีมาตรฐานและกระทำอย่างสม่ำเสมอเช่น ในด้านการฟัง-พูด ผู้ให้คะแนนอาจพิจารณาความสามารถในการใช้ถ้อยคำสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจ ความคล่องตัวในการตอบคำถามหรือคำพูด ลำดับของการพูด ท่วงทำนองการพูด ความคิดสร้างสรรค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความ ฯลฯ ในด้านการเขียน ผู้ให้คะแนนอาจพิจารณาในการลำดับความ การใช้คำศัพท์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง การเสนอความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการสะกดคำต่าง ๆ

การจัดเกณฑ์การให้คะแนนไว้อย่างมีมาตรฐานจะช่วยให้การประเมินผลกระทำได้ง่ายขึ้นและยุติธรรมในการบ่งชี้ หรือสรุปความสามารถของผู้เรียนเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการสอบ และการสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนให้ตรงจุดที่ต้องการได้

การบันทึกพฤติกรรมจากการสังเกตการแสดงออกของผู้เรียนในการใช้ภาษารวมทั้งเจตคติต่าง ๆ เช่น ความเอาใจใส่ ความสนใจ การร่วมมือในกิจกรรม บุคลิกภาพที่แสดงออกทั้งทางวาจาและไม่ใช้วาจา จะช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาได้อย่างชัดเจนและพิจารณาการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาระหว่างการเรียนการสอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดพลาด และปัญหาบางอย่างที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 42) จึงได้มีข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันประเด็นปัญหาเหล่านี้ดังนี้

1. ผู้สอนควรศึกษาเทคนิคหรือกลยุทธ์การสอนในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด เพื่อช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เพราะการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 เน้นการฝึกทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนโดยเฉพาะในการวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานข้อมูลจากการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ เทคนิค หรือกลยุทธ์การสอนในแต่ละขั้นตอนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้เรียนต้องเข้าใจ และได้รับการฝึกฝนมากๆ เทคนิคการอภิปราย การจับใจความสำคัญของเรื่องด้วยไคอะแกรม การวิเคราะห์อรรถลักษณะ ฯลฯ

2. หากผู้เรียนไม่เคยเรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในรูปแบบที่ 2 มาก่อน ผู้สอนจะนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มาใช้กับนักเรียนควรต้องทบทวนเทคนิค หรือกลยุทธ์ในหลาย ๆ เรื่องแก่นักเรียนเสียก่อน เช่น การวิเคราะห์อรรถลักษณะภาษา การทำไคอะแกรม ฯลฯ วิธีที่ดีที่สุดในกรณีนี้คือใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ให้นักเรียนได้เข้าใจกระบวนการและเรียนรู้ไปสักระยะหนึ่งก่อนจึงค่อยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 3 ต่อไป

เกณฑ์ในการเปลี่ยนรูปแบบการสอนคือ การพิจารณาว่าเมื่อใดที่ผู้เรียนอ่านและเขียนได้คล่องพอสมควรแล้ว เราจะใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ได้ หากยังไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้คล่อง ควรใช้รูปแบบการสอนที่ 1 เป็นต้น การใช้รูปแบบการสอนที่ 3 ควรเริ่มเมื่อนักเรียนสามารถอ่าน เขียน ในอรรถลักษณะต่าง ๆ ได้ดีพอสมควร เข้าใจและวิเคราะห์อรรถลักษณะภาษาได้ ทำไคอะแกรมสรุปความได้ เป็นต้น

3. ผู้สอนไม่ควรข้ามขั้นตอนในแต่ละขั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ประสบการณ์ หรือเรียนรู้จากประสบการณ์ในการใช้ภาษาของตนอย่างต่อเนื่อง จากการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดที่จัดรูปแบบไว้แล้ว และจะรู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก เช่น การเขียนในอรรถลักษณะต่าง ๆ เป็นต้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและค่อย ๆ รักกลวิธีในการอ่าน การเขียนไปทีละน้อยด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญ การข้ามขั้นตอนจึงมีผลเสียในการฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนตนเองในการใช้ภาษาได้ดีเท่าที่ควร และไม่แม่นยำเพียงพอที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้

4. การใช้สื่อการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้ทุกรูปแบบและทุกมวลประสบการณ์ในวิชาต่าง ๆ เพราะเป้าหมายต้องการให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และพิจารณาเรื่อง

ต่างๆ ด้วยกระบวนการทางความคิดของตน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง

5. ผู้สอนควรเตรียมการเกี่ยวกับการจัดสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งกิจกรรมเสริมทักษะ เช่น หนังสือเรียน บทความ เกมต่าง ๆ เพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนและวางแผนการจัดชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการปฐมนิเทศผู้เรียนให้เข้าใจวิธีการเรียนและการทำงานร่วมกันในกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย โดยเฉพาะการอภิปรายร่วมกันกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

6. ผู้สอนควรให้กำลังใจกับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การให้คำชมเชย การปลอบใจ และการให้โอกาสในการแสดงออกหรือทำกิจกรรมใหม่ หากไม่สำเร็จภายใต้คำแนะนำของครู การจัดแสดงผลงานที่ประสบความสำเร็จ การยกย่องผู้มีความก้าวหน้า ช่วยเหลือผู้อื่น เช่น ช่วยเพื่อนในการทำกิจกรรม การอ่าน การเขียน ฯลฯ การให้กำลังใจจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ทัศนคติในตนเอง และจะเป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษาได้ดีที่สุดและจะคิดว่าการเรียนภาษาไม่ใช่เรื่องยาก ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้

7. อย่าปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามลำพังโดยไม่เอาใจใส่และให้การช่วยเหลือแนะนำ ผลงานต่าง ๆ ของผู้เรียน ผู้สอนควรหาโอกาสและแบ่งเวลาในการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบความก้าวหน้า หรือการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนแล้วนำมาสรุปเพื่อแนะนำ หรืออภิปรายเพิ่มเติมในช่วงการอภิปรายระหว่างผู้เรียนและผู้สอนต่อไป

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1981 : 72) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษในเทอร์เกอร์พาร์คเรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ.1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1987 : 45) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับโปรแกรมที่เทอร์เกอร์พาร์ค ที่โรงเรียน

Napperby และ Marryvale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้ง 2 ระดับ ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นมาก

งานวิจัยในประเทศ

รูปแบบที่ 1

ในปี พ.ศ.2527 ริชาร์ด วอลต์เกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองการสอนภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการจำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้นานขึ้น ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Richard, Bartlett, Saowalak Rattanaovich. 1984 : 58)

นัตดา ขจรนที (2530 : 104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

สุธิพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีการระลึกสิ่งที่อ่านในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีการ ชาติมนตรี (2533 : 136) ได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนไกรภักดีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

รูปแบบที่ 2

รัชนิภา ทอสุทธิ (2533 : 120) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE, Intermediate Level) กับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการอ่าน (อ 431) โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุณูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 80 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที โดยใช้นิพจน์เดียวกัน ผลการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิดทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พวงทอง วิโรจนกร (2534 : 77) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โดยใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 12 คาบ จำนวน 6 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความ

เข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรพิมล ประสงค์พร (2535 : 157) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

รูปแบบที่ 3

สายสุนีย์ เดิมสินสุข (2535 : 142 - 143) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรม ศิลปภาษา โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 60 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่า จากผลการวิจัยดังกล่าวแล้ววิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีการหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้นำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแล้ว จะส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน เพราะมีหลักการที่น่าสนใจและบูรณาการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์ยุคปัจจุบันซึ่งน่าจะส่งผลต่อการเรียนภาษาของนักเรียนเป็นอย่างดี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะดำเนินการศึกษาในรูปแบบที่ 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในวงการศึกษายุคปัจจุบัน พร้อมทั้งต้องการศึกษาเรื่องความมีวินัยในตนเองในการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษซึ่งคาดว่าจะน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาและผู้ที่สนใจได้เป็นอย่างดี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

ความหมายของความมีวินัยในตนเอง

ความมีวินัยในตนเอง เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายเอาไว้หลายท่าน ดังนี้

อิงลิช และอิงลิช (English and English. 1958 : 487) กล่าวว่า เป็นลักษณะของการนำตนเอง ควบคุมหรือบังคับตนเองโดยอาศัยแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอุดมคติที่บุคคลสร้างขึ้นสำหรับตนเอง หรือเป็นการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจ

กู๊ด (Good. 1959 : 176) ได้กล่าวถึงวินัยในตนเองไว้ว่า หมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งไม่ใช่การบังคับด้วยอำนาจภายนอก หากหมายถึงการบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั่นเอง และเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งจะทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

วินเซนต์ (Vincent. 1961 : 42 - 43) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและอิทธิพลของผู้อื่น รวมทั้งหมายถึง การที่บุคคลนั้นกระทำการที่ตนไม่อยากทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความต้องการและสิทธิของบุคคลอื่น ๆ ได้รับการตอบสนองหรือกระทำการอันเป็นผลให้ผู้นั้นประสบผลสำเร็จในอนาคต

นอกจากนี้ ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 9); รัตนา นภารัตน์ (2531 : 28); กาญจนา มีพลัง (2532 : 24); วรภัทร ชัยเลิศ (2534 : 54) และขวัญใจ บุญฤทธิ์ (2535 : 46) ได้ให้ความหมายของความมีวินัยในตนเองอย่างสอดคล้องกันพอสรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ของตน ด้านความเป็นผู้นำ ความรู้สึกรับผิดชอบให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังเป็นสิ่งที่นำความเจริญให้แก่ตนเองและไม่ขัดต่อระเบียบสังคม

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่าความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถที่จะควบคุมตนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน

ลักษณะ "วินัยแห่งตน" มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมากกว่าลักษณะทางความรู้ดี รู้ชั่ว และความสามารถกระทำดี กระทำชั่วด้วยฉะนั้น การให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิตลักษณะการมีวินัยแห่งตนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้วและมีความเห็นว่า ความมีวินัยแห่งตน หรือความสามารถควบคุมตนเองอย่างถูกต้องเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคล นั่นคือ ความมีวินัยแห่งตนเป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะ ฉะนั้น การมีวินัยแห่งตน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วย ทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน มี 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ซึ่งว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมและทฤษฎีของ แพค และเฮิงฮัสต์ (Pack and Hainghurst) ว่าด้วยพัฒนาการของแรงจูงใจทางจริยธรรมซึ่งยึดการควบคุมของ อีโก้ เป็นหลัก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2523 : 5 - 6) จากทฤษฎีทั้งสองนี้ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 7 - 9) ได้กล่าว สรุปถึงพัฒนาการการมีวินัยของเด็กว่า การมีวินัยของเด็กจะเริ่มปรากฏในเด็กช่วงวัย 8 - 10 ปี เริ่มชัดเจนในช่วงวัยเด็กโต 7 - 12 ปี ฉะนั้น การให้จริยศึกษาเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ควรเริ่มในวัยเด็ก

ดังนั้น การมีวินัยในตนเองจึงสามารถปลูกฝังและพัฒนาได้ ซึ่งการเรียนการสอนจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กมีวินัยในตนเอง ดังที่ สุลีพร นิมิตรกุล (2521 : 63) กล่าวว่า ความมีวินัยแห่งตนจะเกิดขึ้นได้โดยการเรียนการสอนในโรงเรียน การสอนของครูนั้นควรจะมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานอันเป็นการฝึกฝนความมีวินัยแห่งตนแก่ผู้เรียนให้เกิดสะสมมากขึ้น

คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

ได้มีผู้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น

วิwahวัน มูลสถาน (2523 : 33) ช.ชนบท (2530 : 48 - 49) วรภัทร ชัยเลิศ (2534 : 56) ละมัย กาญจนประโชติ (2534 : 10) และขวัญใจ บุญฤทธิ์ (2535 : 48) ซึ่งพอสรุปได้ว่า บุคคลที่มีวินัยแห่งตนจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง

3. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
4. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
5. มีความอดทน
6. มีความซื่อสัตย์

การส่งเสริมพัฒนาความมีวินัยในตนเอง

ในการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองนั้น สุชา จันทน์เอม (2521 : 191) ได้เสนอแนะวิธีไว้ ดังนี้

1. ครูทำงานร่วมกับเด็ก
2. ครูปฏิบัติต่อเด็กเป็นรายบุคคลไป ตามความสามารถของแต่ละบุคคล
3. ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล
4. ส่งเสริมความเจริญงอกงามของเด็กทุกด้าน
5. โดยการจัดประสบการณ์ หรือกิจกรรมให้เด็กเลือกเรียนตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัดโดยธรรมชาติและความต้องการของเด็ก

สำหรับการเรียนการสอนที่มุ่งจะปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัยในตนเองนั้น กาญจนา หาสิตะพันธุ์ (2517 : 203 - 204) สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2517 : 192) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการพัฒนานักเรียนให้มีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. สร้างความสามัคคีน้ำหนึ่งใจเดียวกันขึ้นในห้องเรียน ให้มีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมกันและยอมเสียสละเพื่อหมู่คณะ
2. สร้างความรู้สึกให้เด็กเห็นว่าตนมีความสำคัญต่อหมู่คณะ
3. จัดโรงเรียนและห้องเรียนให้มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความเคารพและเชื่อถือกัน และพยายามสร้างความเป็นกันเองภายในห้องเรียน
4. ครูควรใช้วิธีแนะแนวทางนักเรียน ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าครูเชื่อในคุณค่าของนักเรียนแทนที่จะใช้วิธีการซึ่งเป็นการดูถูกความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ควรสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก
5. ครูยอมรับเด็กทุกคน ซึ่งจะต้องช่วยให้เด็กเกิดความสบายใจในลักษณะของตน ที่ต่างจากเพื่อนทุกคน นอกจากนี้ การเตรียมการสอนและกิจกรรมควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

6. พยายามศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาทางวินัย ครูควรพิจารณาเหตุการณ์ที่ละเหตุการณืเมื่อการกระทำผิดทางวินัยขึ้น พิจารณาความต้องการและประวัติชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดนั้น จะไม่มีการลงโทษเพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่กลุ่มแต่จะให้มีการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่กระทำผิดนั้น

7. ครูควรศึกษาพฤติกรรมของเด็กตามวิธีวิทยาศาสตร์ หาเหตุผลของพฤติกรรมและวิธีเปลี่ยนพฤติกรรม รวมทั้งควรหัดให้เด็กรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

8. ครูช่วยให้เด็กเข้าใจเหตุผลของมาตรฐานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ และให้เห็นผลของพฤติกรรมของตน กรูบอกขอบเขตกว้าง ๆ ของพฤติกรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม ต่อจากนั้นให้เด็กช่วยวางกฎเกณฑ์เอง

9. ครูช่วยให้เด็กเข้าใจต้นตอของพฤติกรรมของตนและผู้อื่น และหาหนทางที่เหมาะสมในการเผชิญความขัดแย้ง

10. ไม่ควรใช้การห้ามเป็นเครื่องอบรมทางวินัย ควรใช้วิธีช่วยให้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ปลูกฝังและพัฒนาได้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับคุณลักษณะและพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความมีวินัยในตนเอง

ประโยชน์ของการมีวินัยในตนเอง

ยุพดี เตชะอังสุร (ยุพดี เตชะอังสุร. 2525 : 17; อ้างอิงมาจาก Child Study Association of America. 1953 : 132 - 135) กล่าวว่า สมาคมเรื่องเด็กแห่งสหรัฐเน้นให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในการสร้างวินัยในตนเองเพื่อระงับหรือควบคุมอารมณ์โกรธ ความรู้สึกต่ำต้อย ความรู้สึกตัวเองมีความผิดอยู่ตลอดเวลาหรือมีความกลัวต่างๆ เพราะความรู้สึกเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้บุคคลขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงหรือขจัดความรู้สึกดังกล่าวจึงเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองได้

สนั่น สุมิตร (2521 : 20 - 21) กล่าวว่าไว้ว่า การฝึกทางวินัยโดยมีจุดประสงค์ให้นิสัยประจำใจที่ดี คือ ให้มีความเคารพ มีมารยาท และความประพฤติอันดีงาม มีความเห็นอกเห็นใจ มีความร่วมมือซึ่งกันและกัน และยังกล่าวต่อไปอีกว่า ถ้าสามารถคัดนิสัยประจำใจให้ได้ดีดังจุดประสงค์แล้วความมั่นคงปลอดภัยและความรุ่งเรืองของชาติจะมีได้อย่างไม่มีปัญหาทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงคุณค่าของวินัยในตนเอง ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. วินัยทำให้เป็นผู้รักการเป็นคนดี เป็นเครื่องมือป้องกันความเสื่อมเสีย
2. วินัยเป็นเครื่องวัดความดีของคน ใครจะเป็นคนดีหรือคนเลว ดีมาก ดีน้อย ไม่มีอะไรเป็นเครื่องวัดแม่นยำเท่ากับการสังเกตวินัยของผู้นั้น ผู้ใดเคร่งครัดในวินัยในตนเองผู้นั้นเป็นคนดี
3. วินัยเป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล
ดังนั้นผู้มีวินัยในตนเองย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ทำให้เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ รวมทั้งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไปได้ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตัวเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เชเวียคอฟ และฟริทซ์ (Sheviakof and Fritz. 1955 : 8 - 14) ได้ศึกษาถึงประเภทของวินัยที่ปลูกฝังให้เด็กว่า ไม่ควรเป็นวินัยรากฐานของการปฏิบัติตามคำสั่งและให้ความเห็นต่อไปอีกว่า ควรเป็นเรื่องของความเต็มใจ ซึ่งมีใช่เป็นการกระทำตามคำสั่งหรือเพราะ การลงโทษ นั่นคือ การปลูกฝังให้เกิดวินัยในตนเอง ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความชื่นชอบและรักในอุดมคติหรือยึดมั่นในอุดมมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้น

วิกกินส์ (Wiggins. 1971 : 2899) ได้อ้างถึงการศึกษาของโกซ์ (Gough) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง พบว่า ผู้มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ และยังพบว่า โดยทั่วไปจะมีสุขภาพสมบูรณ์ดีกว่าผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเอง

เจซิลด์ (Jersild. 1960 : 165) ได้ค้นคว้าเกี่ยวกับแรงผลักดันภายในตัวเด็ก พบว่า บิดามารดา มีอิทธิพลยิ่งในการสร้างวินัยให้กับเด็ก และบิดามารดาจะต้องไม่ตามใจเด็กจนเกินไป และจะต้องไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอฟแมน (Hoffman. 1970 : 286) ได้ศึกษาการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การปล่อยปละละเลย และการรวมอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดยวิธีการให้เหตุผล จะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยจากบิดามารดาที่ปล่อยปละละเลย และการรวมอำนาจ

ไบรอันท์ (Bryant. 1972 : 4854 : 8) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อที่แตกต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองจะมีวินัยมากกว่า ปรับตัวได้ดีกว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความอดทนมากกว่านักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน

งานวิจัยภายในประเทศ

รัตนา นภารัตน์ (2531 : 54) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วินัยในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความมีวินัยในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากการได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 แล้ว โดยที่จะเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. มีความรับผิดชอบ คือ การที่นักเรียนจะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดทั้งของกลุ่มและของตนเอง โดยแสดงถึงการเอาใจใส่ จดจ่อ และรับเป็นภาระหน้าที่ของงาน
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง คือการที่นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำการใด ๆ หรือกิจกรรมใด ๆ อย่างองอาจ ซึ่งหากตั้งใจกระทำการใดแล้วจะไม่มีใครเล็งหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเองแม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ยอมเลิกหรือเปลี่ยนใจแต่อย่างใดทั้งสิ้น
3. มีความตั้งใจจริง คือ การที่นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่พยายามประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น การพยายามทำการบ้านที่ครูสั่งอย่างสม่ำเสมอ การวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือกระทำ การทบทวนการเรียนแทนการไปเที่ยวเตร่และการทำงานอย่างเป็นระบบ
4. มีความอดทน คือการที่นักเรียนมีความสามารถ ความคิดและมีจิตใจที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เช่น การทำงานทุกอย่างให้สำเร็จโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรค อดทนต่อความไม่เท่าเทียมกันของสติปัญญาของเพื่อนภายในกลุ่มรู้จักข่มใจไม่เอะอะโวยวาย

เมื่อไม่ได้ตามที่ตนต้องการ รู้จักมารยาทในสังคมและอดทนต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อน ในขั้นตอนที่ทุกคนเสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผลของตนเองภายในกลุ่ม อดทนต่อ ภาวะทุกอย่างภายในร่างกายที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำงาน กลุ่มยังไม่เสร็จเรียบร้อย เช่น ความหิว กระหาย อยากอ่าน หนังสืออื่น อยากกลับบ้าน ฯลฯ เป็นต้น

5. มีลักษณะความเป็นผู้นำ วินัยข้อนี้มีความสำคัญต่อผู้เรียน ซึ่งเป็นเยาวชนเป็น อย่างมาก เพราะลักษณะความเป็นผู้นำจะติดตัวไปใช้ได้เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น การฝึก ให้เป็นคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และกล้าตัดสินใจ ซึ่งย่อมจะต้องประกอบด้วยความ มีเหตุผล ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 นี้ได้สอดแทรกไว้ทุกขั้นตอน แล้ว คือการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ใคร่ครวญหาเหตุผลและกล้าตัดสินใจ

6. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล วินัยข้อนี้เป็นคุณธรรมของคนดีที่มุ่งจะให้ผู้เรียน อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ไม่เบียดเบียนทำร้ายซึ่งกันและกัน การสอนแบบมุ่งประสบ- การณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มุ่งให้เกิดวินัยข้อนี้ในขั้นที่ 5 คือการทบทวน ตรวจสอบ แก้ไข งานเขียน ได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะใช้วินัยในเรื่องความซื่อสัตย์และจริงใจเป็นอย่างมาก เพราะ นิสัยของคนไทยโดยทั่วไปมักจะเข้าข้างตนเอง ไม่ยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองหรือไม่มี ความจริงใจต่อตนเองนั่นเอง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องคอยปลูกฝังวินัยใน ข้อนี้ให้เกิดขึ้น

จากรายละเอียดการขยายความของวินัยในตนเองทั้ง 6 ข้อ ดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่า น่าจะเกิดขึ้นได้หากผู้เรียนได้รับรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 นี้ เพราะดังได้กล่าวแล้วว่า มุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การมุ่งที่จะให้ผู้เรียนเกิดทักษะภาษา ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนมุ่งให้เกิดการคิดวิเคราะห์หาเหตุผลเพื่อที่จะสื่อความหมายในสังคม ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ และนัยของการสื่อความนี้ก็ต้องประกอบ ด้วยรายละเอียดของความตระหนักและสำนึกในความเป็นมนุษย์ที่เพียบพร้อมไปด้วยระเบียบ วินัยในตนเองตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม เพื่อที่จะเป็นคนที่มีความประพฤติและประสิทธิภาพต่อ ไป อย่างไรก็ตาม วินัยในตนเองทั้ง 6 ข้อนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู ผู้สอน ดังที่มีคำกล่าวว่า "การสอนที่ดีก็ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีนั่นเอง" ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี ความมั่นใจว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 นี้ จะเป็นตัวกำหนดให้ครู ผู้สอนได้ประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนได้ และสามารถให้ผู้เรียนเกิดวินัยข้อต่าง ๆ ได้อย่างดียิ่ง จึงได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยแยกหัวข้อวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) จำนวน 3 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนโรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 และ 44 คน ได้มาจากกลุ่มประชากรที่จัดแบบคละกัน 3 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเข้ากลุ่มที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน กลุ่มที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จากนั้นจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนทักษะการอ่าน จำนวน 2 แผนคือ
 - 1.1 แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3
 - 1.2 แผนการสอนตามคู่มือครู

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
3. แบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การคัดเลือกเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์การอ่าน จากหนังสือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 แล้วปรับปรุง เพื่อให้เป็นจุดประสงค์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.2 คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ โดยยึดจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดแพร่ เขตการศึกษา 8 แล้วเลือกเนื้อหาจากทฤษฎีวรรณคดี ได้เนื้อหา 4 ชนิด คือ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) การรายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) และเรื่องแสดงความคิดเห็น (Exposition)

1.3 วางโครงเรื่องที่นำมาสร้างแผนการสอน ศึกษาการสร้างแผนการสอน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 ของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanavich. 1992 : 45 - 56)

2. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเป็นเนื้อหาที่ผ่านการพิจารณาโดยใช้จุดประสงค์และทฤษฎีวรรณคดีเป็นเกณฑ์ในการเลือก จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)

2.2 การรายงาน (Report)

2.3 การอธิบาย (Explanation)

2.4 การแสดงความคิดเห็น (Exposition)

โดยใช้เวลาในการสอน จำนวน 30 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้เนื้อหาเดียวกันทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. จัดทำแผนการสอนแต่ละเรื่องโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับกลุ่มทดลอง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นปฐมนิเทศ เตรียมการวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดาสรุปหรือลำดับความ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สรุปความหมาย และจับใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยหาความหมายจากปริบท ทำไอะแกรม สรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านพิจารณา และวิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์อรรถลักษณะของเรื่อง และอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เข้าใจยากหรือไม่เคยพบด้วยการทำงานกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือการวางแผนการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนการเขียนตามแนวคิดที่ได้จากการอ่านอย่างมีระบบโดยการบันทึกเพื่อลำดับความลงในแผนการเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นบันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูลโดยย่อจากเรื่องที่อ่านได้ พร้อมทั้งลำดับข้อมูลนั้นเพื่อเตรียมเขียนเรื่องต่อไปโดยให้นักเรียนร่วมกันบันทึกย่อสาระของเรื่องที่อ่านลงในแผนการเขียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสังเคราะห์สาระของเรื่อง และเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่าง เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนเรื่องในขั้นร่างอย่างมีระบบ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมพลังสมอง แล้วเขียนสาระต่าง ๆ จากขั้นที่ 3 เข้าเป็นข้อความต่อเนื่องโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา แนะนำให้ ความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทบทวนเรื่องที่เขียนขึ้น และสามารถตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่องด้วยตนเอง โดยนักเรียน ร่วมกันทบทวนเรื่องที่เขียนขึ้นในขั้นที่ 4 ภายในกลุ่มแล้วปรับปรุงและเขียนเรื่องใหม่ ต่อ จากนั้นจึงจัดเกล้าเรื่องโดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมี ปัญหา

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสได้ประสบการณ์จากการอ่านและการเขียนที่มีระบบ พร้อมทั้งได้ฝึก ทักษะการอ่านและเขียนเพิ่มเติม โดยให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่เขียนใหม่ในขั้นสุดท้ายแล้วให้ นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน เขียน และการใช้ภาษาเพิ่มเติม

4. จัดทำแผนการสอนแต่ละเรื่อง โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มควบคุมมี ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยใช้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการ สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ เป็นการแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนการใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม โดยการใช้คำถาม วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับที่และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยการใช้แนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดตลอดทั้งทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิดและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตการอ่านและการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นการสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดหรือทำรายงานเพิ่มเติม หรือทำการทดสอบหลังการเรียน

การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือและวารสารต่าง ๆ โดยเลือกเนื้อหาตามจุดประสงค์ และอิงทฤษฎีอรรถฐาน
3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) และของอิสรา สารงาม (2529 : 228 - 249)

4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษารูปแบบที่ 3 และวิธีการสอนตามคู่มือครู

5. นำแผนการสอนทั้งสองชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ Dr.Richard Walker และรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และอาจารย์พรพิมล ประสงค์พร ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรื่องกวางอนุสรณ์ อำเภอรื่องกวาง จังหวัดแพร่ จำนวน 35 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน หลังจากทราบข้อบกพร่องแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทำการทดลองสอนจริง

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 118 - 210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1.1 เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 - 123)

1.2 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 110 - 152)

1.3 Language Test at School ของ Oller (1979 : 381 - 400)

1.4 Testing Communicative Performance ของ Carrell (1980 : 37 - 49)

1.5 Writing English Language Test ของ Heaton (1988 : 105 - 144)

2. หลังจากศึกษาการสร้างแบบทดสอบดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการสร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยประกอบด้วย การตอบคำถามจากเนื้อความที่กำหนดให้จำนวน 60 ข้อ ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านคือ Dr.Richard Walker และรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และอาจารย์พรพิมล ประสงค์พร พิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบนั้น ๆ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าบรรลุนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าบรรลุนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเลือกข้อทดสอบที่มีค่าบรรลุนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไขเลือกไว้ 40 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่องกางอนุสรณ์ อำเภอร่องกาง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ หาค่า p และ r โดยการเปิดตารางสำเร็จของจุง เตห์ ฟาน (Fan, 1952 : 5 - 32) แล้วคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยาก (p) ตั้งแต่ .22 - .57 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .22 - .59 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 4 จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 130) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเรื่องความมีวินัยในตนเองจากข้อเขียนในเอกสารและตำราต่าง ๆ
2. รวบรวมลักษณะ นิยามต่าง ๆ ของความมีวินัยในตนเองจากเอกสารและตำราที่

เกี่ยวข้อง

3. นำแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองของ ขวัญใจ บุญฤทธิ์ (2535 : 79 - 81) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาปรับปรุงทางด้านภาษาเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ข้อสอบจำนวน 60 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ทัศน ทอภักดี อาจารย์ประทีป จินจี่ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ว่า ข้อความที่สร้างขึ้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา ในเรื่องความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและพิจารณาว่าข้อความใดมีความหมายเป็น ทางบวก (Positive) ข้อความใดมีความหมายทางลบ (Negative) รวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปทดลองวัดกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์ อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 100 คน

6. นำแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่ข้อความใดมีความหมายเป็นทางบวก (Positive) การให้คะแนนเป็นดังนี้

บ่อยที่สุด	ให้คะแนน	4 คะแนน
บ่อย	ให้คะแนน	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1 คะแนน

ในกรณีที่ข้อความมีความหมายเป็นทางลบ (Negative) การให้คะแนนเป็นดังนี้

บ่อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
บ่อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	4 คะแนน

7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยวิธีแจกแจงที (t-distribution) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) โดยคัดเอาเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ ข้อที่มีค่า t ระหว่าง 2.76-6.03 จำนวน 30 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ด้วยสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัท (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 217) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

ER แทน กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

CR แทน กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามคู่มือครู

X แทน การทดลองสอนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

~X แทน การสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

T₁ แทน การทดสอบก่อนทำการทดลอง (Pre-test)

T₂ แทน การทดสอบหลังทำการทดลอง (Post-test)

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 การสุ่มตัวอย่างมีวิธีดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มมา 2 ห้องเรียน มาจาก 3 ห้องเรียน จำนวน 120 คน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่ม

ทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 42 คน และ 44 คน ซึ่งนักเรียนจาก 3 ห้องเรียนนี้จัดแบบคละกัน

2.2 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงกระบวนการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน และวิธีประเมินการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

2.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

2.4 ดำเนินการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากันคือ ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 5 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลารวม 6 สัปดาห์ และแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดสอบก่อนการสอน 3 คาบ และหลังการสอน 3 คาบ รวมทั้งสิ้น กลุ่มละ 36 คาบ กลุ่มทดลองใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู

2.5 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ทำการสอบก่อนการเรียน

2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Independent แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Independent แบบ Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

4. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 63)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และคำนวณโดยใช้สูตร (สมบุรณ์ ชิตพงศ์. ม.ป.ป. : 3)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. หาคความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยวิธีเทคนิค 27% ของจุง เตห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 187)

หาค่าความยากง่าย (p)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ความยากง่ายเป็นรายข้อ

R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

หาค่าอำนาจจำแนก (r)

$$r = \frac{P_H - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ r	แทน ค่าอำนาจจำแนก
P_H	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
P_L	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168)

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left| 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right|$$

เมื่อ r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
N	แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
S_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
p	แทน สัดส่วนของคนที่ทำถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อหรือ $t-p$

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคำนวณโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 171)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left| 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right|$$

เมื่อ α	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
N	แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม
$\sum S_i$	แทน ค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_i	แทน ค่าความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

7. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการแจกแจงที (t-distribution) คำนวณจากสูตร ของ เอ็ดเวิร์ด (Edward) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
X_H	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
X_L	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
N_H	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
N_L	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

8. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Independent ชนิด Difference Score (Scott and Wierthierner. 1966 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{S_{MD_1 - MD_2}}{n_1 + n_2 - 2}}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ t-distribution
	MD ₁	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลัง การเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	MD ₂	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง ระหว่างการทดสอบหลัง การเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	S _{D₁} ²	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	S _{D₂} ²	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	n ₁	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	n ₂	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

9. ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 และ 4 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 176)

$$t = \frac{\bar{D}}{\frac{SD}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
SD ₁	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนการทดลอง
SD ₂	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังการทดลอง
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนทดลองและหลังทดลอง
S ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงที (t-distribution)
P	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครู

3. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลตามลำดับดังต่อไปนี้คือ

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน ผลคือความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามคู่มือครู ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
 ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}_1$	s_1	$\bar{x}_2$	s_2	MD	$s_{MD_1 - MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	42	9.76	3.09	24.71	2.09	14.95	0.63	21.26**
กลุ่มควบคุม	44	9.57	4.27	11.22	4.00	1.65		

** $P < .01$

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู ตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน ผลคือความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2	MD	$S_{MD_1 - MD_2}$	t
กลุ่มทดลอง	42	87.76	10.46	102.83	6.25	15.07	2.42	2.48*
กลุ่มควบคุม	44	65.23	5.68	74.30	13.30	9.07		

* $P < .05$

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามคู่มือครู มีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง จากนั้นคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent เพื่อนำค่า t ของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ เชิงวิเคราะห์				D	SD	t
		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง				
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
กลุ่มทดลอง	42	9.76	3.09	24.71	2.10	14.95	3.21	30.21**
กลุ่มควบคุม	44	9.57	4.27	11.23	4.01	1.66	2.57	4.28**

** $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน ตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง จากนั้นคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Dependent เพื่อนำค่า t ของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนความมีวินัยในตนเอง ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				D	SD	t
		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง				
		X	SD	X	SD			
กลุ่มทดลอง	42	87.16	10.46	102.83	6.25	15.07	8.52	11.46**
กลุ่มควบคุม	44	65.23	5.68	74.30	13.30	9.07	13.50	4.46**

** P < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมภาษาไทย-สังคมที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนสองพิทยาคม อ.สอง จ.แพร่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมภาษาไทย-สังคมที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) โรงเรียนสองพิทยาคม อ.สอง จ.แพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 86 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยดำเนินการดังนี้

1.2.1 สุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีการจับสลากได้นักเรียนจำนวน 42 คน และ 44 คน ตามลำดับ

1.2.2 ดำเนินการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดให้นักเรียนทั้งสองห้องเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 14 (อ 0110) โดยแบ่งออกเป็น 2 แผนดังนี้

2.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 จำนวน 4 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

2.1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม ใช้การสอนตามคู่มือครู จำนวน 4 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวัดความสามารถทางการอ่านด้าน แปลความ ตีความ ขยายความ และประเมินสิ่งที่อ่าน จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก และได้หาคุนภาพแล้ว แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .22 - .57 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .22 - .59 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ 0.72

2.3 แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของ ขวัญใจ บุญฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 2.76 - 6.03 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

3. วิธีดำเนินการค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง คือ ดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ รวมเวลากลุ่มละ 30 คาบ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้คือ

3.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียนเป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

3.2 ทำการทดสอบนักเรียนก่อนเรียน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากันคือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 30 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 5 คาบต่อสัปดาห์ ใช้เวลาทดลองรวม 6 สัปดาห์ แตกต่างกันเพียงวิธีสอน กล่าวคือกลุ่มทดลองใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู

3.4 ทำการสอบหลังการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการสอน

3.5 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร โดยหาค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test แบบ Independent ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 264)

3. ศึกษาพัฒนาการความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มที่สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่

3 และการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t -test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 176)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันจากการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อ

พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่ยึดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนอ่านเพื่อเน้นการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด กิจกรรมการอ่านจะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ประกอบไปด้วย การวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการสอนขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเรียบเรียงนั้น นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ใช้กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ กล่าวคือ ในระยะแรกของการอ่านครูจะใช้คำถามคุมเพื่อให้ นักเรียนได้ความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่าน โดยการใช้กระบวนการทางความคิดด้วยตนเองในการจับใจความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องจากประสบการณ์เดิม จากการเดาความแฉล้ม จากลักษณะของชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้นเน้นการพิจารณาความหมายโดยรวมของเรื่องตามหลักกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top Down Process) ที่เน้นการสื่อความหมายที่ต้องอาศัยกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ มีอยู่ในขั้นตอนของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 คือ การหาความหมายจากปริบท ทำไอะแกรม สรุปความ วิเคราะห์การลำดับความของเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์อรรถลักษณะภาษาของเรื่อง และอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เข้าใจยาก หรือไม่เคยพบ เมื่อนักเรียนได้ความคิดรวบยอดแล้วจึงไปสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา หรือที่เรียกว่า กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom Up Process) เช่น คำศัพท์ที่อาจจะเป็นคำศัพท์เฉพาะ ศัพท์เทคนิค หรือกิ่งเทคนิค หรือคำศัพท์ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก่อน รวมทั้งประโยคและโครงสร้างอื่นๆ เพื่อเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด และความหมายของคำที่แม่นยำขึ้น ซึ่งกระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์นี้เป็นไปตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาของสมองทั้งสองซีก (เสาหลักชัย รัตนวิชัย. 2534 : 21 - 22) โดยวิธีนี้จะช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งสองซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพได้ ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 จึงมีความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความมีวินัยในตนเอง ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากได้รับรูปแบบการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 แล้ว เพราะเป็นการเรียนการสอนที่นอกจากจะมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะภาษาในด้านต่าง ๆ แล้ว ยังทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักและสำนึกในความเป็นมนุษย์ที่เพียบพร้อมไปด้วยระเบียบวินัยในตนเอง ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ทำให้เป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้ ซึ่งการสอนด้วยรูปแบบนี้ทำให้เกิดการเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ดังที่ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 64) กล่าวว่า การวางพื้นฐานการมีวินัยแห่งตนนั้นต้องเริ่มในวัยเด็ก และการปลูกฝังวินัยนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลที่เด็กจะเอาเป็นแบบอย่าง และเจอร์ซิลด์ (Jersild. 1968 : 165) กล่าวว่า การสร้างวินัยให้แก่เด็กเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ต้องมีการแนะนำอบรมสั่งสอนจากบุคคลอื่นตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 นี้ จะเป็นวิธีที่ทำให้ครูผู้สอนต้องกระทำงานทุกอย่างอย่างเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน ความเป็นผู้นำ และความซื่อสัตย์ จริงใจ และมีเหตุผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของเมารอร์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2523 : 6 - 9; อ้างอิงมาจาก Mowrer. n.d.) ที่ว่า ความมีวินัยในตนเองขึ้นอยู่กับอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของเซียร์ส แมคโคบี และเลอวิน (Sears, Macoby and Lewin. 1957 : 1 - 4) ที่ว่า การที่เด็กได้รับการเลี้ยงดูและปลูกฝังอย่างใช้เหตุผลนั้นจะสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง แก่ผู้อื่น และสังคมได้ และมีวินัยในตนเองสูง นอกจากนี้ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2515 : 155) ยังกล่าวว่า จุดมุ่งหมายของวินัยทั้งหลายนั้น มิใช่การควบคุมพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปตามแนวทางที่ผู้ใหญ่

ต้องการที่จะทำแต่สิ่งที่ดี และเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง มิใช่จากสิ่งแวดล้อมหรือการบังคับจากบุคคลใกล้เคียง วินัยที่ดีเป็นลักษณะที่เกิดจากแรงผลักดันภายในตัวเด็กเอง การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่มุ่งให้เด็กได้ใช้กระบวนการทางความคิดออกมาเป็นผลงานของกลุ่มและของตนเอง ปลุกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ และทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบอยู่ทุกขั้นตอนแล้ว จึงทำให้นักเรียนมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากการทดลอง พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่เน้นกระบวนการทางความคิด โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ในกระบวนการดังกล่าว จะมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักของการอ่านที่ถูกต้อง ได้คิดวิเคราะห์ และปฏิบัติการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความสมดุลของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เกิดการรับรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และประการสำคัญคือทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 1.2 ซึ่งเป็นการสร้างไคอะแกรมนั้น เน้นการฝึกจับใจความสำคัญและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยผู้เรียนที่ได้รับการฝึกให้ใช้ยุทธวิธีนี้จะมีการพัฒนาทั้งความจำและความเข้าใจมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ไคลเบิร์น (Cliburn. 1986 : 852 -A) เบอร์ติล (Bertil. 1990 : 2444 - A) และเฮอร์เนส (Haynes. 1991 : 3320 -A) ที่ได้สรุป จากรายงานวิจัยว่าการสร้างไคอะแกรมแสดงความคิดรวบยอดเป็นยุทธวิธีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ ภาษาของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้ที่มีความหมายและเกิดกระบวนการพัฒนาความคิดรวบยอดที่ถาวรได้ นักเรียนจึงสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านของตนเองได้ ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 จึงมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อน

การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสุนีย์ เดิมสินสุข (2535 : 140)

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยที่ปรากฏครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานของ ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (2526 : 56) รัตนา นภารัตน์ (2531 : 54) และกาญจนา มีพลัง (2532 : 57 - 58) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการทดลอง โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการและการเรียนเป็นทีม เพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

ผลการวิจัยที่ปรากฏออกมาดังกล่าว น่าจะเป็นผลมาจาก นักเรียนรู้สึกพอใจกับการสอนที่ประกอบด้วยเทคนิคที่หลากหลายทำให้พวกเขาอยากเรียนอยากปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างไคอะแกรม และการวิเคราะห์วรรณลักษณะและการเขียนเรื่องใหม่หลังจากการทดลองแล้วนักเรียนมีความรู้สึกที่ตนเองสามารถอ่านภาษาอังกฤษในเชิงวิเคราะห์ได้ดีขึ้น เข้าใจมากขึ้นและมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในทางที่ดีขึ้นมากเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการสังเกตของผู้วิจัยว่า นักเรียนจะไม่มีการขาดเรียนในคาบเรียนภาษาอังกฤษเลย เพราะนักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ ตลอดจนรู้สึกสนุกสนานกับวิธีสอน กิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนรู้สึกตนเองมีค่ามากขึ้นเมื่อได้เข้าร่วมทำงานกลุ่ม มีความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนนักเรียนที่ขาดระเบียบวินัยในระยะแรกจะเริ่มสนใจและให้ความร่วมมือกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายภายในกลุ่มมากขึ้น

สรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 เป็นการสอนที่รวมหลักทฤษฎีการสอนไว้หลายทฤษฎีอย่างบูรณาการ ผสมผสานหลักการและขั้นตอน เป็นลักษณะการสอนที่เน้นการฝึกกระบวนการกลุ่ม และกระบวนการทางความคิดควบคู่ไปด้วย

กันกับการฝึกปฏิบัติกิจกรรม จากภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลักษณะการเรียนรู้การสอนดังกล่าว จะยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม กระบวนการความคิดได้รับการกระตุ้นและชี้แนะจากครูอยู่ตลอดเวลา ลักษณะกระบวนการเหล่านี้จะฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทั้งการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลอยู่ในตัวเองอย่างพร้อมมูล ซึ่งจะเป็ผลต่อการพัฒนาความคิดรวบยอดที่ถาวรได้ ซึ่งตรงข้ามกับการสอนตามคู่มือครูที่มุ่งเน้นเนื้อหามากกว่ากระบวนการ ยึดครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้การสอน นักเรียนจึงขาดการพัฒนาทางด้านความคิด การรับรู้ภาษาจึงไม่ถาวร และไม่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 จึงเป็นการสอนที่เหมาะสมกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ หรือเป็นการสอนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง และสามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีพัฒนาการของควมมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ รูปแบบที่ 3 ส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์จึงควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่สนใจทั่วไปในเรื่องของการนำการสอนไปใช้ การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมในการสอนตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่บูรณาการอย่างหลากหลายในรูปแบบการสอนดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะในการนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์รูปแบบที่ 3 ไปใช้ในการเรียนการสอน

2.1 การนำมุ่งประสบการณ์รูปแบบที่ 3 ไปใช้นั้นควรได้มีการศึกษารายละเอียดในเรื่องของแนวการสอน กระบวนการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ด้านการเตรียมการสอนล่วงหน้าของครู ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะครูเป็นผู้ที่สร้างสรรค์พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่บรรลุจุดประสงค์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 การเตรียมตัวสอน ครูต้องมีความพยายาม อดทน รอบคอบ และเป็นนักวางแผนที่ดีทุกสิ่งทุกอย่างต้องเตรียมให้พร้อม ครูต้องศึกษาเนื้อหาامل่วงหน้าเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นและมีความคล่องตัวในการอ่านและเขียนสูง เนื่องจากทุกขั้นตอนที่ครูรับบทเป็นผู้ให้คำแนะนำและเป็นทีปริญานั้น ครูต้องมีความสามารถเพียงพอในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อความได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เพราะนักเรียนจะดำเนินการแก้ไขทันที นอกจากนี้ยังต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่มด้วย ดังนั้นในระยะแรกครูอาจรู้สึกว่าเป็นภาระงานที่หนักมาก แต่เมื่อนักเรียนเกิดการรับรู้ในกระบวนการแล้ว ภาระงานเหล่านั้นจะลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งนักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะ และความคิดรวบยอดเต็มที่ นักเรียนจะเกิดความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ครูก็จะได้รับการแบ่งเบภาระในการสอนมากขึ้น เพราะนักเรียนจะเป็นฝ่ายลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยอิสระมากขึ้น

2.3 ปัญหาบางประเภทที่ผู้วิจัยพบก็คือ การสังเคราะห์งานเขียนของนักเรียน ครูควรอดทนและใจเย็น โดยเฉพาะเมื่อเริ่มสอนในระยะแรก เพราะนักเรียนต้องใช้เวลาในการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อความสามารถในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ครูซึ่งไม่ควรเร่งนักเรียนแต่ควรปล่อยให้ นักเรียนได้ทำงานมากที่สุด ตามความสามารถของตนเอง และของกลุ่ม แต่เมื่อนักเรียนเกิดทักษะตามกระบวนการสอนแล้ว ความคล่องตัวจะเริ่มมีบทบาทขึ้น เวลาที่ใช้ที่จะกระชับขึ้นเอง วินัยในตนเองจะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ เพราะนักเรียนได้เรียนรู้แล้วว่าเขาคควรทำอะไรบ้าง ควรใช้เวลาเท่าใดในคาบเวลาของการเรียนการสอนนั้น

2.4 ปัญหาอีกประการหนึ่งหนึ่งที่พบก็คือ ในแผนการสอนที่ซึ่งเป็นระยะเริ่มการสอนนั้น นักเรียนไม่มีความมั่นใจว่าตนจะเขียนเรื่องได้ ประกอบกับยังไม่เข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนและบทบาทของตนเองในการทำงานกลุ่มอย่างเพียงพอ จึงทำให้เกิดปัญหาการควบคุมวินัยในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนในระยะนั้นไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรได้มีการทดลองใช้แผนการสอน ซึ่งเพิ่มขึ้นมาใหม่ ก่อนเริ่มแผนการสอนที่ 1 จริง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนได้ปรับตัวเรียนรู้ และรับรู้ในภาระงานและกระบวนการเรียนการสอนอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนตามรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์รูปแบบที่ 3 ที่แท้จริงต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ปัญหาในการวิจัยครั้งนี้โดยยืดหยุ่นเวลาในการสอนออกเป็น 30 คาบ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาในการเรียนรู้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์รูปแบบที่ 3 กับนักเรียนในมัธยมต้นด้วย ตลอดถึงนักเรียนในระดับชั้น ม.6 ในโปรแกรมอื่น ๆ ด้วย เพราะการสอนในรูปแบบดังกล่าวนี้เป็นกระบวนการสอนที่เป็นการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งควรจะได้มีการฝึกให้นักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องเป็นธรรมชาติ ซึ่งเมื่อได้มีการฝึกเพิ่มขึ้นมาก ๆ จะส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษา ค้นคว้า เพื่อทดลองสอนกับวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และตลอดจนภาษาอื่น ๆ ที่ใช้สอนในโรงเรียนได้ทุกภาษา เพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

3.3 ควรมีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ทักษะการฟัง พูด กับนักเรียน ม.2-3-4-5-6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์รูปแบบที่ 3 เพราะจากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปรายภายในกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์กับครู และการนำเสนอผลงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องร่วมด้วย ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ทั้งนี้ เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการใช้รูปแบบการเรียนนี้มาพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างบูรณาการ

3.4 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อดำเนินการทดลองโดยพิจารณาตัวแปรอื่นที่สามารถเกิดขึ้นได้จากรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ รูปแบบที่ 3 เช่น ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ เจตคติต่อวิธีการสอน ความสนใจ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3.5 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น และเพิ่มอรรถลักษณะให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อการเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องในบริบทต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องตามกาลเทศะต่อไป

3.6 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากคู่มือครู

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา มีพล้ง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบการเรียนรู้เป็นทีมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- กาญจนา หาสิตะพันธ์. "การควบคุมตนเอง (Self-discipline)," ชุมชนทางวิชาการรายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2517.
- กรรณิการ์ ชาทิมนตรี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- กุศยา แสงเดช. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู," วิจัยสนเทศ. 14(168) : 15 - 21; กันยายน 2537.
- ขจร สุขรังสรรค์. "การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร," ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา. 3(2) : 41 - 46 ; เมษายน 2533.
- ขวัญใจ บุญฤทธิ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TAI กับการสอนตามคู่มือครู ของ สสวท. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ช. ชนบท (นามแฝง). "วินัยในตนเองสอนให้เกิดขึ้นได้อย่างไร," สารพัฒนาลักสูตร. (63) : 48 - 50 ; มิถุนายน 2530.
- ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2530.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ดวงใจ เนตรโรจน์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวัยในตนเอง ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. กรุงเทพฯ : สถาบันพฤติกรรม-
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ตรีศิลป์ บุญขจร. การใช้ภาษาไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524.

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. การใช้ภาษาไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2524.

ธำรง ชูทัพ. "การสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยพัฒนาได้จริงหรือ,"

ก้าวไกล. 3(1) : 58 - 59 ; เมษายน 2535.

นัคตา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและ
ความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการ
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

นงนุช วัฒนเขจร. ผลการทดลองใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณกับ
การสอนอ่านตามปกติที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และสมรรถภาพการอ่านเร็ว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

บำรุง ไตรรัตน์. "บัญญัติสิบเอ็ดประการในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ," สารพัฒนาหลักสูตร.
(92) : 11 - 14 ; พฤศจิกายน 2532.

ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. วัฒนาพานิช, 2524.

ผกาศรี เย็นบุตร. ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาค
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2526.

พรพิมล ประสงค์พร. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่
2) ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการ กับการสอนตามคู่มือครู.

ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.

- พวงทอง วิโรจนกร. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- บุพดี เตชะอังสุ. การทดลองเจดหนึ่งตะลุงเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านวินัยแห่งตนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- เหยี่ยว มรกต. "สายตาควงที่สาม," วารสารมิตรครู. 34 : 38 - 39 ; กุมภาพันธ์ 2535.
- รัตนา นภารัตน์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- รัชนิภา ทอสุทธิ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ละมัย กาญจนะประโชติ. การพัฒนาจริยธรรมด้านควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วาวแวว โรงสะอาด. "ทักษะและวิธีการโคลงตามทักษะของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา," ภาษาปริทัศน์. 8(1) : 76 - 86 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2530.

- วิชาการ, กรม. และคณะครุศาสตร์. การประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้. กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.
- _____. รายงานการประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2525. สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2527.
- วิวาห์วัน มูลสถาน. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและควมมีวินัยในตนเอง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- วีณา สังข์ทองจีน. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- วรภัทร ชัยเลิศ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและควมมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้กับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, หน่วย. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 14(1) : 79 - 89 ; มกราคม-มีนาคม 2527.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- ศุติพร นิมิตรกุล. เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโรคติดต่อ โดยใช้นทเรียนโมดูลกับการเรียนการสอนแบบปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. ความสามารถทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

- สนั่น สุมิตร. วินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2521.
- สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นท์ติ้งเฮาส์, 2529.
- สมชาย สิงห์พันธุ์. "การสอนเด็กโดยแบ่งกลุ่มตามความสามารถ," วิทยาสาร. 24(46) : 32 -33 ; ธันวาคม 2516.
- สมเชาว์ ชาตินอุดม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527. อัดสำเนา.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. อักษรบัณฑิต, 2525.
- สมนึก พวงกลิ่น. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสืบสวนสอบสวน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สมบัติ มหารศ. เอกสารการสอนภาษาไทยโรงเรียนประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2523.
- สมบุรณ์ ชิตพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบการวิจัย 521 : วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สายสุนีย์ เดิมสินสุข. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2518.
- สุธีพร ปากะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- _____. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 1. โครงการพัฒนา
การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2534.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 2. โครงการพัฒนา
การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2534.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 3. โครงการพัฒนา
การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2536.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริศนาภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับ
นักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- _____. เทคนิคการสร้างข้อสอบ : สำหรับวัดและประเมินการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. "วัตถุประสงค์แบบอุดมการณ์ของการพัฒนาทักษะการเขียนตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ," ภาษาปริทัศน์ฉบับ
พิเศษ. กรุงเทพฯ : 2521.
- _____. "การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา (Pragmatics
Communicative) กับการทดลองทางภาษาระดับ Advanced," ความสอดคล้อง
ระหว่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และแนวโน้มใน
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการสร้างคลังข้อสอบ.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2527.

อิสรา สารงาม. การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529. อัดสำเนา.

_____. รายงานการวิจัยเรื่องศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของ
อาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดภาคเหนือ.
เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529. อัดสำเนา.

อำพร กาทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความมีวินัยใน
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคท สอน
โดยใช้บทเรียนโปรแกรม และสอนตามแนวคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

Bryant, Brenda Kay. "Student-Teacher Relationships as Related to Internal, External Locus of Control," Dissertation Abstracts International. 32(8) : 4854 - B ; February, 1972.

Carrell, J.B. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.

Dallman, M., R.I. Roger, Y.C. Chan and J.D. John. The Teaching of Reading. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1974.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Jersey : Prentice-Hall of India Private Limited, 1969.

Durr. Reading Instruction, Dimensions and Issues. New York : Houghton Mifflin, 1957.

Dunkin, Michael J., Bruce J. Biddle. The Study of Teaching. Holt, Rinehart and Winston Inc., New York : 1974.

English, H.B. and English A.C. A Comprehensive Dictionary of Psychology and Psychoanalytical Terms. New York : Longman Green and Co., 1958.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission of Educational Testing Service, Printer, New Jersey United State of America, 1952.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1959.

Harris, L.A. and C.B. Reading Instruction. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.

- Hallman, Arthur W. Principle and Practices of Teaching Reading. Ohio : A bell and Howell, Columbus. Charlese. Merrill Publishing Company, 1967.
- Heaton, J.B. Classroom Testing. New York : Longman Inc., 1990.
- _____. Writing English Language Test. New York : Longman Inc, 1988.
- Hoffman, Martin L. Moral Development in Carmichael's Manual of Child Psychology. New York : John Wiley and Sons Inc., 1970.
- Jersild, Arther T. Child Psychology. 6th ed. New York : Prentice Hall, 1968.
- Miller, Lyle L. Increase Reading Efficiency. New York : Henry Holt and Company, Inc., 1956.
- _____. Increasing Reading Efficiency. (Third Edition) New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- _____. Willa H. The first R. Elementary Reading Today. New York : Holt, Rinchart and Winston, 1972.
- Oller, John W. Language Teasts of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Quanat, Ivan J. Teaching Reading : A Human Process. Chicago : Ran McNally College Publishing Company, 1977.
- Rattanaich, Saowalak. The Effect of Using Top-Level Structure Instructional Modules and Traditional teaching Method in Teaching English Reading to Thai Students. SEAMEO Regional Language Center : Singapore : November, 1987.
- Rattanaich, Saowalak. "Concentrated language encounter teaching techniques," Teaching all the children to read. L. John Chapman ; Editor, 12-32. London : Open University, 1992.
- Sheviakov, G.V. and R. Fritz. Discipline For Today's Children and Youth. Washington, D.C. : National Association, 1956.
- Tinker, Miles a. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century-Crofts, Inc., 1965.
- Walker, Richard F. The English Used by Entering Children at Trager Park School. Canberra : Australian Curriculum Development Centre Occasional Paper II, 1983.
- Walker, Richard F., B.J. Bartlett and S. Rattanaich. Teachers' Notes. October, 1984.

Walker, Richard F., Saowalak Rattanaovich and John W. Oller, Jr. Teaching all the children to read. London : Open University, 1992.

Wiggins, Terry S. and others. The Psychology of Personality Reading. New York : Adderson-wesley, 1971.

"Your Special English Friend," Kid News. 112 ; 28 : 1997.

"Your Special English Friend," Kid News. 120 ; 30 : 1997.

"Your Special English Friend," Kid News. 116 ; 22 : 1997.

"Your Special English Friend," Kid News. 121 ; 12 : 1997.

"Your Special English Friend," Kid News. 115 ; 26 : 1997.

The Week Bangkok Post. Sunday Feb. 23 ; 7 : 1997.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
- ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
- คะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถทาง
การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของชั้น ม.5

ข้อที่	P	r		ข้อที่	P	r
1	.26	.29		16	.44	.51
2	.39	.48		17	.24	.33
3	.24	.26		18	.22	.22
4	.54	.26		19	.46	.48
5	.41	.44		20	.33	.22
6	.52	.59		21	.41	.22
7	.26	.29		22	.44	.51
8	.39	.48		23	.24	.33
9	.24	.26		24	.37	.29
10	.54	.33		25	.41	.51
11	.57	.33		26	.39	.26
12	.56	.44		27	.37	.29
13	.54	.26		28	.26	.29
14	.22	.37		29	.52	.51
15	.24	.26		30	.37	.37

ตาราง 7 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	X	S ²	X	S ²	
1	2.86	.33	2.16	.39	5.88
2	3.30	.26	2.84	.38	4.08
3	2.84	.46	2.16	.42	5.10
4	3.08	.44	2.52	.54	3.99
5	3.28	.33	2.82	.56	3.45
6	3.52	.25	2.82	.64	5.23
7	2.90	.38	2.26	.44	5.00
8	2.64	.64	1.90	.62	4.65
9	3.26	.60	2.62	.65	4.04
10	3.28	.65	2.64	.68	3.91
11	3.88	.11	3.40	.57	4.11
12	3.40	.45	2.76	.64	4.35
13	3.48	.25	2.70	.58	6.03
14	3.08	.56	2.30	.46	5.45
15	3.26	.36	2.52	.87	4.73
16	2.88	.31	2.24	.47	5.11
17	2.98	.71	2.40	.61	3.56
18	1.38	.24	2.00	.65	4.64
19	3.33	.38	2.70	.79	3.93
20	3.36	.40	2.90	.58	3.29
21	3.42	.37	2.78	.62	4.54
22	3.28	.33	2.64	.68	4.50
23	3.10	.58	2.36	.72	4.58

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
24	2.78	.62	2.14	.65	4.00
25	2.70	.62	2.06	.71	3.92
26	3.58	.28	2.86	.61	5.36
27	3.70	.21	3.12	.76	4.15
28	3.38	.36	2.78	.66	4.19
29	3.30	.66	2.82	.84	2.76
30	3.62	.28	3.26	.52	2.84

ตาราง 8 คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	Pre	Post	D	Pre	Post	D
1	8	21	13	18	16	-2
2	13	24	11	13	17	4
3	10	25	15	7	16	9
4	10	23	13	15	19	4
5	9	24	15	6	16	10
6	10	25	15	14	14	0
7	14	23	9	15	17	2
8	9	28	19	18	17	-1
9	10	27	17	8	7	-1
10	12	25	13	7	10	3
11	9	25	16	4	8	4
12	6	22	16	7	8	1
13	8	23	15	10	11	1
14	9	23	14	7	7	0
15	12	29	17	6	7	1
16	3	23	20	7	9	2
17	3	24	21	7	6	-1
18	13	21	8	8	11	3
19	7	25	18	4	8	4
20	10	28	18	20	19	-1
21	9	27	18	12	12	0
22	8	25	17	16	16	0
23	10	25	15	9	9	0

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	Pre	Post	D	Pre	Post	D
24	13	26	13	10	10	0
25	9	25	16	9	9	0
26	15	28	13	17	17	0
27	8	21	13	9	9	0
28	9	27	18	7	8	1
29	13	23	10	12	13	1
30	9	23	14	10	10	0
31	15	24	9	8	8	0
32	16	24	8	8	11	3
33	17	29	12	7	10	3
34	11	26	15	11	10	-1
35	8	26	18	5	9	4
36	9	27	18	12	17	5
37	8	26	18	15	18	3
38	9	23	14	5	9	4
39	6	22	16	6	7	1
40	10	24	14	6	9	3
41	7	25	18	5	8	3
42	6	24	18	4	6	2
43	-	-	-	5	7	2
44	-	-	-	12	9	-3

ตาราง 9 คะแนนความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	Pre	Post	D	Pre	Post	D
1	94	101	7	79	86	7
2	78	102	24	66	97	31
3	98	105	7	69	100	31
4	97	104	7	69	100	31
5	84	110	26	66	92	26
6	94	104	10	59	94	35
7	97	106	9	65	82	17
8	92	108	16	64	79	15
9	95	109	14	68	87	19
10	98	104	6	62	87	25
11	72	101	29	68	78	10
12	100	106	6	61	81	20
13	66	78	12	62	61	-1
14	88	100	12	73	73	0
15	77	95	18	58	58	0
16	96	104	8	58	59	1
17	78	104	26	75	65	-10
18	92	110	18	65	62	-3
19	82	88	6	61	60	-1
20	85	107	22	73	63	-10
21	99	110	11	69	64	-5
22	100	103	3	57	66	9
23	83	106	23	73	68	-5

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	Pre	Post	D	Pre	Post	D
24	95	105	10	75	79	4
25	85	97	12	75	66	-9
26	99	104	5	64	70	6
27	89	105	16	68	97	30
28	98	105	7	60	86	26
29	69	101	32	57	94	37
30	99	115	16	63	88	25
31	71	90	19	71	79	8
32	86	101	15	70	77	7
33	72	101	29	62	65	3
34	93	103	10	56	56	0
35	75	104	29	60	56	-4
36	78	105	27	67	57	-10
37	85	104	19	62	67	5
38	95	106	11	63	68	5
39	66	99	33	65	62	-3
40	98	103	5	68	67	-1
41	90	101	11	59	61	2
42	98	105	7	60	71	11
43	-	-	-	61	73	12
44	-	-	-	64	67	3

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- แบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้
2. ห้ามเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด นอกจากกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบเท่านั้น
3. เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบคืนแก่ผู้คุมห้องสอบ

Direction :

After reading the passage, choose one correct answer.

Bill opened the newspaper. He turned the pages rapidly until he found the comics. Then he sat on his bed and began to read. It wasn't long before Bill's mother could hear him laughing. Bill's mother said to herself, "I'll bet Bill is reading the comics again."

1. We can infer from the paragraph that....
 - a. Bill never read the comics.
 - b. Bill's on a chair to read the comics.
 - c. Bill's mother could hear Bill laughing.
 - d. Bill and his mother weren't in the same room.

Computers have many uses. Computers can control machines. You can play game with computers and some computers. can help you learn languages.

2. What is the meaning of the use of computers?
 - a. things we can do with computers.
 - b. different types of computers.
 - c. computer games and languages.
 - d. computers for solving problems.

Hummingbirds must eat almost constantly to live. Once seven hummingbirds shipped to New York were sped by taxi to the Bronx Zoo. It was not a long trip, but too long for hungry birds. By the time they reached the zoo, five had become unconcious from hunger and one had died.

3. The hummingbirds were rushed to the zoo because.....
 - a. it was late
 - b. they were ill
 - c. the zoo was closing
 - d. they needed to be fed

Babies have to learn to see. New born babies can't see shapes clearly. They can tell the difference between very bright things and dark things, but they can't follow things. It takes them a few weeks to see shapes and a few months to see colors.

4. By using their eyes new born babies can tell :....
- a. an orange from an apple.
 - b. a pencil from pen.
 - c. night from day.
 - d. mother from father

Mr.Coca called his wife at work. "Listen," she said, " I hope this is important. The boss just asked me to come into his office." Mr.Coca said," This is very important. I put the baby in the middle of the floor and went in the kitchen and now I can't find him."

"Oh, I forgot to tell you," said Mrs. Coca. "He's crawling a lot now. Look behind the sofa. He loves to crawl back there."

5. Mr. Coca is probably....
- a. cooking dinner while his wife is at work.
 - b. baby-sitting while his wife is at work.
 - c. cleaning windows while his wife is at work.
 - d. washing dishes while his wife is at work.

6. Mrs.Coca is probably...
- a. shopping
 - b. at home with the baby some of the time.
 - c. busy when the telephone rings.
 - d. angry about the telephone called.

"What beautiful babies," said the clerk at the store. "My, you must have you hands full with the two of them."

"Yes," said Mr.Allen. "But they're a lot of fun, too."

"They look exactly alike," said the girl. "How do you know which look different to me,"

"Well, you're the mother," answered the clerk.

7. Mrs.Allen is the mother...
- a. of two baby boys.
 - b. of a boy and a girl.
 - c. of the clerk at the store.
 - d. of the baby girls.

The teacher said, "in this country we use colors to tell things. For example, when you see red it means stop or sometimes danger. Yellow means be careful. Who can tell me that green means ?" Ofelia raised her hand, "I can," she said.

8. What will happen next?

- a. Ofelia will say that red means danger.
- b. Ofelia will say that green means danger.
- c. Ofelia will say that yellow means be careful.
- d. Ofelia will say that green means go ahead.

My father says that most of life is to be patient, and I think he's right. I seem to spend most of my life waiting in lines. I wait in line in the cafeteria and at the bus stop. I went to the library yesterday and I had to wait in line to ask a question for school in the reference room. I think that when it's time for me to die, I'll probably have to wait in line then, too.

9. The writer probably

- a. eats in the school cafeteria.
- b. is a teacher.
- c. goes to work on the train.
- d. works in the library.

10. The writer probably isn't ...

- a. a student
- b. very patient
- c. a son
- d. good-tempered

"Be careful with this machine," said the foreman. "It can be dangerous. You can cut your hand if you don't run it right."

"Sure, sure," Leo said. He really wasn't listening. He was looking at the pretty girl running the next machine. He thought that he would like to talk to her.

11. What will happen next?

- a. Leo will have an accident.
- b. The foreman will talk to the girl.
- c. The machine will stop running.
- d. Leo will stop working.

Direction :

Read this poem and then answer the question No. 12-15

The Blind Men and the Elephant

It was six men of Indostan
 To Learning much inclined,
 Who went to see the Elephant.
 (Though all of them were blind),
 That each by observation
 Might satisfy his mind.

12. Which is correct? The six men were....

- a. blind
- b. handsome
- c. Indonesians
- d. Teachers

The First approached the Elephant,
 And happening to fall
 Against his broad and sturdy side,
 At once began to hawl :
 "God bless me! but the Elephant
 Is very like a wall!"

13. The first blind man thought that the elephant was....

- a. falling
- b. broad
- c. like the God
- d. like a wall

The Second, feeling of the tusk,
 Cried, "Ho! what have we here
 So very round and smooth and sharp?
 To me'tis mighty clear
 This wonder of an Elephant
 Is very like a spear!"

14. The second blind man touched the ... of the elephant.

- a. ears
- b. legs
- c. tusk
- d. tail

The third approached the animal,
 And happening to take
 The squirming trunk within his hands,
 Thus holdly up and spake:
 "I see," quoth he, "the Elephant
 Is very like a snake!"

15. The third blind man touched the ... of the elephant.

- a. tusk
- b. trunk
- c. tall
- d. teeth

The Fourth reached out an eager hand,
 And felt about the knee.
 "What most this wondrous beast is like
 Is mighty plain," quoth he;
 "Tis clear enough the Elephant
 Is very like a tree!"
 The Fifth who chanced to touch the ear,
 Said : "E'en the blindest man
 Can tell what this resembles most;
 Deny the fact who can,
 This marvel of an Elephant
 Is very like a fan!"
 The Sixth no sooner had begun
 About the beast to grope,
 Then, seizing on the swinging tail
 That fell within his scope,
 "I see," quoth he, "The Elephant
 Is very like a rope!"

John Godfrey Saxe.

16. "when are you going to school, Tom?"
"I'm not going back, 'cause my teacher's gone crazy."
"Gone crazy?"
"Yes. Yesterday she told us that four and one are five, and today she said that two and three make five."

What is the tone of this conversation?

- a. Humorous
- b. tragic
- c. Satirical
- d. Silly

17. John : You look unhappy.
Jack : I wrote home for money for a study lamp.
John : So what?
Jack : They sent me the lamp.

What did John want?

- a. a lamp
- b. to study
- c. money
- d. to write home

18. Father : How much is two and two, Son?
Son : Six
Father : No, Son, that's wrong. The answer is four.
Son : I know what the answer is, Father. But I Just wanted to hear you bargain.

How was the son?

- a. brave
- b. clever
- c. dull
- d. foolish

19. "It seems to me that we're all in the same boat with Christopher Columbus. He didn't know where he was going when he started. When he got there he didn't know where he was, and when he got back he didn't know where he had been." Which is correct"

- a. Columbus didn't go anywhere.
- b. Columbus didn't start going.
- c. Columbus got back to his land.
- d. Columbus was lost.

Lose Weight Safely and Improve Your Eating Habits! Try Beryl Phatt's Weight-Loss Program, on audio cassette. Send \$6.95 plus \$1 handling to : Beryl Phatt's Tape, American Health, 99 Lord Street, Cholesterol City, USA or call 800 - 691 - 7555. Allow six to eight weeks for delivery (No.20-22.)

20. What kind of text is this?

- a. announcement
- b. instructions
- c. guidelines
- d. advertisement

21. What is not mentioned in the text?

- a. the person you should contact to get an audio cassetts
- b. the telephone number
- c. how to lose weight and improve your eating habits.
- d. how much the audio cassette costs

22. After reading the passage, who may be interested in this information and should call for help?

- a. a sick man who cannot eat and is staying in a hospital.
- b. a singer who keeps gaining weight and wants to be slim.
- c. a fat woman who enjoys eating and does not care about health.
- d. a physical education teacher who teaches people how to do exercise.

23. How much money do you need to send to get this tape?

- a. \$1
- b. \$5.95
- c. \$6.95
- d. \$7.95

AIDS Statistics

<u>State</u>	<u>Number of Cases</u>
New York	36,459
California	32,547
Florida	15,277
Texas	12,947
New Jersey	10,955

<u>City</u>	<u>Number of Cases</u>
New York	31,635
Los Angeles	11,409
San Francisco	9,943
Houston	5,085
Washington, D.C.	4,886

Data : Centers for Disease Control

24. Which city has the most AIDS cases?

- a. New York
- b. California
- c. New Jersey
- d. Washington

25. How many of the New York cases are outside New York City?

- a. 36,459
- b. 4,824
- c. 4,886
- d. 5,284

26. New Jersey ...
- a. has the least number of cases than any other city/state.
 - b. has the best number of AIDS cases in any state in the USA.
 - c. has more AIDS cases than San Francisco but fewer than Los Angeles.
 - d. is the AIDS capital of the USA.
27. Which of the following statements in not supported by the data?
- a. The state with the highest rate of AIDS cases is New York.
 - b. The city with the second highest rate or AIDS cases is Los Angeles.
 - c. More gays and drug addicts live in New York than in any other part of the USA.
 - d. San Francisco is not the AIDS capital of the USA.

14 Killed in mine explosion ; 15 missing

(No. 28-30.)

28. How many people have been injured in this accident?
- a. 14
 - b. 15
 - c. 29
 - d. The story does not say.
29. We can assume that the number of people either killed or missing - will total at least...
- a. 14
 - b. 15
 - c. 29
 - d. The story does not say.
30. What does "15 missing" mean?
- a. Of the 14 people already killed, they knew another 15 people who were missing.
 - b. Fifteen people have not yet been found.
 - c. Fifteen people miss the 14 who are already dead.
 - d. 15 people have fled the scene of the accident.

แบบสอบถามวัดความมีวินัยในตนเองในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าในแต่ละข้อความนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ บ่อยที่สุด บ่อย นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย เมื่อนักเรียนตัดสินใจแล้วให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระอย่างเต็มที่ในการตอบ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อที่	ความเห็นหรือการปฏิบัติ	บ่อยที่ สุด	บ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1.	เมื่อทำงานใดงานหนึ่งในวิชาภาษาอังกฤษไม่สำเร็จ ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จลงได้ด้วยดี				
2.	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะทบทวนและแก้ไขงานที่กระทำก่อนส่งงานเสมอ				
3.	ข้าพเจ้าส่งงานหรือการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษตรงตามเวลาที่นัดหมาย				
4.	ข้าพเจ้าตรวจทานงานหรือการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ทำเสร็จแล้วเสมอ ๆ				
5.	ข้าพเจ้ามักจะทำการบ้านภาษาอังกฤษเมื่อมีเวลาว่างเสมอ ๆ				
6.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มความสามารถ				
7.	ข้าพเจ้าทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจ				
8.	ข้าพเจ้ามั่นใจในความสามารถของตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษของ				
9.	ข้าพเจ้ามักไม่ได้ตรวจทานก่อนส่งทั้ง ๆ ที่ยังมีเวลา				
10.	เวลาทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะไม่ปรึกษารื้อกับคนอื่น				

ข้อที่	ความเห็นหรือการปฏิบัติ	บ่อยที่สุด	บ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
11.	ในอนาคตข้าพเจ้าจะหวังพึ่งความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ				
12.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี หากมีความมั่นใจในการเรียน				
13.	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าพยายามทำงานสุดความสามารถ				
14.	เมื่อทำงานวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายข้าพเจ้าทำด้วยความตั้งใจและอดทน				
15.	ก่อนลงมือทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะวางแผนก่อนทุกครั้งไป				
16.	ข้าพเจ้าเตรียมตัวล่วงหน้าในการสอบวิชาภาษาอังกฤษ				
17.	ข้าพเจ้าเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
18.	เมื่อทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษผิด ข้าพเจ้าจะแก้ไขโดยขอลोकคำตอบที่ถูกต้องจากเพื่อน				
19.	ข้าพเจ้าตั้งใจเมื่อครูภาษาอังกฤษไม่มาสอน				
20.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่แปลกและ แตกต่างไปจากที่เคยสอนอยู่เป็นประจำ				

ข้อที่	ความเห็นหรือการปฏิบัติ	บ่อยที่สุด	บ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
21.	ข้าพเจ้าพยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อตนเองจะมีความรู้มากขึ้น				
22.	ขณะที่เรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าพยายามที่จะเรียนรู้เรื่องที่ครูสอนให้เข้าใจ				
23.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อได้ทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษจนสำเร็จ				
24.	เมื่อทำการบ้านภาษาอังกฤษไม่ได้ข้าพเจ้าจะเลิกทำทันที				
25.	ข้าพเจ้าไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ				
26.	เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจในวิชาที่เรียนข้าพเจ้าจะช่วยอธิบายให้ฟัง				
27.	ข้าพเจ้าให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น				
28.	ข้าพเจ้าจะทำงานตามมติของส่วนรวม				
29.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำงานใด ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ข้าพเจ้าจะใช้วิจารณญาณก่อนเสมอ ๆ				
30.	ในเวลาสอบวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะแอบดูคำตอบของเพื่อน				

ภาคผนวก ค

LESSON PLAN FOR 30 - FIFTY - MINUTES' SESSIONS ON THE THIRD MODEL OF CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER TEACHING MODEL FOR EXPERIMENTAL GROUP

Subject : English 14 (E 0110)

Class : Mathayom Suksa 5

Time : 50 minutes a session-total 30 sessions

Aims :

1. Students are able to
 - draw conclusions
 - make inferences
 - find clues and interpret the sentences
 - guess the meaning of the text.
 - explain the mood-tone of the story.
 - explain the writers' attitude.
 - explain the kinds of genre.
2. Students are able to write one group-text.
3. Students are able to work efficiently in a group.

Text :

1. Kids who have a sense of Obligation
2. Hollidays for All
3. My life - Your life.
4. Halloween Party

Classroom management :

T : Teacher

Ss : Students

1. T devides Ss into a group of six
2. T lets Ss choose one leader for each group
3. T tells the objectives of the lessons that they have to learn and write one group text.
(Recount, Report, Explanation and Exposition genre)

Kids Who Have a Sense of Obligation

He's so young and funny that very few people would guess that his life is actually full of responsibility and sadness. His name is Charoenporn On lamai, or as you might know him by, "Koh" He's the star of a TV series called "Kon Bal Klai Keard."

Koh is from a poor family in Ang Thong province. He is 14 years old. He dropped out of school after Prathom 6 even though he had a scholarship to continue his studies.

He dropped out, he said, "because my parents always got drunk and argued. I couldn't concentrate anymore. I didn't want to learn.

Now he regrets his decision. "I feel regret," he said. "Education is important but I had to give my scholarship to another student. I guess finishing Prathom 6 will have to be enough,"

Once he had quit school Koh had to support himself and his poor family. He worked hard up-country. He once dug holes for 50 satang a hole, but it didn't bring in enough money to support his family.

"I have two brothers and I'm the youngest. After I began performing in cafes and working on TV I started to make a lot of money, so I told my brother that I'd take financial responsibility for both of my parents," Koh explained. "Then my father developed a liver illness and the hospital fees became very expensive.

"Now I have to take care of my brother's family because he cut off three of his fingers in an accident,"

Koh sends money home every month. He only keeps a small amount for himself.

Since Koh is so far away from home, the funny little comedian misses his old life. "I'm homesick," he said. "If my father and mother quit-drinking I'd live with them. I wouldn't even mind not having money I'd be happy,"

Now Koh is kept busy working all day. It keeps his mind off his family. But at night, he finds himself missing them. "I don't like to sleep alone," he said. "I'm lonely."

Koh finds his work on TV is easy. At home he was a li-kay champion. Thai experience has helped him with comedy. "Comedy is easier than li-kay," He said. "Good li-day players have to have good memories and so do people who memorise scripts."

Everyone in Koh's comedy group helps take care of Koh. They don't want him to be impolite and a bad example for kids.

"Uncle Eddy Phee Na Rak looks after me. He gave me three suits to wear for when I have to meet elders," Koh said.

Since he wears such expensive clothes, you might think Koh is becoming a spoilt star, but Koh doesn't think so. He told Kid News, "I'm not interested in expensive toys, but I do try to make myself good looking for the show,"

One day the little star hopes to study again. But before he goes back to school, he's going to try to keep up his old fashioned, up-country values.

He said, "Children up-country are different from kids in Bangkok. Twelve year-old children in Bangkok play snooker and smoke. They have an easy life. I think that's bad.

"Up-country children help their parents more!"

LESSON PLAN NO.1

SESSION 1-4

CONTENT : Kids who have a sense of obligation

PROCEDURE :

PERIOD 1.

PHASE 1 : Orientation

1.1 Contextualization

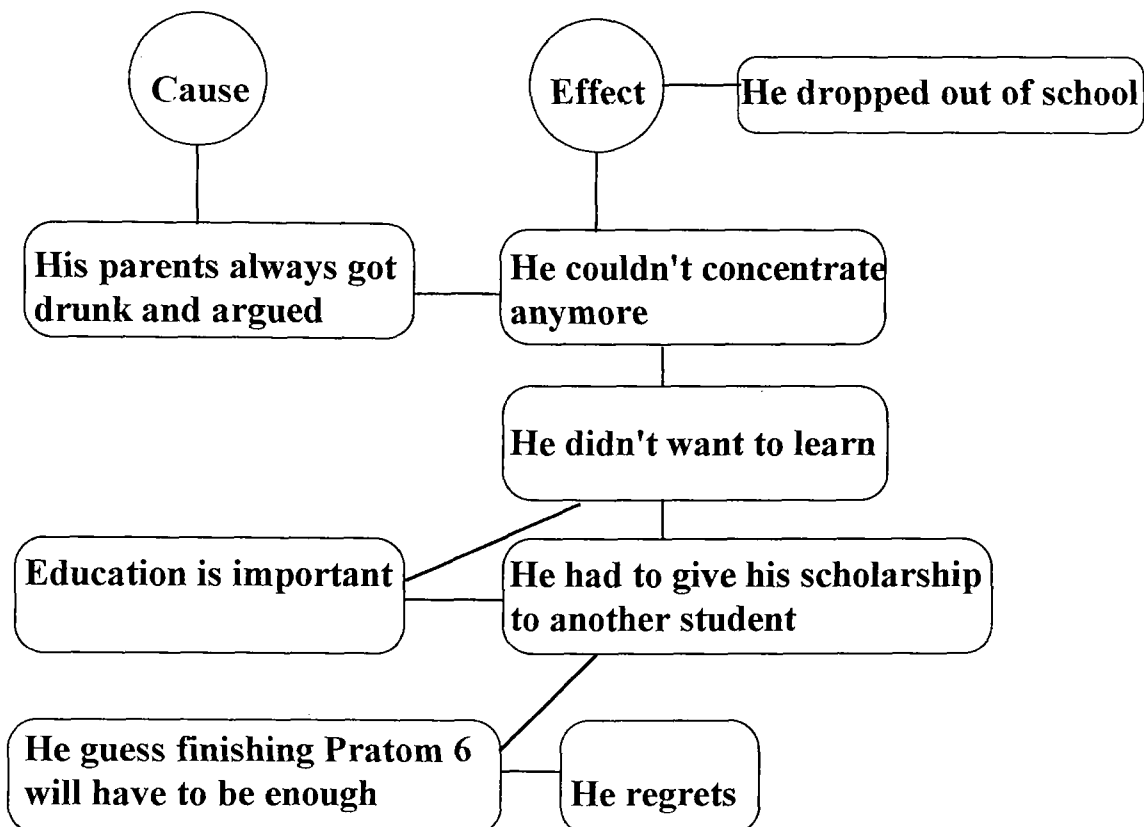
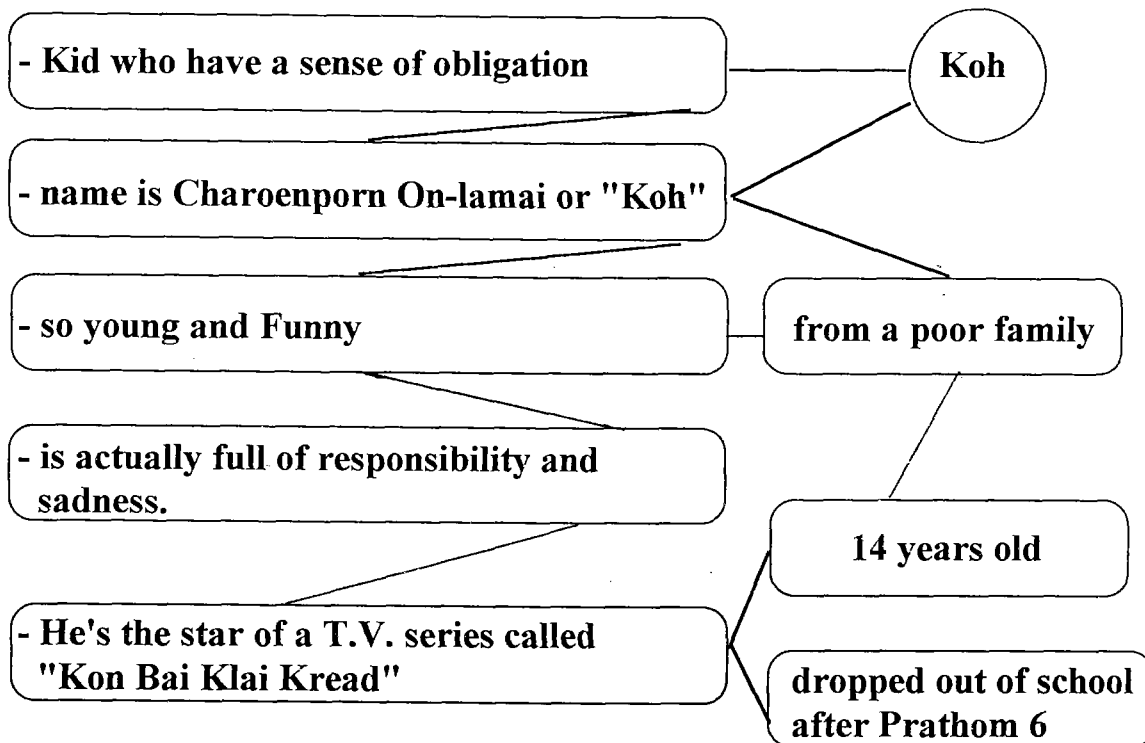
- T lets each group survey the relevant text and analyse its content structure by asking the following questions through overhead transparencies.

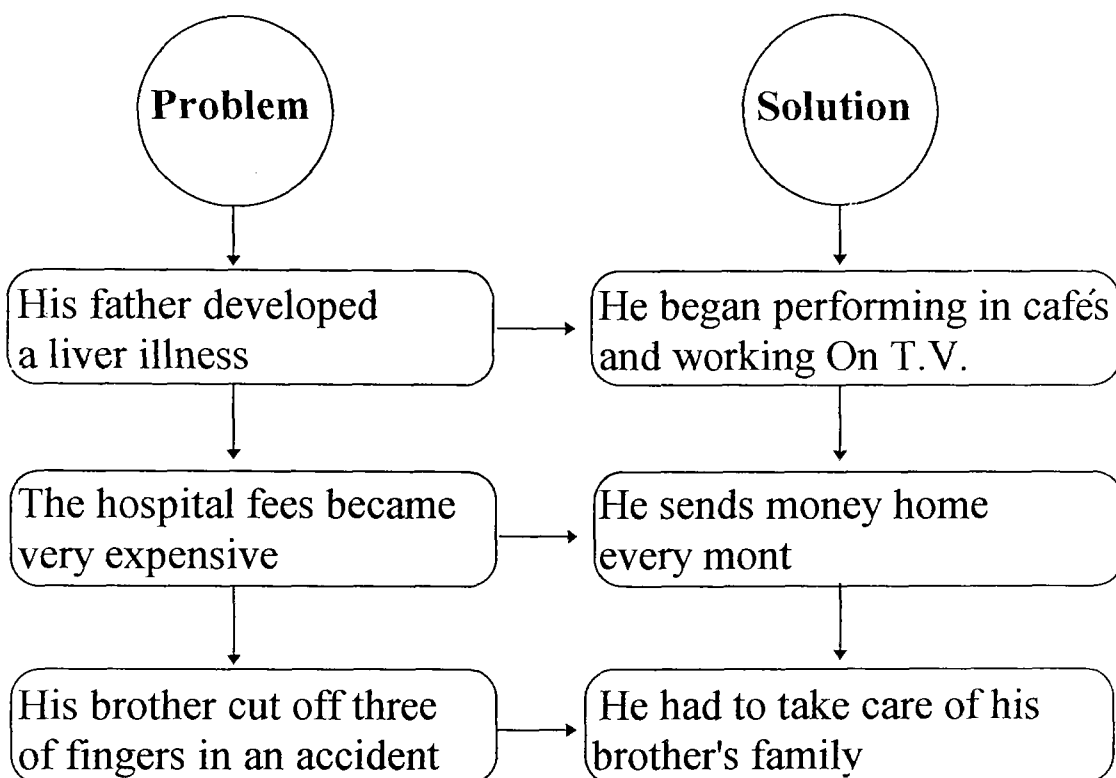
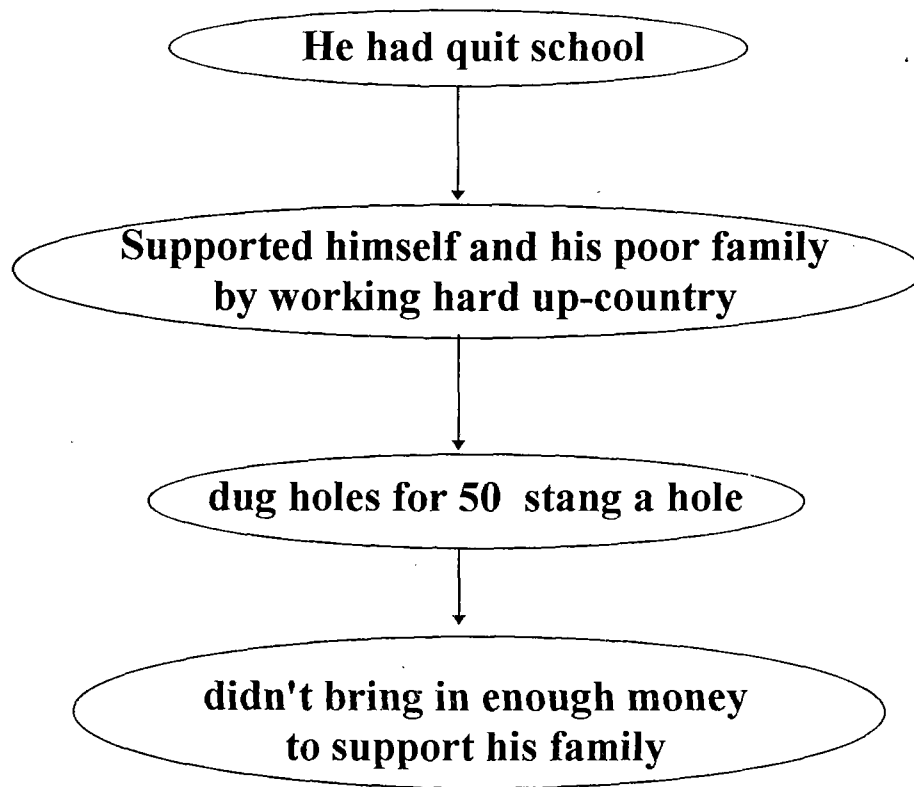
- What is the text about ?
- What kind of genre is it ?
- Why did the author write it ?
- For what audience was it written?
- What do you already know about this topic?
- What's the passage about?
- Do you know Koh Tee Phee Naa Rak?
- How do you know him?
- What do you think about Koh Tee?
- As have a discussion in order to find the answer to those questions.
- T checks the answer by joining in the discussion group by group.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets a group go on to further step, when it is ready.

1.2 Mapping the topic.

- T lets each group maps the topic by taking the informations from 1.1

Koh

Koh is so far away from home

- homesick

- misses his old life

- would live with parents if they quit drinking

- works all day

- He's lonely

- He gets an experience on TV from Li-kay

- Goniedy group helps him to be polite

- He is not interested in expensive toys

- He tries to make himself good looking for the show

- He hopes to study again

- He tries to keep up old fashioned and

- up-country values

- Up-country children are difference from Bangkok

- Up-country children help their parents more.

Period 2.**1.3 Surveying the text organization.**

- T lets each group complete outline by taking informations from 1.2

Main Idea 1**Supporting detail 1****Supporting detail 2****Main Idea 2****Supporting detail 1****Supporting detail 2****Main Idea 3****Supporting detail 1****Supporting detail 2**

- T serves as an observer and adviser.
- T checks graphical outline by joining in each group.
- T lets the group go on to the next step, when it is ready.

1.4 Establishing the genre of the text being read and the text to be written.

- T lets each group have a discussion about the organization of the text that they have taken the informations from.
- T asks Ss about what kind of genre it is.
- T explains how the text is organized in the style of recount genre. (group by group)
- T lets each group look at the text and explains linguistic feature and schematic structure.
- T lets the group go on to the next step.

1.5 Dealing with unfamiliar vocabulary.

- T and Ss find and underline unfamiliar vocabulary. (group by group)
- T joins each group to discuss the meanings and context clues provided.
- T lets the group go on to the next step, when it is ready.

Phase 2 : Reflection.

- Ss make up a writing plan by taking informations from phase 1.
- T checks their writing plan by joining in the discussion group by group.

Writing Plan**Koh**Paragraph 1.

Introductory paragraph.

point 1. : Kid who has a sense of obligation

point 2. :

Paragraph 2.

Major concept : Koh's family

Supporting point 1 :

Supporting point 2 :

Paragraph 3.

Major concept :

Supporting point 1 :

Supporting point 2 : He didn't want to learn.

Paragraph 4.

Major concept : He worked hard up-country.

Supporting point 1 :

Supporting point 2 :

- T tells each group that they can add more details or more major concepts, if they like to.

- T checks their writing plan group by group.

Period 3.**Phase 3 :** Note-taking

- T lets the members of each group complete their writing plan individually and then come back to reconference in order to have a discussion about their note-taking.
- Ss in each group brain storm for group note-taking.
- T walks around and observes problems that each group has during this activity.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the groups go on to a further step, when they are ready.

Phase 4 : Synthesis

- Ss use their notes as the basis for writing a group text. They have a discussion about the purpose of the text and the audience of the text.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the groups go on a further step, when they are ready.

Phase 5 : Editing

- T and Ss have a discussion through brain storming group by group in these steps ; reviewing, redrafting, and polishing of their group text.
- Reviewing : T lets each group read their text in order to check discourse sentences, grammar, contents and vocabulary.
- Redrafting : T lets each group correct the text by rewriting their draft.
- Polishing : T lets each group correct the surface features such as spelling, capital letters, grammar and idiom where necessary.

Period 4.**Phase 6 :** Final copy and elaboration.

Final copy : T lets each group write a final copy which has to be the best they can do, in their opinions.

Elaboration : T hands out a set of language activities to any group that has finished and is while waiting for the others to finish their group text.

- **** When all the groups have finished their texts,
T and Ss start to correct them through the discussion among the whole class.
T presents group texts by copying them and circulating the copies to the other groups.

Teaching aids.

1. Overhead transparencies
2. Worksheet for the reading selection
3. Sets of language activities.

Evaluation.

1. Observes Ss while working in group.
2. Checks their exercises/ group text.

Holidays for All

For most of us the idea of a holiday means rest, taking life easy and enjoying ourselves. Maybe we go to the sea, or somewhere cooler up in the mountains, usually with friends or the family. What we are looking for is a chance to get away from the business of studying or working and to relax.

However, in many countries young people often choose a rather different kind of holiday. In Britain, for example, there are hundreds of holidays organised for young people who are looking for an active time and want to try new sports or develop skills with other young people.

This kind of holidays, usually called adventure holidays, is offered by several centres and covers a very wide range of interests, including all types of sports and leisure activities. Some of these holiday centres concentrate on only one or two sport. An example would be a horse-riding holiday where young people can get expert tuition, not only on riding but also on looking after horses and equipment. Most of these holidays also include a longer trip of two or three days on horseback. Other centres provide a variety of sports activities, depending on the place where the centre is situated. Centres close to the sea usually concentrate on water sports, and here it is possible to try a number of different sports during your holiday. Such activities might include windsurfing, water-skiing, sailing and skin-diving. Centres in the mountains have a different type of programme, and here you can try rock-climbing, hang-gliding canoeing and orienteering. All these centres also have qualified instructors to help both beginner and more advanced students. Other types of holiday centres are for those who have non-sporting interests. Examples of these would be painting or photography holidays. Photographers learn not only how to take better pictures but also how to develop their films and print pictures.

The accommodation on these holidays is good but simple, not like living in a comfortable hotel. Sometimes meals are provided, but often there is just a kitchen to cook one's own meal. Prices start from about 80\$ per week, which includes the use of all the equipment you will need for the different activities.

Lesson Plan No. 2
Session 5 - 8
Content : Holidays for All (Explanation)

Procedure :

Period 1.

Phase 1 : Orientation

1.1 Contextualization

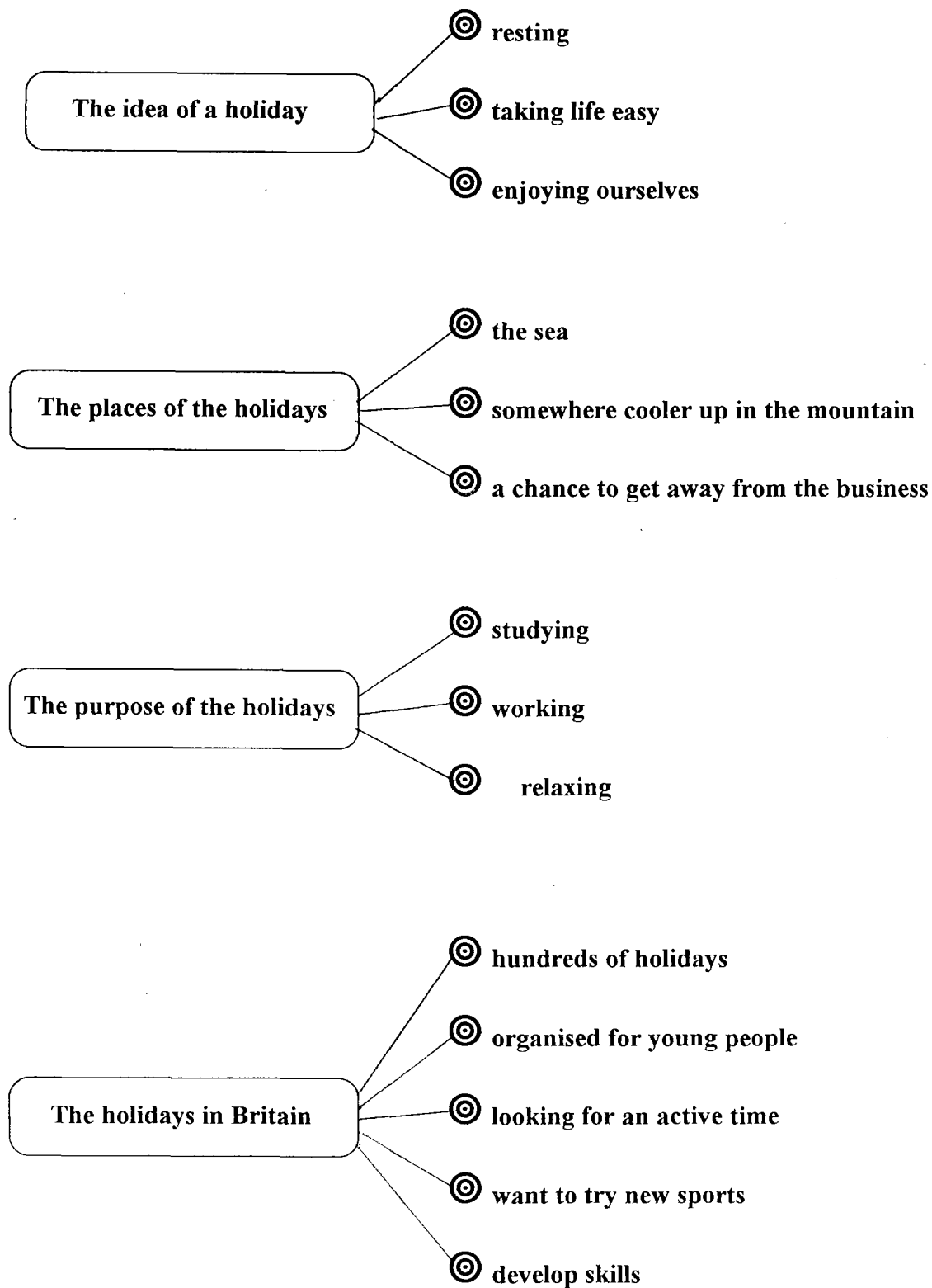
- T lets each group survey the relevant text and analyse its content structure by asking the following questions through overhead transparencies.
- What is this text about ?
- What kind of genre is it ?
- Why did the author write it ?
- For what audience was it written?
- What do you already know about this topic ?
- What's the second paragraph about ?
- What's the third ,fourth and fifth paragraph about?
- What's the whole passage about?

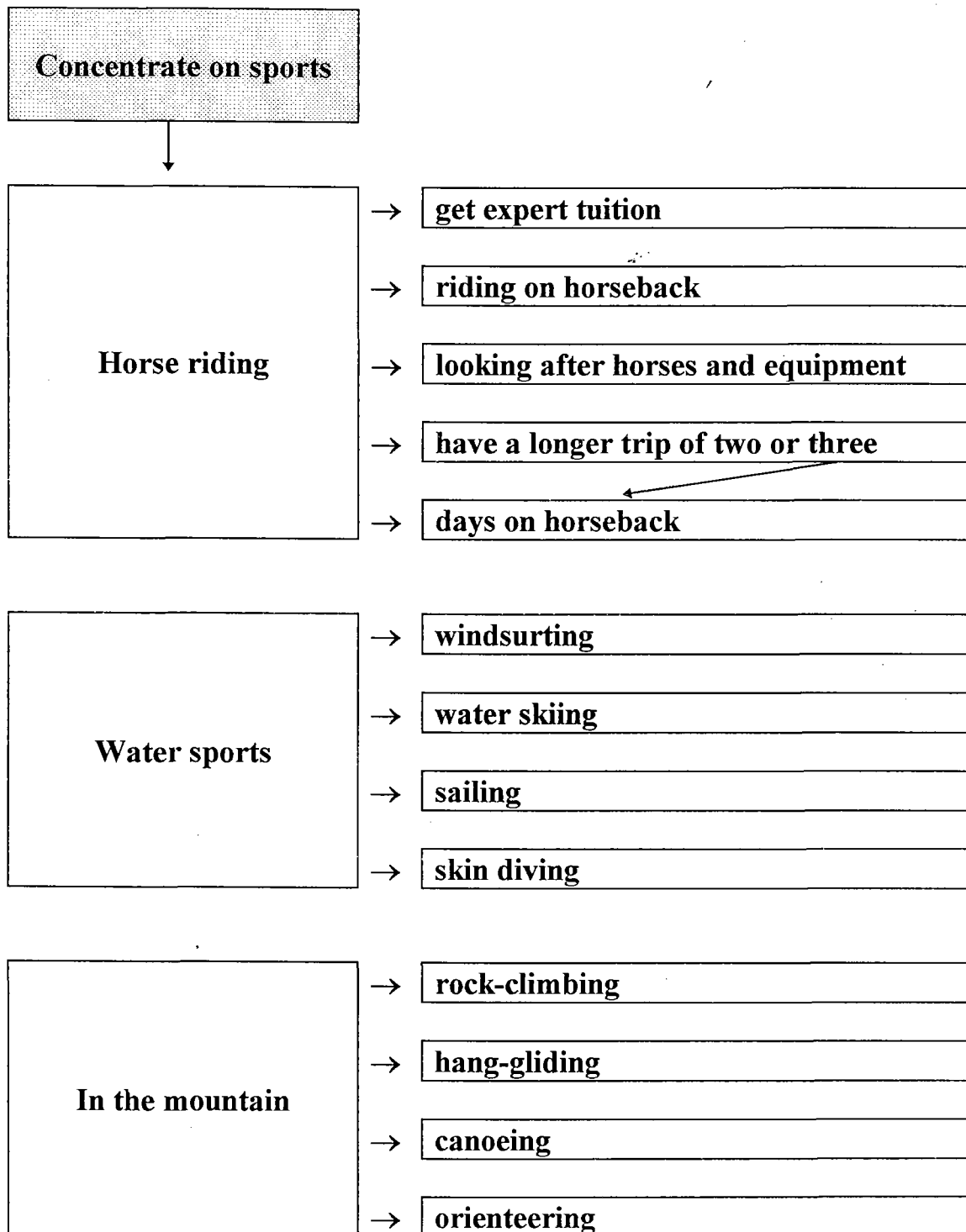
1.2 Mapping the topic

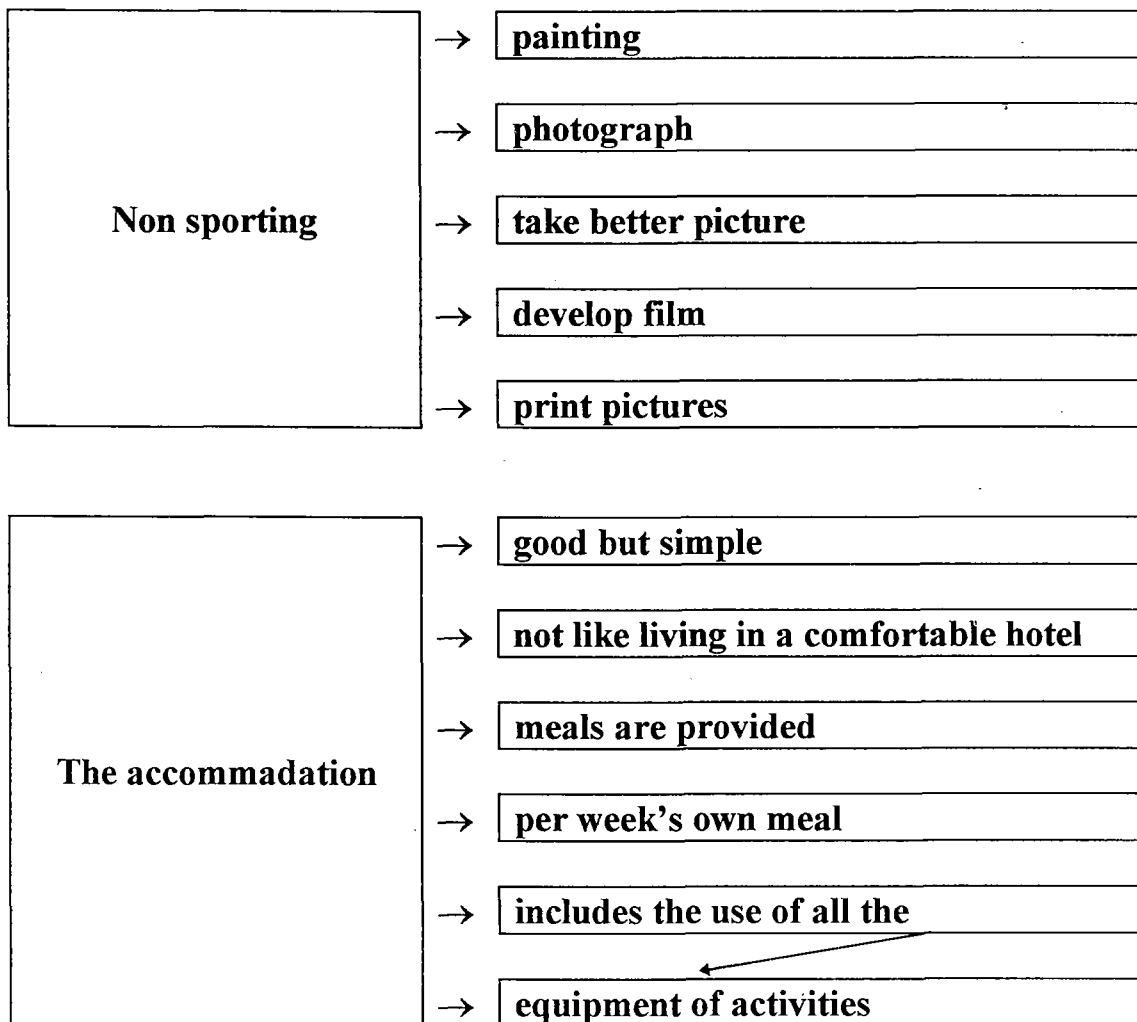
- T lets each group maps the topic by taking the

Informations from 1.1

Holidays for All

- T checks their maps by joining a discussion in each group.

Period 2.

1.3 Serveying the organization.

- T lets each group complete graphical outline by taking informations from 1.2

Holidays for All

Main Idea 1

Supporting detail 1

Supporting detail 2

Main Idea 2

Supporting detail 1

Supporting detail 2

Main Idea 3

Supporting detail 1

Supporting detail 2

- T serves as an observer and adviser.
- T checks their graphical outline by joining the group.
- T lets the ready group go further step.

1.4 Establishing the genre of the text being read and the text to be written.

- T lets each group have a discussion about the organization of the text that they have taken the informations from.
- T asks Ss about what kind of genre it is.
- T explains how explanation genre is organized (group by group)
- T lets each group look at the text and explains linguistic feature and the schematic structure of the genre.
- T lets the ready group go further step.

1.5 Dealing with unfamiliar vocabulary.

- T and Ss find and underline unfamiliar vocabulary (group by group)
- T joins each group to discuss the meaning and context clues provided.

Phase 2. Reflection.

- Ss plan writing plan by taking information from phase 1.
- T checks their writing plan by joining in the discussion group by group.

Holidays for All

Paragraph 1.

Introductory paragraph.

Point 1. : The idea of holidays

Supporting point 1.

Paragraph 2.

Major concept. : The adventure holidays.

Supporting point 1. :

Supporting poinr 2. :

Paragraph 3.

Major concept. : The accommodations.

Supporting detail 1. :

Supporting detail 2. :

- T tells each group they can add more details or more major concepts, if they like to
- T checks their writing plan by joining a discussion - group by group

Period 3.

Phase 3 : Note-taking

- T lets each group complete their writing plan individually and then back to reconference in group in order to have a discussion about their note-taking.
- Ss in each group brain storming for making group note-taking
- T walks around and observes problems that each group has during the activities in the classroom.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

Phase 4 : Systhesis

- Ss take their note-taking to write a group text (discourse-sentences); having a discussion about the purpose of the text and the audience of the text.
- T serves as an observer and adviser.

Period 4.

Phase 5 : Editing

- T and Ss have a discussion through brain storming group by group in three steps : reveiwing, redrafting and polishing of their group text.

Reviewing : T lets each group read their text again in order to check discourse sentences, grammar, contents and vocabulary.

Redrafting : T lets each group correct the text by rewriting their draft.

Polishing : T lets each group consider surface feature of spelling, capital letters, grammar and idioms where's necessary.

- T lets the ready group go further step.

Phase 6 : Final copy and Elaboration.

Final copy : T lets each group white final copy which has to be the best in their opinions.

Elaboration : T hands out a set of language activities to the ready group while waiting for the other group to finish their group text.

****** When every group texts are finished, T and Ss start correcting them through the discussion among the classroom.

T presents their group text by copying them and hands out to the other group.

Teaching aids.

1. Overhead transparencies.
2. Worksheet for the reading selection.
3. A set of language activities.

Evaluations.

1. Observes Ss while working in group.
2. Checks their exercises/group texts.

MY LIFE-YOUR LIFE

Where do you live ? In a city, a town or a village? The kind of life people live in these places differs a lot. If you live in a village you will see and do different things from city people. This is especially true of a country like Thailand where the gap between urban and rural conditions is so great.

Life in Bangkok, for example, is fast and noisy, but village life is slower and quieter. If you live in a village you probably know everyone who lives there, but if you live in a city you may not even know the people who live next door to you. Villages are warm, friendly places whereas cities are often cold and unfriendly.

So why do many people choose to live in towns and cities and put up with traffic jams, noise, pollution and other urban problems? Well, cities may not be friendly places, but they do have some advantages. Many people leave their villages because there is no work there, whereas they can often find work in the city. Entertainment too is something you can easily find in the city. There are cinemas, coffee shops, night clubs and good restaurants in all Thai towns, but you cannot find them in the villages. Such things are attractive to many people. And life may be physically easier in the city, where water comes from a tap in your house, not from a well in the garden.

Finally, we can see a good example of the difference between urban and rural life if we look at the village shop and the city shopping centre. The village shop is small place where we know the owner, and his customers are our friends and neighbours. It sells the kinds of things we use every day. It is close to people's homes and is a meeting place for the villagers who may go there many times a day. Shopping centres are also meeting places for the city people. Whereas village shops sell only everyday things, these centres sell almost everything we need. For many city people, going to the shopping centre is an entertainment as well as a shopping trip. They may meet friends, have a meal, even see a fashion show or go to concert before driving home with the week's food. In fact, the weekly shopping trip has become a part of life for many Bangkokians and city people worldwide.

Lesson Plan No . 3

Session 9 - 12

Content : My Life - Your Life (Exposition Genre)

Proceture :

Period 1.

Phase 1 : Orientation

1.1 Contextualization.

- T lets each group survey relevant text and analyse its content struture by asking the following questions through overhead transparencies.
- What is the text about ?
- What kind of genre is it ?
- Why did the author write it ?
- For what audience was it written ?
- What do you already know about this topic ?
- What's the second paragraph about ?
- What's the third paragraph about ?
- What's the fourth paragraph about ?
- What's the fifth paragraph about ?
- Ss have discussion in order to find the answer to these questions.
- T checks the answers by joining a discussion group by group.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

1.2 Mapping the topic.

- T lets each group maps the topic by taking the informations from 1.1

My Life-Your Life

Village

slow and quiet

warm and friendly

no work

water from well

village shop

City/Town

fast and noisy

cold and unfriendly

**have some
advantages**

water from tap

shopping centre

traffic jam

pollution

Period 2.**1.3 Surveying the text organization**

- T lets each group complete graphical outline by taking informations from 1.2

My Life-Your Life

Main Idea

Supporting Detail 1

Supporting Detail 2

Main Idea

Supporting Detail 1

Supporting Detail 2

Main Idea

Supporting Detail 1

Supporting Detail 2

- T serves as an observer and adviser.
- T checks their graphical outline by joining in each group.
- T lets the ready group go further step.

1.4 Establishing genre of the text being read and the text to be written.

- T lets each group have a discussion about the organization of the text that they have taken from.
- T asks Ss about what kind of genre it is.
- T explains how explanation genre organized (group by group)
- T lets each group look at the text and explains linguistic feature and schematic structure of explanation genre.
- T lets the ready group go further step.

1.5 Dealing with unfamiliar vocabulary.

- T and Ss find and underlined unfamiliar vocabulary (group by group)
- T joins each group to discuss the meaning and context clues provide.

Phase 2 : Reflection

- Ss plan writing plan by taking informations from phase 1.
- T checks their writing plan by joining a discussion group by group.

My Life-Your Life

Paragraph 1.

Introductory paragraph.

Point 1. :

The kind of life people live in a city and village differs a lot.

Supporting point 1. :

The gap between urban and rural conditions is so great.

Paragraph 2.

Major concept :

Life in Bangkok is fast and noisy, but village is slower and quieter.

Supporting point 1. :

Villages are warm, friendly places whereas cities are often cold and unfriendly.

Paragraph 3.

Major concept :

Supporting point 1 : Many people leave in their villages because

.....

Paragraph 4.

Major concept : We can see a good example

Supporting point 1 :

- T tells each group that they can add more details or more major concepts, if they like to.
- T checks their writing plan by joining a discussion group by group.

Period 3.**Phase 3 :** Note - taking

- T lets each group complete their writing plan individually and then back to reconference in group in order to have a discussion about their note-taking.
- Ss in each group brain storming for making group note-taking.
- T walks around and observes problems that each group has during the activities in the classroom.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

Phase 4 : Synthesis

- Ss take their note-taking to write a group text (discourse-sentences); having a discussion about the purpose of the text and the audience of the text.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

Phase 5 : Editing.

- T and Ss have a discussion through brain storming group by group in these steps : reviewing, redrafting and polishing of their groups text.
 Reviewing : T lets each group read their text in order to check discourse sentences, grammar, contents and vocabulary.
 Redrafting : T lets each group correct the text by rewriting their draft.

Polishing : T lets each group consider surface feature of spelling, capital letters, grammar and idioms where is necessary.

- T lets the ready group go further step.

Period 4.**Phase 6 :** Final copy and elaboration.

- Final copy : T lets each group write the final copy which has to be the best in their opinions.
- Elaboration : T hands out a set of language activities to the ready group while waiting for the other group to finish their groups text.

****** When every group texts are finished, T and Ss start correcting them through the discussion among class.

- T presents their group text by copying them and hands out the other group.

Teaching Aids.

1. Overhead transparencies.
2. Worksheets for the reading selection.
3. A set of language activities.

Evaluations.

1. Observes Ss while working in group.
2. Checks their exercises/ group texts.

Halloween party

Halloween takes place on October 31 every year. It is the time for parties and games for everybody, both the young and old.

Halloween comes from an ancient festival of the people who lived in Britain and Northern France more than 2000 years ago.

Those people believed that the Lord of Death allowed the spirits of the dead to return to their homes and the bad people were changed into cats travelling around on Halloween night.

Today most people are not superstitious. They do not believe in ghosts, fairies or witches but these supernatural beings become symbols of Halloween. On Halloween night, people paint their faces or wear masks to go to costume parties. Children in their costumes usually go trick or treating. They go from door to door saying the words "trick or treat." If the house owners do not give them the treats such as fruits, candy or chocolates, they will play tricks or do funny things like painting the windows or put the soap or foam on their door. Children make Jack O'Lantern. They carve a pumpkin in the form of a funny face and use it to decorate their house. They also enjoy bobbing for apples. They put apples in a tub of water and try to get them out with their mouth.

Lesson Plan No.4

Session 13 - 16

Content : Halloween Party (Report Genre)

Procedure :

Period 1 :

Phase 1 : Orientation.

1.1 Contextualization

- T lets each group survey relevant text and analyse its content structure by asking the following questions through overhead transparencies.
 - What is this text about ?
 - What kind of genre is it ?
 - Why did the author write it ?
 - For what audience was it written?
 - What do you already know about this topic ?
 - What's the passage about ?
- Ss have a discussion in order to find the answer to those questions.
- T checks the answers by joining a discussion group by group.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

1.2 Mapping the topic.

- T lets each group maps the topic by taking the informations from 1.1

Halloween Party

Halloween

takes place on October 31, the time for parties and games for everybody, both the young and old

The beginning of Halloween

come from an ancient festival, come from the people who lived in Britain and Northern France more than 2,000 years ago. The Lord of Death allowed the spirits of the dead to return to their homes. The bad people were changed into the cats travelling around on Halloween night.

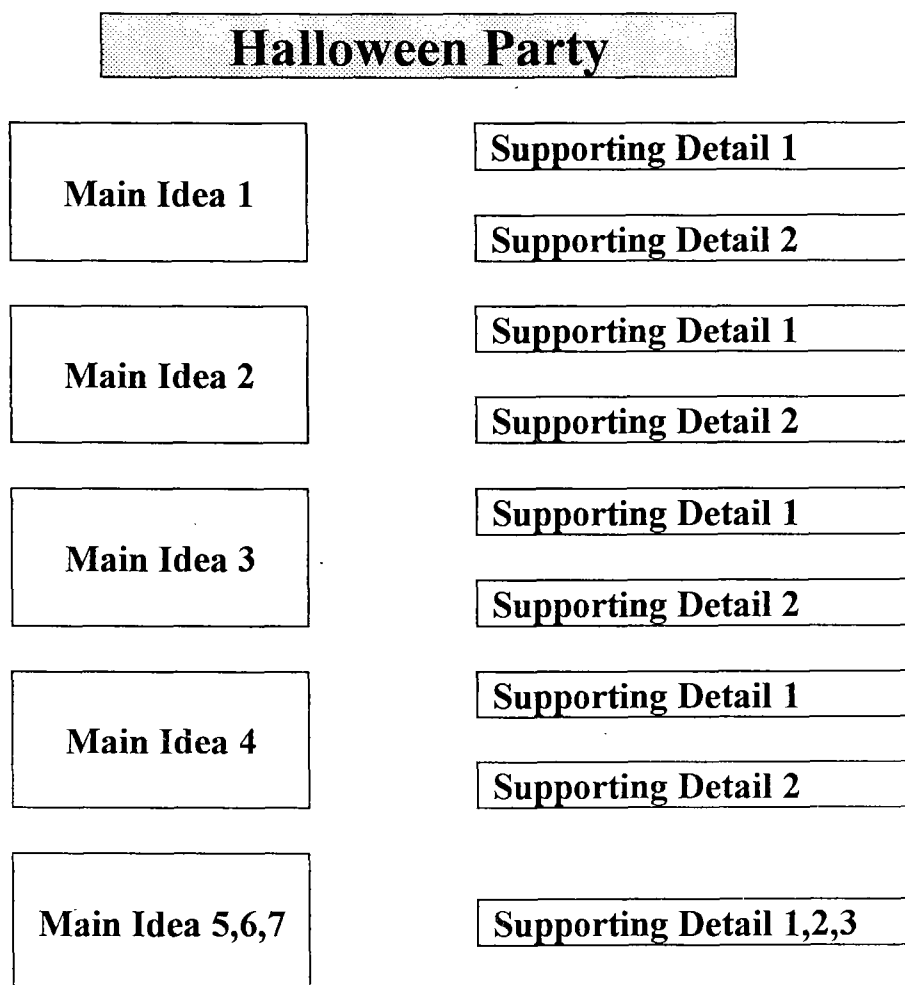
The beliefs of the people nowadays

do not believe in ghosts, fairies or witches
The activities on Halloween night, people paint their faces go to costume parties, go trick or treating, make Jack O'Lantern, enjoy bobbing for apples with neighbourhood

- T checks their maps by joining a discussion in each group.

Period 2.**1.3 Surveying the text organization**

- T lets each group complete graphical outline by taking informations from 1.2

- T serves as an observer and adviser.
 - T checks their graphical outline by joining in each group.
 - T lets the ready group go further step.
- 1.4 Establishing the genre of the text being read and the text to be written.**
- T lets each group have a discussion about the organization of the text that they have taken the informations from.
 - Tasks Ss about what kind of genre it is.
 - T explains how the text is organized in the style of recount genre. (group by group)
 - T lets each group look at the text and explains linguistic feature and schematic structure.
 - T lets the group go on to the next step.
- 1.5 Dealing with unfamiliar vocabulary.**
- T and Ss find and underline unfamiliar vocabulary (group by group)
 - T joins each group to discuss the meanings and context clues provided
 - T lets the group go on to the next step, when it is ready.

Phase 2 : Reflection

- Ss plan writing plan by taking informations from phase 1
- T checks their writing plan by joining a discussion group by group.

Writing Plan

Halloween Party

Format for a simple writing Plan

Introductory paragraph

Paragrapg 2

Major concept : Halloween

Supporting point 1 : the date of Halloween

Supporting point 2 : the purpose

Paragraph 3

Major concept : The beliefs of the people

Supporting point 1 : ancient people

Supporting point 2 : people nowadays

Paragraph 4

Major concept : The activities on Halloween night

Supporting point 1 : parties and games

Conclusion

There are many festivals in the world. Every country have festivals and Halloween festival quite the same as Phee Ta Khon in Thailand

- T tells each group that they can add more details or more major concepts, if they like to.
- T checks their writing plan by joining a discussion group by group.
- T lets the ready group go further step.

Period 3.

Phase 3 : Note - taking

- T lets each group complete their writing plan individually and then back to reconference in group in order to have a discussion about their note-taking.
- Ss in each group brain storming for making group note-taking.
- T walks around and observes problems that each group has during the activities in the classroom.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

Phase 4 : Synthesis

- Ss take their note-taking to write a group text (discourse sentences) ; having a discussion about the purpose of the text and audience of the text.
- T serves as an observer and adviser.
- T lets the ready group go further step.

Phase 5 : Editing

- T and Ss have a discussion through brain storming group by group in these steps : reviewing, redrafting and polishing of their group text.
- Reviewing : T lets each group read their text in order to check discourse sentences, grammar, contents and vocabulary.
- Redrafting : T lets each group correct the text by rewriting their draft.
- Polishing : T lets each group consider surface feature of spelling, capital letters, grammar and idioms where is necessary.
- T lets the ready group go further step.

Period 4.

Phase 6 : Final copy and elaboration.

Final copy : T lets each group write the final copy which has to be the best in their opinions.

Elaboration : T hands out a set of language activities to the ready group while waiting for the other group to finish their group text.

- **** When every group texts are finished T and Ss start correcting them through the discussion among class.
T presents their group text by copying them and hands out to the other group.

Teaching aids :

1. Overhead transparencies.
2. Worksheet for the reading selection.
3. A set of language activities.

Evaluations :

1. Observes Ss while working in groups.
2. Checks their exercises / group texts.

LESSON PLAN FOR THIRTY-FIFTY-MINUTES' SESSIONS ON TEACHERS' MANUAL FOR CONTROL GROUP.

Subject : English 14 (E 0110)

Class : Mathayom Suksa 5

Time : 50 minutes a session - total 30 sessions.

Aims :

1. Ss are able to tell the meaning of the new vocabulary item correctly.
2. Ss are able to tell the main idea of the whole passage.
3. Ss are able to use grammatical struture to summarize the passage correctly.

Text :

1. Kids who have a Sense of Obligation
2. Holidays for All
3. My Life - Your Life.
4. Halloween Party

Kids Who Have a Sense of Obligation

He's so young and funny that very few people would guess that his life is actually full of responsibility and sadness. His name is Charoenporn On lamai, or as you might know him by, "Koh" He's the star of a TV series called "Kon Bal Klai Keard."

Koh is from a poor family in Ang Thong province. He is 14 years old. He dropped out of school after Prathom 6 even though he had a scholarship to continue his studies.

He dropped out, he said, "because my parents always got drunk and argued. I couldn't concentrate anymore. I didn't want to learn.

Now he regrets his decision. "I feel regret," he said. "Education is important but I had to give my scholarship to another student. I guess finishing Prathom 6 will have to be enough,"

Once he had quit school Koh had to support himself and his poor family. He worked hard up-country. He once dug holes for 50 satang a hole, but it didn't bring in enough money to support his family.

"I have two brothers and I'm the youngest. After I began performing in cafes and working on TV I started to make a lot of money, so I told my brother that I'd take financial responsibility for both of my parents," Koh explained "Then my father : developed a liver illness and the hospital fees became very expensive.

"Now I have to take care of my brother's family because he cut off three of his fingers in an accident,"

Koh sends money home every month. He only keeps a small amount for himself.

Since Koh is so far away from home, the funny little comedian misses his old life. "I'm homesick," he said. "If my father and mother quit-drinking I'd live with them. I wouldn't even mind not having money I'd be happy,"

Now Koh is kept busy working all day. It keeps his mind off his family. But at night, he finds himself missing them. "I don't like to sleep alone," he said. "I'm lonely."

Koh finds his work on TV easy. At home he was a li-kay champion. Thai experience has helped him with comedy. "Comedy is easier than li-kay," He said. "Good li-day players have to have good memories and so do people who memorise scripts."

Everyone in Koh's comedy group helps take care of Koh. They don't want him to be impolite and a bad example for kids.

"Uncle Eddy Phee Naa Rak looks after me. He gave me three suits to wear for when I have to meet elders," Koh said.

Since he wears such expensive clothes, you might think Koh is becoming a spoilt star. but Koh doesn't think so. He told Kid News, "I'm not interested in expensive toys, but I do try to make myself good looking for the show,"

One day the little star hopes to study again. But before he goes back to school, he's going to try to keep up his old fashioned, up-country values.

He said, "Children up-country are different from kids in Bangkok Twelve year-old children in Bangkok play snooker and smoke. They have an easy life. I think that's bad.

"Up-country children help their parents more!"

Lesson Plan No. 1

Session 1 - 4

Content : Kids Who Have a Sense of Obligations.

Vocabulary :

obligation responsibility drop school argue
concentrate regret scholarship support
up-country experience impolite

Grammar and English usage.

- Past simple tense
- Passive voice.

Procedure :

Period 1.

1. T and Ss have a discussion about "obligations" situations as a clue.
2. T tells Ss about the objectives of the lesson.
3. T and Ss have a discussion about past simple tense in order to review their prior knowledge.
4. T presents the class new vocabulary items with word cards and grammar with explanation on the blackboard. Then lets Ss complete grammatical exercise. (past simple)

Period 2.

- T hands out the selected text.
T reads the contents, Ss listen.
T lets Ss repeat after the teacher.
T lets Ss read by themselves.
T explains its content.
5. T uses questions in order to lead Ss to understand the whole passage.
 - Where did the boy come from ?
 - Where does the boy and his family live ?
 - Where did they work ?
 - What was his job ?
 - How do you think about Koh?
 - Was he good or not ?
 - If you were Koh,
What would you do ?

Period 3.

6. T divides Ss into group of six and lets Ss read silently before doing exercises.

Period 4.

7 - 8 T lets Ss make their seats in groups.

T and Ss check and correct the answer together.

9. T tells each group to write out summarize the whole passage by using the vocabulary items and grammar they have learnt.

Teaching aids.

1. Pictures
2. Word Cards

3. Worksheets (Exercises)
4. Selected text

Evaluation

1. Observe while answering question orally.
2. Check their exercises.

Exercise for the reading selection.

Answer these questions :

1. Where did the boy come from ?

.....

2. Where does the boy and his family live ?

.....

3. Where did they work ?

.....

4. What was his job ?

.....

5. What do you think about Koh ?

.....

6. Was he good or not ?

.....

7. If you were Koh, what would you do ?

.....

Read the story again, paragraph by paragraph. Choose the sentence which you think give the main idea of each paragraph from 2 - 7.

Paragraph 2

(a)

(b)

(c)

Paragraph 3

(a)

(b)

(c)

Paragraph 4

(a)

(b)

(c)

Paragraph 5

(a)

(b)

(c)

Paragraph 6 & 7

(a)

(b)

(c)

Holidays for All

For most of us the idea of a holiday means rest, taking life easy and enjoying ourselves. Maybe we go to the sea, or somewhere cooler up in the mountains, usually with friends or the family. What we are looking for is a chance to get away from the business of studying or working and to relax.

However, in many countries young people often choose a rather different kind of holiday. In Britain, for example, there are hundreds of holidays organised for young people who are looking for an active time and want to try new sports or develop skills with other young people.

This kind of holidays, usually called adventure holidays, is offered by several centres and covers a very wide range of interests, including all types of sports and leisure activities. Some of these holiday centres concentrate on only one or two sports. An example would be a horse-riding holiday where young people can get expert tuition, not only on riding but also on looking after horses and equipment. Most of these holidays also include a longer trip of two or three days on horseback. Other centres provide a variety of sports activities, depending on the place where the centre is situated. Centres close to the sea usually concentrate on water sports, and here it is possible to try a number of different sports during your holiday. Such activities might include windsurfing, water-skiing, sailing and skin-diving. Centres in the mountains have a different type of programme, and here you can try rock-climbing, hang-gliding canoeing and orienteering. All these centres also have qualified instructors to help both beginners and more advanced students. Other types of holiday centres are for those who have non-sporting interests. Examples of these would be painting or photography holidays. Photographers learn not only how to take better pictures but also how to develop their films and print pictures.

The accommodation on these holidays is good but simple, not like living in a comfortable hotel. Sometimes meals are provided, but often there is just a kitchen to cook one's own meal. Prices start from about 80\$ per week, which includes the use of all the equipment you will need for the different activities.

Lesson Plan No. 2

Session 5 - 8

Content : Holidays for All.

Vocabulary :

holiday	rest	business relax	organised	active
develop	offer	leisure	equipment	tuition
expert	include	provide	instructor	

Grammar and English usage.
Making a summary

Procedure :

Period 1.

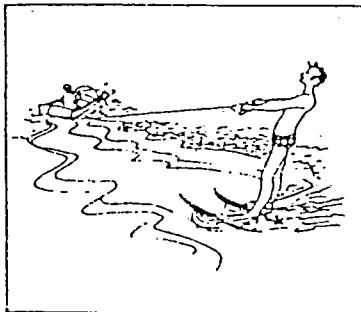
1. T and Ss have a discussion about "Holidays"
2. T tells Ss about the objective of the lesson.
3. T and Ss have a discussion about past and present simple tense in order to review their prior knowledge.
4. T presents the class new vocabulary item with word cards and grammar with explanation on the blackboard.

Period 2.

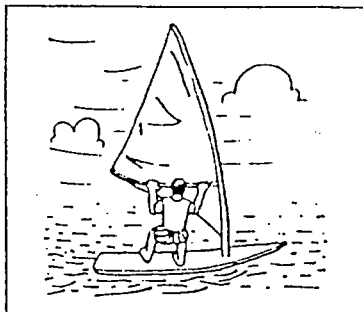
- T hands out the selected text.
 - T reads the contents ,Ss listen.
 - T lets Ss repeat after the teacher.
 - T explains its contents.
5. T uses pictures in order to lead Ss to understand the whole passage.

II. The following are some sporting activities.

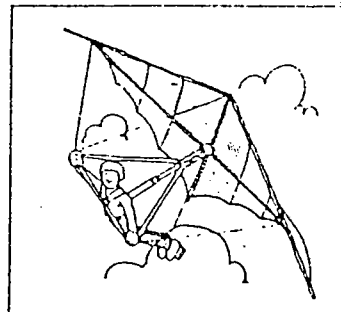
Can you name the activities? Write in the space provided.

(a)

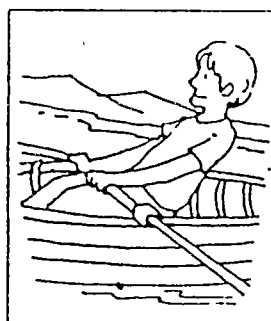
(b)

(c)

(d)

(e)

(f)

(g)

- (a) _____
- (b) _____
- (c) _____
- (d) _____
- (e) _____
- (f) _____
- (g) _____

Period 3.

6. T divides Ss into a group of six and lets Ss read silently before doing exercise.

Period 4.

- 7 - 8 T lets Ss make their seats in groups.
T and Ss check and correct the answer together.
9. T tells each group to write out summarize to whole passage by using the vocabulary items and grammar they have learnt.

Teaching aids.

1. Word cards
2. Worksheets (exercises)
3. Selected text.

Evaluations.

1. Observes while answering questions orally.
2. Checks their exercises.

Reading Activity

- I. On the next page is a passage about adventure holidays.

A. read the passage and use the information in the passage to list the activities to do and things to learn for the following holiday centres.

a horse-riding holiday centre

.....

.....

a seaside holiday centre

.....

.....

a mountain holiday centre

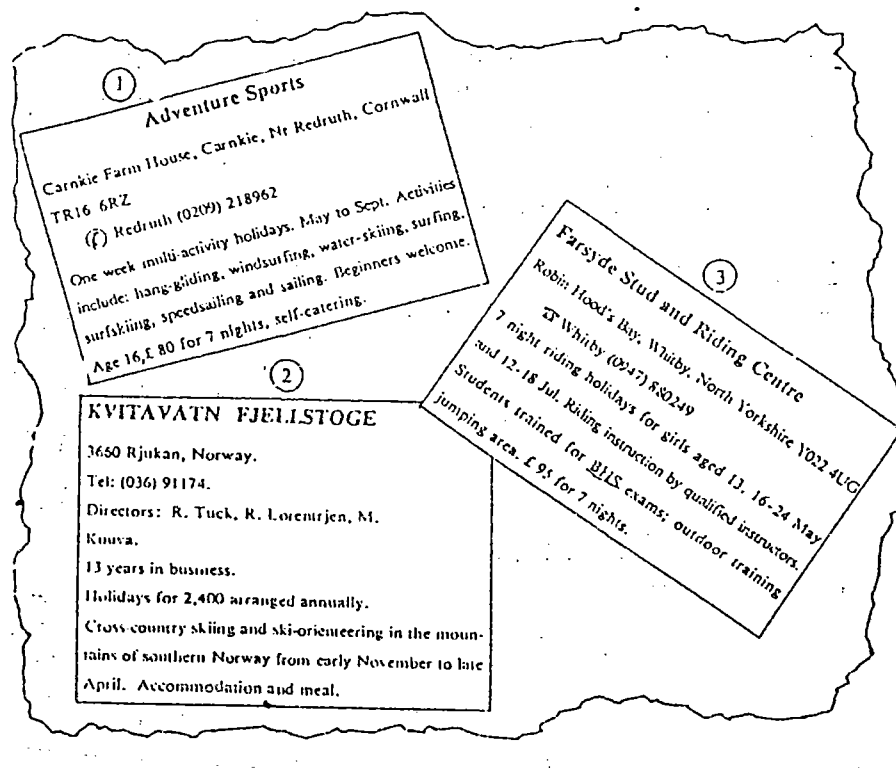
.....

.....

B. Can you guess the meanings of these word? Your answers can be in Thai.

- (a) organised (line 6) = ...
- (b) develop (line 7) = ...
- (c) beginners (line 21) = ...
- (d) print pictures (line 24) = ...
- (e) accommodation (line 25) = ...

II. Below are some advertisements for adventure holidays and three reports written by teenagers who have been on different adventure holidays. Read the reports and match them with the correct advertisements.

Jill and Fiona's holiday :

"We decided it had to be a holiday with horses for us," said Jill, "but neither Fiona nor I wanted to spend all our time just riding. So we chose a holiday where we could train for the British Horse Society exams as well. The instructors there were very good and I think we both learnt a lot. The weather was a bit of a problem; I think it rained every day. Fiona and I shared a room which was very comfortable, and the food was great."

Jill and Fiona went on holiday number.....

Steve and friends' holiday:

"I like swimming a lot and I've tried windsurfing and waterskiing, but what I really wanted to do was to learn to sail. I went with three friends from school and we shared a room which was good. Although I spent most of my time sailing, I also tried hang-gliding. I was frightened when I started, but it's a lot easier than it looks, as long as you're careful. We had to cook for ourselves, which was bad as none of us liked it. In the end we ate most of our meals in the local cafe."

Steve and his friends went on holiday number.....

Daniel's holiday :

"I went with a party of other students from our school. I'd been skiing in Scotland before, but this was the first time in Europe. Cross-Country skiing is hard work, but the instructors didn't push us too far. I thought the Norwegians were very friendly and the discos in the evenings were great for relaxing. The only problem was getting up in the morning; I was so tired after all that skiing and dancing. I'd love to go again."

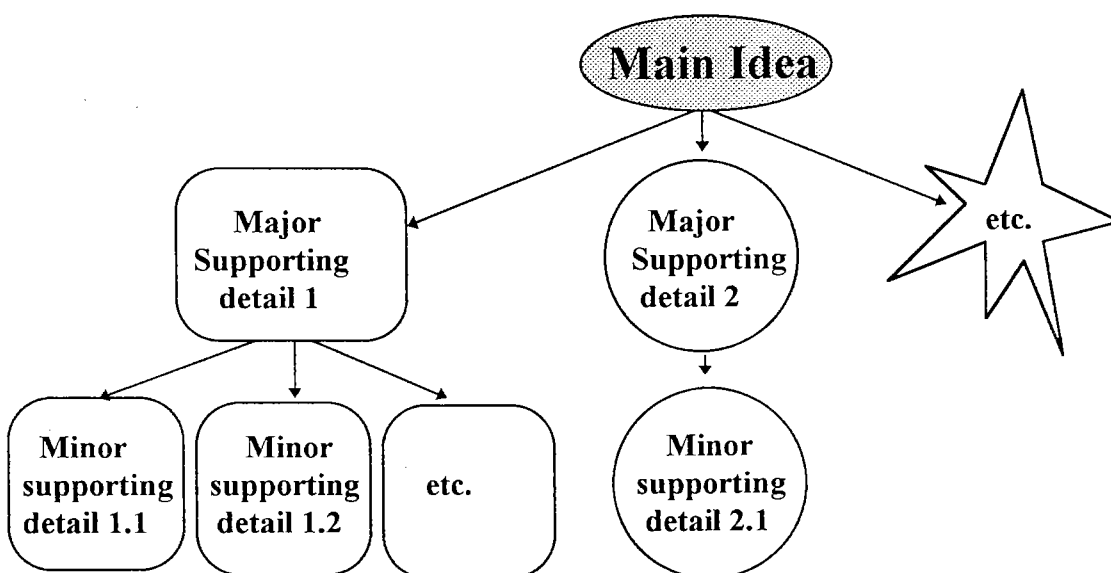
Daniel went on holiday number.....

Language/Skill Focus

Identifying major and minor supporting details

When you read a paragraph, there will be many details. Some details support the main idea. These details are called major supporting details. Some give more information about the major supporting details. These details are called minor supporting details.

Look at the following chart.

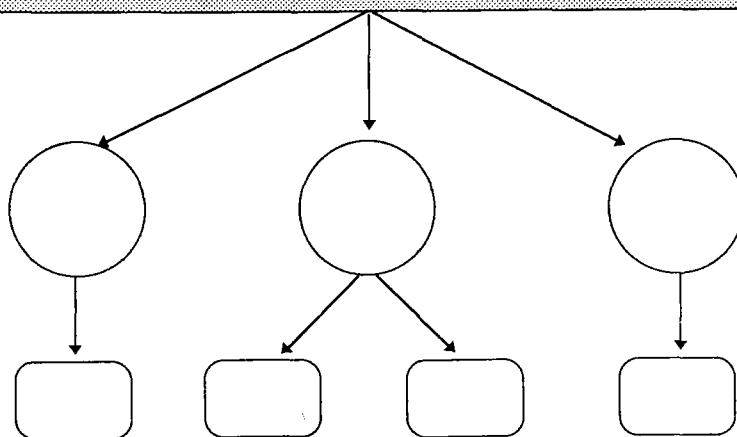
Exercise I : The main idea of the third paragraph of the reading passage is that adventure holidays are offered by several centres and cover a very wide range of interests including all types of sports and leisure activities.

In this paragraph, the writer further supports his main idea by giving examples of these holiday centres.

- A. Choose from the given list the major supporting details in the paragraph and put the letters in the circles below.
- B. Choose from the given list the minor supporting details which give example or help to explain the major supporting details and put the letters in the appropriate boxes.
- (a) Painting and photography holidays are examples of these holiday centres.
 - (b) A horse-riding holiday is a holiday where young people can get expert tuition on riding and on looking after horses and riding equipment.
 - (c) Centres in the mountains offer a different type of programme e.g. rock climbing, hang-gliding, canoeing and orienteering.
 - (d) Other types of holiday centres are for those with non-sporting interests.
 - (e) Other centres provide a variety of sports activities.
 - (f) Holiday centres close to the sea usually concentrate on water sport e.g. windsurfing, water-skiing and skin-diving.
 - (g) Some of these holiday centres concentrate only on one or two sports.

**Main
Idea**

Adventure holidays are offered by several centres and cover a wide range of interests, including all types of sports and leisure activities.

MY LIFE-YOUR LIFE

Where do you live ? In a city, a town or a village? The kind of life people live in these places differs a lot. If you live in a village you will see and do different things from city people. This is especially true of a country like Thailand where the gap between urban and rural conditions is so great.

Life in Bangkok, for example, is fast and noisy, but village life is slower quieter. If you live a village you probably know everyone who lives there, but if you live in a city you may not even know the people who live next door to you. Villages are warm, friendly places whereas cities are often cold and unfriendly.

So why do many people choose to live in towns and cities and put up with traffic jams, noise, pollution and other urban problems? Well, cities may not be friendly places, but they do have some advantages. Many people leave their villages because there is no work there, whereas they can often find work in the city. Entertainment too is something you can easily find in the city. There are cinemas, coffee shops, night clubs and good restaurants in all Thai towns, but you cannot find them in the villages. Such things are attractive to many people. And life may be physically easier in the city, where water comes from a tap in your house, not from a well in the garden.

Finally, we can see a good example of the difference between urban and rural life if we look at the village shop and the city shopping centre. The village shop is small place where we know the owner, and his customers are our friends and neighbours. It sells the kinds of things we use every day. It is close to people's homes and is a meeting place for the villagers who may go there many times a day. Shopping centres are also meeting places for the city people. Whereas village shops sell only everyday things, these centres sell almost everything we need. For many city people, going to the shopping centre is an entertainment as well as a shopping trip. They may meet friends, have a meal, even see a fashion show or go to concert before driving home with the week's food. In fact, the weekly shopping trip has become a part of life for many Bangkokians and city people worldwide.

lesson plan No. 3.

Session 9 - 12

Contents : My Life - Your Life

Vocabulary :

urban areas	rural areas	traffic jam
pollution	unfriendly	entertainment
information	condition	probably
whereas	problem	advantage
cinema	attractive	physically

Procedure

Period 1.

1. T and Ss have a discussion about city and village; using picture as a clue.
2. T tells Ss about the objectives of the lesson.
3. T and Ss have a discussion about present simple tense in order to review their prior knowledge.
4. T presents the class new vocabulary items with word cards and grammar with explanation on the blackboard.

Period 2.

- : T hands out the selected text.
 - T reads the contents, Ss listen.
 - T lets Ss repeat after the teacher.
 - T lets Ss read by themselves.
 - T explains its content.
5. T uses questions in order to lead Ss to understand the whole passage.
 - Which of the following do you feel is the most suitable title for the article?
 - a. Contrasts between city life and village life.
 - b. Some reasons why people live in cities.
 - c. Why rural and urban conditions differ in Thailand.
 - Decide if the passage is an example of writing for entertainment or writing for information.

Period 3.

6. T divides Ss into groups of six and lets Ss read silent by before doing exercises.

Period 4.

- 7 - 8 T lets Ss make their seats in groups.
T and Ss check and correct the answer together.
9. T tells each group to write out summarize the whole passage by using vocabulary items and grammar they have learnt.

Teaching aids.

1. Picture
2. Word cards
3. Work sheets (Exercises)
4. Selected text

Evaluation.

1. Observe Ss while answering questions orally.
2. Checks their exercises.

Halloween party

Halloween takes place on October 31 every year. It is the time for parties and games for everybody, both the young and old.

Halloween comes from an ancient festival of the people who lived in Britain and Northern France more than 2000 years ago. Those people believed that the Lord of Death allowed the spirits of the dead to return to their homes and the bad people were changed into cats travelling around on Halloween night.

Today most people are not superstitious. They do not believe in ghosts, fairies or witches but these supernatural beings become symbols of Halloween. On Halloween night, people paint their faces or wear masks to go to costume parties. Children in their costumes usually go trick or treating. They go from door to door saying the words "trick or treat." If the house owners do not give them the treats such as fruits, candy or chocolates, they will play tricks or do funny things like painting the windows or put the soap or foam on their door. Children make Jack O'Lantern. They carve a pumpkin in the form of a funny face and use it to decorate their house. They also enjoy bobbing for apples. They put apples in a tub of water and try to get them out with their mouth.

Lesson Plan No. 4

Session 13 - 16

Content : Halloween Party

Vocabulary :

Warm - up Activity

- I. Have you ever been to a
(a) wedding party?	Yes	No
(b) birthday party?	Yes	No
(c) costume party?	Yes	No

Grammar and English usage.

Present simple tense.

Procedure

Period 1.

1. T and Ss have a discussion about the "Parties" using picture as a clue.
2. T tells Ss about the objective of the lesson.
3. T and Ss have a discussion about present simple tense, and past tense in order to review their prior knowledge.
4. T presents the class new vocabulary items with word cards and grammar with explanation on the blackboard.

Period 2.

- T hands out the selected text.
- T reads the contents, Ss listen.
- T lets Ss repeat after the teacher.
- T lets Ss read by themselves.
- T Explains its content.

5. T Lets Ss. read the cartoons and do the activities given.

Read the following cartoon. Then answer or complete the statements that follow.

Adapted from *Blondie*, by Dean Young

The Bangkok Post, 31 October 1985

Period 3.

6. T divides Ss into group of six and lets Ss read silently before doing exercises.

Period 4.

- 7-8. T lets Ss make seats in groups.
9. T tells each group to write out summarize the whole text by using the vocabulary items and grammar they have learnt.

Teaching aids.

1. Picture 2. Word cards
3. Worksheets (Exercises) 4. Selected text

Evaluation.

1. Observes Ss while answering questions orally.
 2. Checks their exercises.
-
1. What kind of party do you think it is?
 - (a) A wedding party
 - (b) A costume party
 - (c) A birthday party
 2. This party is
 - (a) a buffet where guests have to get food from the table themselves
 - (b) a sit-down dinner where guests sit at the table and the waiters bring them food
 - (c) a cocktail party where only drinks and light snacks are served
 3. What's the name of this man?
.....
 4. Did anyone recognise him? Why or why not?
.....
 5. Other guests knew who he was after
 - (a) he arrived at the party
 - (b) he talked to them
 - (c) he brought the food from the table
 6. From this cartoon we can guess that the man
 - (a) does not like costume parties
 - (b) eats a lot
 - (c) usually wears this costume to parties

Exercise for the reading selection : Halloween Party.

What is the meaning of the following words? Your answers can be in Thai.

- (a) ancient = ...
- (b) superstitious = ...
- (c) supernatural = ...
- (d) treats = ...
- (e) tricks = ...
- (f) bobbing for apples = ...

You want to have at Halloween party at your house.

Complete the following notes.

For the Halloween party on

We need to prepare :

Costumes : I want to be

So I need

Decorations : We will decorate the house with symbols of Halloween such as

We will have to buy to make Jack O'Lantern.

Things to do : First I want to go at my English teachers' houses. They will give me a lot of sweets on Halloween night. Then, we will come back to play some games such as bobbing for apples. I have to buy some and tell my father to bring us a tub of

Language/Skill Focus**I. Identifying topics**

Every passage we read tells us about something. It has a topic. The topic is what the passage is about.

Read the following example.

People in the old days believed in supernatural beings. They believed that ghosts come to earth on the Halloween night. They thought that witches met to pay respect to their Gods and bad people were changed into black cats that night.

What is the topic of the above passage?

- (a) The beliefs of the people in supernatural beings
- (b) The beliefs of the people in the old days
- (c) The supernatural beings on earth

(b) is the correct answer because it is precise. Throguhout paragraph. the writer talks about the people's beliefs in the old days.

(a) is too general. (c) is too specific

Exercise 1 : Read the following passage. Circle the topic of passage and give reasons for each topic you choose.

Passage 1

Accccording to an Irish tale, Jack O'Lantern was not kind to people when he was alive. when he died, he could not go to heaven because he never gave any money to the poor. He could not enter hell either, because he liked to tell jokes about the devil. So he had to walk on earth forever.

- (a) An Irish tale
- (b) Jack O'Lantern's jokes
- (c) Jack O'Lantern

Passage 2

While many people enjoy parties and games on Halloween, a lot of children go trick or treating to collect money for charity. They give the money to some agencies such as UNICEF. UNICEF then uses the money to buy food and medicine for children all over the world.

- (a) The children all over the world
- (b) The children going trick or treating for charity
- (c) The children collecting money for UNICEF

Passage 3

Fortune telling (การทำนายโชคชะตา) became an important part of Halloween. A coin and a ring were put in a cake. It was believed that any person who found a coin would become rich and the one who got a ring would get married soon.

- (a) Fortune telling
- (b) Putting a coin in a cake
- (c) Fortune telling at Halloween

II. Identifying main ideas

In a paragraph, there is usually one important idea. This is called the main idea of the paragraph.

Topic = What the passage is about

Main Idea = The most important point about the topic

Re-read the example on the previous page and say which of the following is the main idea of the passage.

Topic : The beliefs of the people in the old days

- (a) People in the old days were superstitious.
- (b) People thought that witches met on earth.
- (c) People believed that cats were once bad people.

(a) is the main idea because it is the most important point about the topic of the paragraph.

(b) and (c) are too specific.

Exercise 2 : Re-read the passages in Exercise 1 and circle the main idea of each passage.

Passage 1

Topic : Jack O'Lantern

- Main Idea : (a) Jack was not welcomed in heaven.
 (b) Jack was not accepted in hell.
 (c) Why Jack had to stay on earth.

Passage 2

Topic : The children's going trick or treating for charity

- Main Idea : (a) The children go trick or treating.
 (b) The children go trick or treating to help other people.
 (c) The children give the money to UNICEF

Passage 3

Topic : Fortune telling at Halloween

- Main Idea : (a) People do a lot of fortune telling at Halloween.
 (b) People put some coins in the cake at Halloween.
 (c) People who get the ring will get married.

III. Five persons were invited to this party. Each of them described what he planned to wear to his friend.

A. Guess which costumes they would wear and write their name in the space given.

Pat : I want to be a witch. I have a black hat and a black costume
I have to wear a wig and carry a broom.

(a)

Mary : I'll paint my face.
I'll be an Indian.

(b)

Ed. : I'm going to wear a mask.
I'll look like satan from hell.

(c)

Cathy : I don't have time to get anything.
I'll just get a white cloth to cover myself.
Everyone will think that I'm a ghost.

(d)

May : I'll wear a white dress with a white hat.
I'll have a stick with a star at one end
in my hand.
I'll be a fairy from a fairy tale.

(e)

B. Give the meaning of the following words/phrases in Thai.

a witch	=	wig	=	hell	=
paint my face	=	satan	=	star	=
a mask	=	stick	=		
a ghost	=	white cloth	=		
a fairy	=	broom	=		

Extension Activity

We often read about the people who celebrate Halloween in the newspaper.

Read the following headlines and tell what happened to the people celebrating Halloween and guess why it happened.

- a Children in Hospital
Eating Halloween
Candy
- b Search continues for
5 girls who disappeared
on Halloween night
- c Five Trick-Or-Treaters
Hit by Cars
- d Halloween Party
Set House on fire

ภาคผนวก ง

- ◎ รายชื่อกรรมการควบคุมปริญญาโท
- ◎ รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
- ◎ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทดลอง

รายชื่อกรรมการควบคุมปริญญาโท

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์	Ph.D. (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์อঞ্জรา สุขารมณ์	ค.ม. (การวิจัยทางการศึกษา)
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง	Ph.D. (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. อาจารย์พิศศรี กมลเวช	อ.ม.
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการทดลอง

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ	Ph.D. (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. Dr.Richard Walker	General Coordinator Literacy &
Numeracy Task Force, Rotary
International
3. อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเตรียมอุดมอ่อนเกล้าฯ
กรุงเทพมหานคร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการทดลอง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ถัดดาวัลย์ เกษมเนตร	ค.ม. (วิจัย)
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี	กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์ประทีป จินนี่	ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวศิริพร สุธรรม เตชะ

เกิดวันที่ 1 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2497

สถานที่เกิด จังหวัดแพร่

ตำแหน่งหน้าที่การทำงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสองพิทยาคม

อำเภอสอง จังหวัดแพร่ 54120

โทร. (054) 591709

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 427/9 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง

จังหวัดแพร่ 54120

โทร. (054) 591577

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2511 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนประชาสรรค์วิทยา

พ.ศ.2515 ป.กศ.สูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูอุดรดิตถ์

พ.ศ.2519 พ.ม. ประกาศนียบัตรครุพิเศษมัธยม

พ.ศ.2526 ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูอุดรดิตถ์

พ.ศ.2541 ศษ.บ. (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ.2541 กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และควมมีวินัย
ในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
ศิริพร สุธรรม เตชะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
เมษายน 2541

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 86 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 42 คน กลุ่มควบคุม 44 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 และกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 30 คาบ คาบละ 50 นาทีเท่ากัน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control-Group Pretest Posttest Design การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test ในรูป Different Score

ผลการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA V STUDENTS' ENGLISH
CRITICAL READING PERFORMANCE AND SELF DISCIPLINE IN
LEARNING ENGLISH THROUGH INSTRUCTION BASED
ON THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
AND THE INSTRUCTION PRESCRIBED
IN THE TEACHERS' MANUAL**

AN ABSTRACT

BY

SIRIPORN SUTHUM TECHA

Presented in partial fulfillment of requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

April 1998

A Comparative study of Mathayom Suksa V Students' English critical reading performance and self discipline in Learning English through instruction based on the concentrated language encounter and the instruction prescribed in the teachers' manual.

The sample used in this study was 86 Mathayom Suksa V students of Songphittayakhom School, Amphor Song, Phrae Province in 1996 academic year. The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest design. They were divided into two groups with 42 and 44 students in each. The experimental group was taught through the concentrated language encounter (CLE) Model 3 ; whereas the control group was taught through the teachers' manual. Each group was taught with the same content for thirty periods of 50 minutes each.

The instruments were the English critical reading performance tests and the inventory checklist on self discipline in reading English. The data was statistically analysed by using t-test.

The results of this study revealed that :

The English critical reading performance of the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.

The self-discipline in learning English of the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

The English critical reading performance, and the self-discipline in learning English of the experimental and control groups before and after the experiment were significantly different at .01 level.